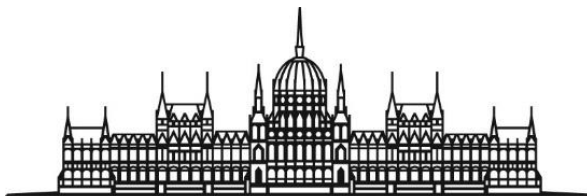

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Földi László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	16929
Napirend előtti felszólalások:	
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	16929
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	16930
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	16932
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	16934
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	16935
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16937
Dr. Lukács László György (Jobbik)	16938
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16940
Orosz Anna (Momentum).....	16942
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16944
Komjáthi Imre (MSZP)	16946
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	16947
Varju László (DK)	16948
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16950
Dr. Simicskó István (KDNP)	16952
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	16954
Menczer Tamás (Fidesz)	16955
Hidvéghi Balázs , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16957

Kérdések

Földi Judit (DK) - a belügyminiszternek - „Miért üldözi külföldre a kormány a meddő párokat?” címmel.....	16959
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16960
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a belügyminiszternek - „Hogyan biztosítható, hogy az egészségügyi szolgáltatások hozzáférhetőek maradjanak a vidéki és alacsonyabb jövedelmű térségekben élők számára is?” címmel.....	16961
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16962
Ander Balázs (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Ki és hogyan fogja megvédeni a becsületes polgárokat a drogtól megveszett vadállatoktól?” címmel	16962
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16963
Tordai Bence (Párbeszéd) - a belügyminiszternek - „Készek-e felzárkózni az EU összes többi tagállamához, és eltörölni a 72 és 120 órás sürgősségi fogamzásgátló tabletták vénykötelességét?” címmel.....	16964
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16965
Novák Előd (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Miért halogatják a készpénzhasználat alkotmányos joggá tételét?” címmel	16966
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	16967
Kanász-Nagy Máté (LMP) - a belügyminiszternek - „Mit mutatnak a kórházban hagyott kisgyermekkel kapcsolatos statisztikák?” címmel	16967
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16968
Herczeg Tamás (Fidesz) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Milyen eredménnyel zártak az idei nyári Erzsébet-táborok az előző évekhez képest?” címmel	16969
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	16970
Szászfalvi László (KDNP) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a dél-somogyi térség fejlődése tovább folytatódhasson?” címmel.....	16971
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	16971
Varga Ferenc (független) - a belügyminiszternek - „Embortelenség és szakmaiatlanság?” címmel.....	16972
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16973

Barkóczy Balázs (DK) - a belügyminiszternek - „Miért bünteti a kormány a magyar családokat az iskolabusz-hálózat leépítésével?” címmel.....	16974
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16975
Dudás Róbert (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Közel 2 milliárdból 'zenél' Heves megyében pár száz méteren egy út, miközben a falvakban járhatatlanok az utak.” címmel	16976
Lázár János építési és közlekedési miniszter	16976
Kanász-Nagy Máté (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „A kormány kész a kikötő ügyében a balatonföldváriak oldalára állni?” címmel	16977
Lázár János építési és közlekedési miniszter	16978
Dr. Szabó Tünde (Fidesz) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Milyen további forrásokra számíthat Nyíregyháza és térsége az elkövetkező években?” címmel	16979
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	16980
Arató Gergely (DK) - az építési és közlekedési miniszternek - „Miért nem mer eljönni miniszter úr Kőbányára és Kispestre?” címmel.....	16981
Lázár János építési és közlekedési miniszter	16982
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mikor kerül már végre pont a kórházi adósságok ügyére?” címmel.....	16982
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16983
Kanász-Nagy Máté (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikor éri el a kormány, hogy ne lassabbak, hanem gyorsabbak legyenek a vonatok?” címmel	16984
Lázár János építési és közlekedési miniszter	16985
Gréczy Zsolt (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mit gondol arról, hogy Ben- csik András is beengedné az orosz hadsereget védekezés nélkül az országba?” címmel.....	16986
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	16987
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Hogy vélekedik a kormány az átlagbérig történő ingyenes bankolás kezdeményezéséről?” címmel.....	16988
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	16988
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Milyen garanciák lesznek arra, hogy a privatizált kastélyok továbbra is megőrzik kulturális és történelmi értékeiket, és nem magánvagyon gyarapítására használják fel őket?” címmel	16989
Lázár János építési és közlekedési miniszter	16990

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról.....	16991
Sebián-Petrovics László (DK) - a legfőbb ügyésznek - „Ezt mégis hogy?” címmel	16991
Dr. Ibolya Tibor Béla , a legfőbb ügyész helyettese	16992
Viszonzás:	
Sebián-Petrovics László (DK).....	16993
Dr. Ibolya Tibor Béla legfőbbügyész-helyettes.....	16993
Dr. Hiller István (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mi lesz a függet- len színházakkal?” címmel	16994
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	16994
Viszonzás:	
Dr. Hiller István (MSZP).....	16995
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	16995
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról.....	16996

Fekete-Győr András (Momentum) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel	16996
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója.....	16997
Viszonzás:	
Fekete-Győr András (Momentum)	16997
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója	16998
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16998
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mi a magyar nemzeti érdek?” címmel	16999
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója.....	16999
Viszonzás:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	17000
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója	17001
Tordai Bence (Párbeszéd) - a belügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	17001
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	17002
Viszonzás:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	17003
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	17004
Toroczkai László (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért hazudik a kormány?” címmel.....	17004
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	17005
Viszonzás:	
Toroczkai László (Mi Hazánk)	17006
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	17007
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	17007
Kanász-Nagy Máté (LMP) - az energiaügyi miniszternek - „Mikor tesz a kormány végre valódi lépéseket?” címmel.....	17008
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár	17008
Viszonzás:	
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	17009
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	17009
Dr. Láng Zsolt (Fidesz) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Működőképes Budapest?” címmel	17010
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	17011
Viszonzás:	
Dr. Láng Zsolt (Fidesz).....	17012
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	17012
Hollik István (KDNP) - az európai uniós ügyekért felelős miniszternek - „Mit tehet a Kormány a brüsszeli ámokfutással szemben?” címmel	17012
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	17013
Viszonzás:	
Hollik István (KDNP)	17014
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	17014
Napirend utáni felszólalások:	
Dudás Róbert (Jobbik)	17015
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17016
Balassa Péter (Jobbik)	17018
Ovádi Péter (Fidesz).....	17020
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	17021
Kara Ákos (Fidesz)	17023
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	17025
Tordai Bence (Párbeszéd).....	17026
Berki Sándor (Párbeszéd)	17028
Varga Zoltán (DK)	17029
Hegedüs Andrea (DK).....	17031

Herczeg Tamás (Fidesz).....	17032
Lócsi Lajos (Momentum).....	17034
Az ülés bezárása	17036

Az ülésen jelen voltak:

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, HIDVÉGGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENECSE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
3. ülésnapja
2024. október 7-én, hétfőn
(11.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Berki Sándor)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 3. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Berki Sándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban egy aktuális ügyről szeretnék beszélni, hiszen ezekben a napokban kezdik meg a működésüket az új települési, kerületi önkormányzatok, önkormányzati képviselők, polgármesterek teszik le az esküjüket, és kezdik meg azt a hosszú, ötéves munkát, amelyről reméljük, hogy eredményes lesz. Úgyhogy ezúton is szeretnék nekik gratulálni és jó munkát kívánni ehhez az új önkormányzati ciklushoz.

Az elmúlt időszakban azt láttuk, hogy az önkormányzatok sokkal jobban teljesítettek a hétköznapiakban, mint a központi államapparátus, mint a kormányzati intézményrendszer. Az önkormányzatokra lehet számítani szociális ügyekben, kulturális területen, akár oktatási kérdésekben, egészségügyi területen, a zöldfelületek megvédésében és számos más kérdésben is. Egyértelműen jobban vizsgáztak az önkormányzatok, mint a kormányzat.

Éppen ezért óriási probléma, hogy a kormány kisgömböc módjára próbál hízni, és egyre több hatáskört, feladatot von el a településektől, pedig látjuk, hogy sokkal kevésbé tudja hatékonyan elvégezni ezeket a feladatokat, mint az önkormányzatok. Ugyanez történik a központi támogatásokkal is. Különösen az elmúlt időszakban látták ennek az önkormányzatok a kárát.

Az LMP azt gondolja, hogy helyre kell állítani, illetve meg kell erősíteni Magyarországon az önkormányzatiságot, és ennek jegyében szeretnénk egy javaslatot tenni. Beterjesztettük azt a javaslatunkat, hogy emeljük meg a polgármesterek és a főpolgármester javadalmazását, a fizetését, vagyis a tiszteletdíját. Ez egy jelzésértékű és szimbolikus intézkedés lenne itt ennek az új ciklusnak az elején, hiszen mindannyian tudjuk azt, hogy milyen óriási felelőssége van egy polgármesternek, milyen óriási teher nyomja a vállát, hiszen sok esetben sok száz-, akár több tíz- vagy százmilliárd forintos költségvetések felett kell rendelkezniük, és naponta nagyon komoly döntéseket hozniuk, és a végrehajtás is az ő felelősségük.

Mi azt gondoljuk, hogy ezt a munkát meg kell becsülni tisztességes javadalmazással, jelenleg ugyanis

egy sok évvel ezelőtti rendszer van hatályban, sok évvel ezelőtt rögzítette jogszabály a polgármesterek fizetését. Mi azt gondoljuk, hogy az elmúlt időszak 40-50 százalékos inflációja ezeket a fizetéseket is sújtotta. Itt az idő, hogy a ciklus elején rendezzük ezt a kérdést.

A konkrét javaslatunk arról szól, hogy a kerületi, illetve a megyei jogú városok polgármestereinek a tiszteletdíját a mindenkori nemzetgazdasági átlagbér négyszeresére kell felelni, a főpolgármester esetében - hiszen a legnagyobb önkormányzatról beszélünk - hatszorosára emelnénk. Ez azt is jelentené, hogy ahogy nő a nemzetgazdasági átlagbér, évről évre nőne a polgármesterek és a főpolgármester fizetése, és természetesen, mivel a kisebb települések is ehhez vannak kötve, a kisebb települések polgármesterei javadalmazásának emelését is jelentené egyébként ez a javaslatunk.

Azt gondoljuk tehát, hogy a polgármesteri szakma és hivatás nagyon-nagyon fontos, nagyon komoly felelősség hárul rájuk. Éppen ezért, ha megnézzük a parlamenti képviselők javadalmazását, államtitkárok, állami vezetők javadalmazását, nem szabad hagyni azt a különbséget, ami most a polgármestereket hátrányosan érinti. Reméljük, hogy ezt a kezdeményezésünket a parlament minden frakciója fogja támogatni.

És ha már önkormányzat, szeretnék néhány szót ejteni a Fővárosi Önkormányzat eddigi munkájáról, ami pénteken megkezdte szintén a működését. En azt gondolom, hogy a szíve mélyén minden parlamenti képviselő vagy kormánytag irigykedve nézte a Fővárosi Önkormányzat első ülését, hiszen valódi viták voltak, valódi, érdemi szakmai viták, és már sikerült eredményeket elérni fontos döntésekről, akár konszenzussal dönteni. Jó lenne, ha ez a vitakultúra, ez a szakmai pezsgés beköszönne itt, a Parlament falai között is.

Persze volt olyan szereplő, aki borzasztónak nevezte ezeket a vitákat és ezt a vitakultúrát. Ez Karácsony Gergely volt, aki sajnos tovább panaszkodott. De lehet, hogy a panaszának is szót, hogy eddig sem helyettett, sem működési szabályzatot nem sikerült elfogadni a Fővárosi Önkormányzatnak, ezt neki kellett volna előterjesztenie. De volt olyan képviselő, akinek érdemi és fontos javaslatait konszenzussal fogadta el a Fővárosi Önkormányzat, ő Vitézy Dávid volt. Például, ha a BKK-rendészetről beszélünk, még Karácsony Gergely is támogatta az ő javaslatát, ahogy mindenki más is.

Tehát még egyszer: indul az új ciklus, itt van a szimbolikus lehetőség, hogy megemeljük a polgármesterek fizetését. Ez a mi javaslatunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Latorcai Csaba államtitkár úr, miniszterhelyettes fog válaszolni.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy képviselő úrnak a Budapesttel kapcsolatos felvetésére reagáljak elsőként. Lehet, hogy képviselő úrnak öröm volt látni, ami a Fővárosi Önkormányzat ülésén történt, sok vita zajlott valóban, számomra nem volt öröm látni, mert ami viszont a Fővárosi Önkormányzat kötelezettsége lett volna, mindaz, amit jogszabályi kötelezettség révén egy alakuló képviselő-testület ülésén el kellett volna végezni, na, azt nem végezték el.

Innentől kezdve pedig arról beszélhetünk, persze, lehet, hogy voltak szép viták, de voltaképpen minden meddővé vált. Azt mondom, jelen pillanatban erősen kérdéses, hogy a Fővárosi Önkormányzat működése megfelel-e a jogszabályi feltételeknek. De legyünk bizakodóak, és bizzunk abban, hiszen a reményhal meg utoljára, hogy a főpolgármesternek sikerül úrrá lenni azon a káoszon, ami körvonalazódott az én nézőpontomból a Fővárosi Önkormányzat ülésén.

A kormány számára kiemelten fontosak az önkormányzatok, képviselő úr. Ezért is volt fájdalmas mindazt látni, ami a Fővárosi Önkormányzat ülésén történt.

Engedje meg, hogy azt visszautasítsam, hogy a kormány kigömböcként hizlalja magát az önkormányzatok kárára. Nem, képviselő úr! 2010-ben rögtön majd' 1300 milliárd forintos adósságot vettünk át, és semmi más nem történt, mint átrendeztük a feladatokat. Mindazt, ami teher volt az önkormányzatok számára, átvállalta a kormány, hogy az önkormányzatok a valódi, a helyi közéletre fókuszálva tudják az erőforrásaikat felhasználni.

Képviselő úr, az a javaslat, amit idehozott az LMP az Országgyűlés elé, és amiről a napirend előtti felszólalás keretében szolt is, engedje meg, hogy azt mondjam, hogy valóban megfontolandó javaslat.

(11.10)

Olyannyira, hogy a kormány már régóta fontolja, az elmúlt hónapokban, hogy a polgármesterek bérét, összefüggésben azzal a felelősséggel, amit elvégeznek - nyilván egy kisebb településen kisebb a felelősség, kevesebb a feladat, nagyobb településen több a feladat -, szóval, ilyen módon sávosan határozzuk meg. Tehát azt is mondhatnám, hogy alapvetően ez a javaslat nyitott kapukat dönget.

Ugyanakkor azt is szeretném elmondani, hogy ebben a formában ez a javaslat még további munkálatokat igényel. Mélyebben kell meghatározni, hogy akkor hogy gondolják, melyik nemzetgazdasági átlagbért veszik figyelembe, és nyilván át kell tekinteni a felelősségi viszonyokat. De mondhatnám azt is, hogy kiindulási alpnak akár nem is rossz.

Ugyanakkor a kormány álláspontja szerint nem elegendő csupán a polgármesterek fizetéséhez hozzányúlni, nem elegendő a polgármesterek fizetésével foglalkozni, hiszen egy fecske nem csinál nyarat, egy polgármester nem tudja mindazt a feladatot elvégezni, ami egy egész önkormányzaté. A kormány felelősséget visel az önkormányzatoknál dolgozó köztisztviselők bére iránt is.

Ne feledjük el: időről időre az egyes ágazatok bérét a kormány rendezni kívánja. Így tettünk 2010 óta folyamatosan, kezdtük a pedagógusbér-rendezéssel, még a 2010-14-es ciklusban, az előző ciklusban ott volt az egészségügyi szakdolgozók bérrendezése, ott volt az orvosbérrendezés. Most megint vállalta a kormány, hogy a tanárok és az óvónők bérét rendezi, és azt a nemzetgazdasági átlagbér, az átlagkereset 80, illetve bizonyos térségekben 90 százalékán tartja, és így a kormány át kívánja tekinteni, hogy milyen módon tudja segíteni az önkormányzati dolgozók bérét is. Ezt nagyon hiányoljuk, képviselő úr, hogy az LMP csak a települési elitre, csak a polgármesterekre gondolt. Miért nem gondolnak a hétköznapi emberre?

A kormány a hétköznapi emberre is figyel, így az önkormányzati dolgozók helyzetére is az elkövetkező időszakban. Nyilván az ország teherbíró képességével párhuzamban ezt a kérdést napirendjére kívánja tűzni, mert mindezzel az a célunk, képviselő úr, hogy az országot versenyképesebbé tegyük. Ha versenyképesebbek a települések, akkor versenyképesebbek a járások, és versenyképesebb az ország is.

Én azt kérem, és azt javaslom, hogy miután a kormány programot is kíván indítani arra, hogy az önkormányzatok fogjanak össze, a polgármesterek fogjanak össze, és tegyék versenyképesebbé Magyarország járásait, a kormány ehhez anyagilag is a jövőben hozzá kíván járulni, segítsék a közös gondolkodást, az együttműködést. Tegyük együtt versenyképesebbé Magyarország járásait! Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselő asszonya: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Kövesd a Csodaszarvast!” Ezzel a jelmonddal hívja életre a Mi Hazánk Mozgalom a hagyományos piacokat megidéző vásárát, melynek elsődleges célja elvinni az ország minden szegletébe a minőségi magyar árukat, termékeket. A tettek mezejére lépünk tehát-e tekintetben is, és a következő hónapokban, minden hónapban, minden vármegyében megszervezzük a „hazai vásár” elnevezésű rendezvénysorozatunkat.

Hogy miért is van erre szükség, nevezetesen arra, hogy a helyi termelőket összekössük a fogyasztókkal? Hogyha megnézzük, hogy Magyarországon az össztlakosság nagyságrendileg mekkora összeget fordít élelmiszerre évente, és ebből mennyi marad az adott térségben, akkor sajnos rendkívül lesújtó képet kapunk.

Önöknek az elmúlt 14 évben kétharmados felhatalmazással bőven lett volna lehetőségük arra, hogy változtassanak azon, hogy az adott térségből az élelmiszerre fordított összegek 90 százaléka több billió forint - nem tévedés, több billió forint - elvándorol, nem marad a helyi gazdaságban, ezáltal nem az ott élő embereket segíti, hanem a multinacionális cégeket.

Hogyha megnézzük azt, hogy a magyar lakosság-nak mekkora a száma, mekkora az élelmiszerre fordított éves összeg, illetve a térségi és nem térségi élelmiszer-szolgáltatók arányát összevetjük, akkor különböző becsléseket találunk erre vonatkozóan. Az Euromonitor és a KSH is adott közzé erre vonatkozó számokat, és ez alapján azt mondhatjuk, hogy évente az a nagyságrend, amiről beszélünk, 4500-6000 milliárd forint között van, és ennek a 90 százaléka külföldi zsebekbe vándorol, holott rendkívül jó példa előttünk a két világháború között megszervezett Hangya Szövetkezet, amely vezérgazdátójának emlékiratai meg is jelentek nemrégiben Szakács Árpád kiadásában. Az „Önellátás és túlélés” címet viseli Almási Balogh Elemérnek a példája, illetve iratai.

A kormánynak lett volna lehetősége, hogy beavatkozzon, és vegytisztán politikai akarat kérdése lett volna önök részéről is, hogy a Mi Hazánkéhoz hasonló kezdeményezést tegyenek, ugyanakkor önök ezt elmulasztották.

De a jó minőségű élelmiszerhez való hozzájutás a XXI. században nemcsak gazdaságpolitikai kérdés, hanem egyre inkább látjuk, hogy mi történik a világban, így nyugodtan kijelenthetjük, hogy nemzetbiztonsági kérdés is, nem mellesleg pedig egészségügyi kérdés is. Ráadásul ezzel a modellel csökkenteni tudnánk a vidék elnéptelenedését, perspektívát tudnánk nyújtani az ott élő fiataloknak, jövőképet mutatni nekik, ezáltal megállítani az elvándorlást is.

Az első alkalomra most vasárnap fog sor kerülni Csongrád városában, reggel 8 órától várunk mindenkit a Szentháromság téren. Ezúton köszönöm azt a csatlakozó civileknek, illetve árusoknak, akikből több mint száz van, tehát több mint száz helyi árus jelentkezett és csatlakozott a Mi Hazánk kezdeményezéséhez, így együtt tudjuk remélhetőleg elindítani az új hangya szövetkezetet is Magyarországon.

Külön szeretném kiemelni, hogy Zacsek Gyula volt országgyűlési képviselő vállalta a hazai vásár fővédnökségét. Ő volt az, aki 1990-ben az MDF-piacokat megalapította. De nemcsak vásárlási lehetőségeket kínálunk, hanem az ismeretterjesztésre is nagy hangsúlyt fektetünk, így beszélgetést hallgathatnak meg Pálicz Ildikóval, a Kosár közösség országos hálózatának alapítójával és Kis Zoltánnal is, a B-terv közösség alapítójával, de velünk lesz Balogh Péter gazdálkodó, geográfus is, a Vízválasztó civil mozgalom vezetője. Természetesen nem feledkezünk meg a családokról sem, így kulturális programokkal - amelyek a népi kultúrából merítenek - és gyermekprogramokkal is készülünk.

A Mi Hazánk Mozgalom a tettek mezejére lép tehát e tekintetben is. Útjára indítjuk a magyar önellátás új korszakát a hazai vásárok megszervezésével, és azt várjuk, azokat várjuk, akik együtt önellátó Magyarországot szeretnének teremteni velünk. Az a jelmondatunk ugyanis, hogy biztonságot és egészséget adjunk át a gyermekeinknek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra alelnök asszony. A kormány nevében megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Az élelmiszeripari kérdések jelentős része ma Magyarországon központi témává vált, és ez azt jelenti mindannyiunk számára, hogy felértékelődött ennek az ágazatnak a szerepe, súlya. Már csak azért is, mert a Covid idején, a Covid-járvány idején tapasztaltuk azt, hogy mindenféle élelmiszerből, nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk azt, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű élelmiszer állt rendelkezésre minden fogyasztó számára.

(11.20)

Ez a legfontosabb kérdés. Tehát a magyar élelmiszeripar akkor is képes volt arra, hogy minden mennyiségű és minőségű élelmiszerrel ellássa a lakosságot. Az ezt követő időszakban természetesen nagyon sok fejlesztés valósult meg.

Őn a kistermelői piacokról, illetve az ön által előbb említett programról beszélt Csongrád városában - az a szomszéd településem, köszönöm szépen, megpróbálok átmenni -, és ez azt jelenti, hogy a kis piacok szerepe is óriási. Számtalan kis piacot, termelői piacot volt alkalmam átadni, de nemcsak nekem, hanem képviselőtársaimnak is. Ezek azok a piacok, amelyek az igazi lelkét, az életet adják a vidéki létnek. Ezek azok a piacok, ahol nemcsak áru, nemcsak termelői kör, nemcsak fogyasztói kör van, hanem azok az értékek, amiket mi annyiszor hiányolunk, és amiknek önmagunk is tapasztaljuk a hiányát; azokat a közösségi pillanatokat, amikor agoráról beszélünk. Az agora egy ősi - hogy mondjam - intézmény, ha szabad így fogalmazni, ahol az emberek egymással találkoztak, megbeszéltek egymással a dolgaikat, amellet természetesen, hogy árut is cseréltek, árut is vásároltak. Ezek azok a helyszínek, amelyekre mi fokozott figyelmet fordítottunk és fordítunk ezután is az Agrárminisztérium részéről, mert tudjuk, hogy erre szükség van.

Tudjuk, hogy a kistermelői piacok jelentős szerepe abban is megnyilvánul, hogy olyan termékeket, olyan egyedi termékeket, olyan házi készítésű termékeket állítanak elő, ami a magyar gasztronómiának az alapvető kérdése, és ebben ezek a piacok, ezek a termelői oldalak, ezek a fogyasztói oldalak megtalálják egymást. S az eddigi kistermelői támogatást az elkövetkezendő években még jobban szeretnénk megoldani, azt, hogy még nagyobb támogatáshoz jussanak a termelők, a kistermelők, már csak azért is, mert olyan, rendkívül értékes termékeket állítanak elő, amelyek a nagy élelmiszeripari üzemekben kevésbé szoktak megjelenni, vagy kevésbé rentábilisak. A piacot ezzel tudjuk szélesíteni, ezzel tudjuk tisztázni, a piacot kinyitni, hogy minél több termelő megtalálja az értékesítési formáját.

De azért ne menjünk el amellet sem, hogy emellett - elnézést, hogy így fogalmazok - természetesen a tömegárura is szüksége van a magyar élelmiszeripar felhasználóinak, a magyar fogyasztóknak. Tudjuk, hogy az elmúlt években, évtizedekben, de nem is az elmúlt években, hanem a nyolcvanas évek végén, a kilencvenes évek

legelején a magyar élelmiszeripart - nyugodtan mondhatom - teljes mértékben tönkretették és kiárusították ebből az országból. Ezt szeretnénk a 2023-27 közötti KAP-program keretén belül ismét megerősíteni.

Engedje meg, képviselő asszony, hogy ezzel kapcsolatban néhány számot megosszak önnel! 2021 és 2027 között várhatóan mintegy 320 milliárd keretszegű élelmiszeripari üzemi komplex fejlesztésre lesz lehetőségünk. Ezek a pályázatok jelentős részben már meghirdetésre kerültek, illetve ma is nyílt társadalmi vitára vannak bocsátva. Rendkívül nagy az érdeklődés, a termelői oldalon rendkívül nagy az érdeklődés, mert ezek a vállalkozások szeretnék visszanyerni azokat a piaci pozícióikat, amit a kilencvenes évek előtt elveszítettünk. Magyarországnak, a magyar termelői oldalnak nagyon fontos az, hogy meg tudjuk termelni és meg fogjuk tudni termelni mintegy 20-25 millió ember alapvető élelmiszerét. De ahhoz, hogy ez minél magasabb szinten feldolgozásra kerüljön, minél nagyobb legyen a hozzáadott érték, minél nagyobb értéket képviseljenek, szükségesek ezek a beruházások.

S én hiszem azt, hogy ez a két oldal, a kistermelői piac és a nagy élelmiszeripari beruházások összhangja fogja megeremteni annak a tartós, biztonságos mennyiségű és minőségű élelmiszertömegnek a lehetőségét, ami - ahogy az előbb említettem - mintegy 25 millió embernek tud biztonságos élelmiszert előállítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője: „Közös ügyünk az állatvédelem?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Pénteken volt az állatok világnapja, aminek idén fontos hazai aktualitást adott, hogy Ursula von der Leyen Várhelyi Olivért jelölte az Európai Bizottságban állatjóléti biztosnak. Ez persze részben a magyar kormány csekély súlyát és elhanyagolható lobbijerét mutatja a biztos posztok elosztását illetően, ugyanakkor mégis egy olyan területről van szó, ami a magyar választók százezrei számára rendkívül fontos, ami tükrözi társadalmaink fejlettségi szintjét, és amiben sajnos annyi más területhez hasonlóan Magyarország európai összehasonlításban meglehetősen a sor végén kullog.

Vegyük talán a legnyilvánvalóbb példát, az ebtenyésztést, illetve -szaporítást. Tudjuk sajnos, hogy Magyarország Európa-szerte hírhedt az állatokat szörnyű körülmények között tartó illegális kutyagyárakról, és arról, hogy ezzel a jelenséggel a magyar kormány nem tud mit kezdeni. Van állatvédelmi törvényünk, de az előírások betartatásának feladatát az állam intézményei úgy dobálják egymás között, mint a forró krumplit. Talán így került az ebtenyésztés pont az élelmiszerlánc-felügyelethez.

De ha a társállatok mellett a haszonállatok helyzetét is figyelembe vesszük, akkor egész Európában

bőven van tennivaló. Az Unió zöldmegállapodása értelmében az Európai Bizottságnak felül kellett vizsgálnia az Unió állatjóléti jogszabályait. Az eredmény lecsújtó: a jelenlegi szabályozás nincs összhangban sem az állatfajok tudományosan meghatározott igényeivel, sem a lakosság elvárásaival. A Bizottság kötelezettséget vállalt az End the Cage Age, vagyis a „vessünk véget a ketrecek korszakának” európai polgári kezdeményezés végrehajtására, amelyet 2020-ban 1,4 millió európai polgár támogatott az aláírásával. Ebben sajnos még nem tartunk sehol, hiszen például a magyar tojásiparban az állomány mintegy 71 százalékát, évente körülbelül 5,4 millió tyúkot tartanak még mindig zsúfolt ketreces rendszerben. Ezt egyébként a 3-as kóddal jelölik a tojásokon, így kérem, hogy aki megteheti, ne vásároljon hármassal ellátott tojásokat.

Az előző Bizottság a haszonállatok szállítására vonatkozó előírásokat is csak részlegesen módosította. Az Unió a világ legnagyobb élőállat-exportőre, de a meglévő jogszabályok nem tudják megfelelően megelőzni az állatok szenvedését. Főleg az el nem választott és vemhes állatok különösen veszélyeztetettek, rendkívüli stressznek, sérülésnek, elhullásnak vannak kitéve.

Rengeteg változásra lenne szükség a vágóhidakon is. Az Unióban évente körülbelül 9 milliárd szárazföldi állatot és egymilliárd tenyésztett halat vágnak le, és még mindig rengeteg, az állatoknak fölösleges szenvedést okozó gyakorlatot alkalmaznak.

A konkrét reformokon túl biztosítani kellene az átláthatóságot és az információhoz jutást is. A nagyüzemi állattartásban tenyésztett állatok jólétéről ma Európa-szerte alig állnak rendelkezésre hivatalos, megbízható információk. Ráadásul azt látjuk, hogy a magyar kormányzati szereplők részéről még mindig jellemző a lesajnáló viccelődés, amikor valaki vegánságról, zömmel növényi alapú táplálkozásról, vagy akár a rovarfehérjék élelmezési célú használatáról beszél. Pedig józan ésszel is belátható, hogy a fejlett világra egyébként jellemző napi szintű húsfogyasztás és az erre alapozott tömeges nagyüzemi húsipar és nagyüzemi tejipar hosszú távon egyszerűen nem fenntartható. Egyébként ez a mértékű húsfogyasztás nem is egészséges, de sem környezeti, sem állatjóléti szempontból nem járhatunk tovább ezen az úton. Mi, fogyasztók is cselekedhetünk persze, ha legalább fokozatosan elhagyunk egyes állati eredetű termékeket, mondjuk, lemondunk a reggeli felvágottról, vagy akár zabtejet teszünk a kávénkba.

De ez nem elég, a szabályozásnak is gyökeresen változnia kell, ezért nyújtottam már be számos javaslatot az állatvédelem területén. De éppen pár napja a reklámtörvény módosítását kezdeményeztem, amely kitiltaná a reklámokból az eltúlzott, a valóságtól egészen távol álló, etikátlan állításokat az állatok tartási körülményeire vonatkozóan. Ez konkrétan a wellness-csirkék reklámjának esete kapcsán történt meg. Ezt éppen annak érdekében tenném, hogy a fogyasztók a valós állatjóléti helyzet ismeretében tudjanak vásárlói és politikai döntéseket hozni. Nagyon remélem, hogy az Agrárminisztérium ebben az esetben is

ugyanolyan fontosnak tartja majd a beavatkozást, mint akkor, amikor a tehenet kihagyó margarin reklámjáról volt szó.

Tehát azt gondolom, hogy ha tényleg Magyarország kapja majd meg az állatjólétért felelős biztosi posztot, az hatalmas lehetőség lenne arra is, hogy a magyar állatvédelem gyakorlatát is rendbe téve, hiteles példával állhassunk oda az európai reformok élére. Sajnos egyelőre erre nem látom a kormányzati szándékot, illetve az ezt képviselni tudó, hiteles személyiséget. Köszönöm a figyelmet.

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Rebeka képviselő asszony. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr, miniszterhelyettes úr fog válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt nagyon köszönöm, hogy az állatvédelem ügyét az Országgyűlés elé hozta - nem először. Nyilván nem először foglalkozunk ezzel a kérdéssel.

Mint bizonyára tudja, a kormány az állatvédelmi cselekvési terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős kormánybiztost nevezett ki Ovádi Péter személyében, de természetesen, ahogyan ön említette, az Agrárminisztériumnak is megvan a maga felelőssége a haszonállatok tartása tekintetében. Vízont én mint igazságügyi minisztériumi államtitkár szeretném önt tájékoztatni Ovádi Péter kormánybiztos úr munkájáról és az általa végzett állatvédelmi tevékenységről.

Az Országgyűlés az állatvédelmet minden magyar állampolgárt érintő közös társadalmi ügynek tekintti, így az állatok jóléte és védelme, a felelős állattartás és az állatvédelem népszerűsítése, valamint az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetekkel való együttműködés megerősítése érdekében az Országgyűlés megalkotta a 2022. évi XXXIV. törvényt, amelyben felhívta a kormányt, hogy hozza létre a Közös ügyünk az állatvédelem Alapítványt.

A fő hangsúlyt az állatvédelem témakörének népszerűsítése és ismeretterjesztése, a nemzetközi kapcsolatok kiszélesítése, a konferenciák szervezése, az állatvédelmi témahét lebonyolítása, valamint szakmai partnerek bevonása és támogatása, a civil állatvédő szervezetek támogatása, az országos infrastruktúra, továbbá a hazai állatkeretek fejlesztése kapják. Az 1532/2022. (XI. 4.) kormányhatározat 250 millió forintot biztosított a célkitűzések megvalósítására, a 2024. évi elemi költségvetés pedig további egymilliárd forinttal emelte meg az e feladatok ellátására felhasználható keret összegét.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselők! Szeretném önöket tájékoztatni a Közös ügyünk az állatvédelem Alapítvány tevékenységéről. A Közös ügyünk az állatvédelem Alapítvány elsőéves működésének második felében együttműködési megállapodást kötött az Országos Polgárőr Szövetséggel, a Budapesti,

veszprémi és Országos Rendőr-főkapitánysággal is. A kompetenciaprogram keretében a hatósági jogalkalmazók, rendőrök, civilek és ebrendészek számára készült ingyenesen elérhető tananyag, de a jelenléti képzésekre is sor került. Visszajelzések alapján az állatvédelmi hatósági eljárásokban esetlegesen felmerülő problémák jelentős része megelőzhető a hatóságok közötti kiemelt együttműködéssel, ezért további cél az élő kapcsolatok kialakítása és az együttműködések ösztönzése.

Az alapítvány 2023-ban éves költségvetésének nagyjából felét, 123 millió forintot állatvédő civil ernyőszervezetek fejlesztésére, prevenciós és edukatív munkájának megsegítésére, az állatkeretek állatmentő és fajvédelmi tevékenységének erősítésére és az Állatorvostudományi Egyetem civil rendezvényeket, civil állatvédőket segítő ivartalanítási programjának támogatására fordította, ezenkívül állatvédelmi rendezvényeket szervezett és támogatott. 2024-ben ösztöndíjprogramjukat kibővítették: immáron 25 hallgató tanulhat térítésmentesen állatvédelmi posztgraduális képzésen. A pro bono képzésbe is bekerült az állatvédelmi tananyag, az új állatvédelmi e-learning program teljes értékű részét képezi a 2025-ös közszolgálati továbbképzési portfóliónak. A vállalati szektor bevonása terén idén ősszel első alkalommal hirdetik meg az állatbarát napok fogyasztói kampányt, illetve a Continens Technologies Zrt.-vel kötött megállapodás alapján állatmenhelyek számára magas minőségű kutyaházakat biztosítanak.

Szeretném még tájékoztatni a tisztelt Házat néhány stratégiai célkitűzésről az állatvédelem területén, mindenekelőtt az ebrendészeti telepek fejlesztéséről, azután állatbarát önkormányzati rendszer kidolgozásáról, az állatkeretek fejlesztési koncepciójának kidolgozásáról, a kóbor állatállomány csökkentése tervben szerepel, az oktatás nagyon fontos az állatvédelem területén, a jogszabályi környezet felülvizsgálata, civil szervezetek támogatása, a lakosság, az állampolgárok edukációja, érzékenyítése és befektetési alap létrehozása az állatvédelmi célkitűzésekért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács László, a Jobbik frakcióvezetője: „Ami mindennél fontosabb” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem esünk túlzásba akkor, ha azt állítjuk, hogy már a fenyegetettség korában élünk. A világunk, a környezetünk, a körülöttünk lévő mindenfajta erőforrás olyan mértékben és úgy változik, hogy az ENSZ is azt mondta: aki most születik, az 30 év múlva egy teljesen más világra fog eszmélni. Tehát gyermekeink egy teljesen más világban kell hogy éljenek, mint mi, amely nem egy jobb, hanem nagy valószínűséggel egy rosszabb világ lesz.

Látjuk a klímaváltozásból fakadó nehézségeket, amelyek az elmúlt időszakban például aszályal, majd árvízzel mutatták meg, hogy igenis valós jelenségek, és Magyarországot érintik. Ebből fakadóan egy erőforráshiánnyal kell számolnunk, egy erőforráskriszissel, az ebből adódó fenyegetettséggel, ami pedig hatással lesz a gazdasági folyamatokra. És ha a láncolatot visszük tovább, Magyarországon ez úgy néz ki, hogy ha gazdaságilag fenyegetett az ország, akkor általában Magyarországon a bűnözés növekszik.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, a bűnözés mellett természetesen vannak olyan nem várt hatások is - ebben az esetben rajtunk kívül álló hatások -, mint a migráció kérdése vagy a háborúk kérdése, amit ha egybeteszünk azzal a növekvő bűnözési hullámmal, amelyet a migráció, illetve a háborúk okoznak, akkor világosan látszik, hogy Magyarországnak komoly biztonsági kihívásai vannak nemcsak most, hanem lesznek az elkövetkezendő időszakban.

Azt is el kell mondani, és akkor sem túlzunk szerintem, ha elmondjuk, hogy az elmúlt két év statisztikáit is nézve Magyarországon egy közbiztonsági válság van kibontakozóban. Ugyanis ismert tény, hogy az elmúlt két évben folyamatosan nőtt a bűncselekmények száma, sőt nőtték azok a sokszor regisztrálatlan szabálysértések is, amelyek jobb esetben - vagy rosszabb esetben - az embereknek a magántulajdonát érintik, biciklilopásoktól kezdve kertfeltörésig, kerti kunyhókból való lopásokig. Magyarországon folyamatosan szaporodnak ezek a cselekmények, sokszor úgy, hogy ezek bele sem kerülnek a hírekbe.

Az is világos, hogy kilótt Magyarországon a drog-bűncselekmények száma, valójában vidéken egy drog-járvány, drogpandémia van. Ezenfelül az ezzel foglalkozó hivatásosok sincsenek könnyű helyzetben, bár a kormány ezt jellemzően titkolni szokta, hogy pontosan mennyien vannak és hány rendőrből bízhatunk. De azt is látjuk, hogy a rendőrök egyre nehezebb helyzetben vannak; sokszor - és ez az ő beszámolójuk - két-három mellékállást kell hogy vállaljanak, hogy saját magukat és családjukat fenntartsák. Nehezen várható el a rendőröktől és a bűnüldöző szervektől, hogy így végezzenek jó munkát, különösen úgy, hogy ezzel párhuzamosan sok helyen nem kapitányságok, de mindenképpen olyan intézmények zárnak be, amelyek helyben körzeti megbízotti irodák voltak, vagy körzeti megbízotti helyek, amelyek biztosították az embereknek a nyugodt életét. Ilyen volt például Kunmadarason, hogy csak egyet mondjak a Nagykunság szívéből. De azt is látjuk, hogy a kormánynak milyen elképzelése van a közbiztonságról, hiszen mégiscsak önök azok, akik elengedtek 2300, komoly bűncselekményt elkövető embert. Embercsempészeket engedtek szabadon, 2300 főt, akiknek ma magyarországi börtönökben lenne a helye azért, hogy a társadalom által elvárt büntetést az ő veszélyes bűncselekményükkel szemben mégiscsak érvényesítse az állam.

És hogy a fertőzöttségről, a bűn áradásáról mégis milyen képet tudunk festeni - ez már a rendőrkapitányságnak, illetve a rendőrségnek az adata -, beszélünk kell a fertőzöttségi adatokról is. Jelenleg úgy néz

ki Magyarországon a bűnfertőzöttség, ami 100 ezer főre vetített bűnelkövetést jelent, hogy ebben Heves megye áll az első helyen, majd nyilván az egyik nagy fertőzöttségű Budapest, majd utána megint vidéki és jellemzően szegény vidéki megyék következnek: Jász-Nagykun-Szolnok megye, illetve Nógrád is a bűnfertőzöttségi listának az elején áll. Ezek azok a területek, ahol a legtöbb bűncselekményt is követik el, legfőképp vagyon elleni, illetve droggal kapcsolatos bűncselekményeket. De tisztelt képviselőtársaim, a Jobbik Magyarországért Mozgalom erre ad megoldást, és javasolja a kormánynak, hogy milyen megoldással lehet élni.

(11.40)

Elsősorban, mi úgy képzeljük el, hogy az embereket be kell vonni ennek a helyzetnek a csillapításába, képessé kell tenni őket arra, hogy megvédjék magukat. Mi hiszünk abban, hogy az embereknek biztosítsuk az önvédelmi jogukat, azért, hogy Magyarország biztonságos legyen, így mi az önvédelmi jog felturbózásán fogunk az elkövetkező időszakban dolgozni.

De fel kell készíteni az állományt is: lehetőséget kell biztosítani, hogy ne csak a munkahelyükön, hanem munkaidőn túl is meg tudják védeni a lakosságot.

És szigorú drogellenes szabályokra van szükségünk.

A rendpárti Jobbik éppen ezért az elkövetkező időszakban az emberekkel konzultálva fog arra javaslatot tenni, hogy miként szélesítsük az önvédelmi jogot, miként szélesítsük az önvédelmi eszközöket, miként biztosítsuk a rendőrségnek, hogy meg tudják védeni az embereket. Mert mi abban hiszünk, hogy Magyarországon normális Magyarországnak kell lennie. Mi egy biztonságos Magyarországnak hiszünk, és ezért fogunk az elkövetkező időszakban dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb országa, és a világban készített rangsorokban is az első húsz helyen szerepelünk a közbiztonság területén. Ez nem a véletlennek köszönhető, a közbiztonságunkat nem a lottón nyertük, hanem egy nagyon következetes büntetőpolitika, a rendvédelem nagyon következetes megerősítése van a mögött, hogy a Magyarországra látogató világsztárok is, akik a világ számtalan országát megjárták, és idejönnek Budapestre forgatni, azt mondják, hogy ennél biztonságosabb városban, mint Budapest, még nem nagyon forgattak.

Ez sok mindennek köszönhető; a Jobbiknak nem, azért ezt hozzá kell tegyem. Látom, hogy a Jobbik megpróbálja itt a teljesen felkavarodott baloldali helyzetben valahol az identitását újra megtalálni - ez

azért egy sokadik identitáskereső kísérlet a Jobbik részéről -, és most a közbiztonság témáját próbálják megtalálni (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), hogy ebbe kapaszkodva, amit eddig kritizáltak, amit eddig nem szavaztak meg, amit eddig elleneztek - egy olyan liberális közösséghez csatlakoztak, amelyik pont ennek az ellentétét vallja, amit mi a közbiztonság kapcsán -, most megpróbáljanak egy újabb sasszéval, egy újabb fordulattal valamilyen karaktert szerezni maguknak, hogy valamit a következő két évben még fel tudjanak mutatni.

De ezt nem lehet valótlanságokra alapozva, tisztelt képviselő úr! Ön egy héttel ezelőtt itt a parlamentben ebben a témában szólalt fel, és azt mondta, hogy Heves megyében nagyobb a bűncselekmények száma, mint Budapesten. Hát, én megnéztem, tisztelt képviselő úr: ha itt az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi nyilvántartásnak nézzük az idei III. hótól VIII. hóig terjedő adatait, pontosan negyedakkora Heves vármegyében, mint Budapesten. Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében is kevesebb, jóval kevesebb, mint harmadakkora. Önt megint egy hazugságon kaptuk, tisztelt képviselő úr (*Dr. Lukács László György: Nem, mert...*), mert azt állította, hogy Heves vármegyében több a bűncselekményszám. Természetesen ez nem igaz, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy, ha vannak javaslatai, azokat mindig örömmel vesszük, de kérem, hogy ne a rendőröket támadja, ne a rendőrséget támadja, és ne tegyen valótlán kijelentéseket se itt a parlamentben, se máshol.

Pláne ne egy olyan pártnak a színeiben, amely úgy került a magyar nyilvánosságba, hogy a Magyar Gárdát szervezte, és a Magyar Gárda különböző rendezvényein igyekeztek a jogszabályokat kijátszani, vagy a rendőrséggel is akár bizonyos vonulásaikkor meg máskor szembeszállni, vagy a rendőri intézkedéseknek magukat nem alávetni, vagy a rendőri felszólításoknak nem eleget tenni. Tisztelt Képviselő Úr! Egy olyan párt, amely a törvények sértésével szervezett akciókkal került be a nyilvánosságba másfél-két évtizeddel ezelőtt (*Ander Balázs: Az állam nem védte meg a polgárait!*), az utána, tudja, a törvényességre való felszólításnál mindig kevésbé hiteles, szemben azokkal, akik mindig a törvények betartására szólítottak fel mindenkit. Úgyhogy a Magyar Gárdá-s múltja a Jobbiknak ebben nem hiteles. (*Dr. Lukács László György közbeszól.*)

Ön megint valótlanságot állított a rendőrörsök számával is. Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrörsök száma nem csökkent, hanem nőtt, a kormányzásunk elején volt 242, most van 259. Nőtt a rendőrörsök száma.

Nyilván ehhez több forrásra is volt szükség, hiszen több rendőr dolgozik, több rendőrörs működik, intenzívebb munkát vártunk el a rendőröktől. Ezért növeltük a rendőrség, a rendészet költségvetési forrásait is, 449 milliárd forintról 1309 milliárd forintra.

És fontos a béremelés is. Ebben az önköszvetésesei nem jeleskedtek, hiszen a rendőrök fizetését csökkentették, 2008-2009-ben 8 százalékkal csökkentették a rendőrök fizetését azok, akikkel önök

együtt indultak a választásokon. Nos, mi ezzel szemben 2022-24-ben előbb 116, majd 78 500 forinttal növeltük a rendőrök fizetését, pontosan azért, hogy minél nagyobb biztonságban lehessünk mindnyájan.

És ami fontos kérdés, a bűncselekmények száma. Ön itt is növekedésről beszél. Amikor elkezdtek a kormányzásunkat, akkor éves szinten Magyarországon 447 186 bűncselekmény volt, ezzel szemben a tavalyi esztendőben 178 172. Azaz 269 014-gyel kevesebb bűncselekmény volt a tavalyi esztendőben (*Dr. Lukács László György: És az azt megelőző két évben?*), mint 2010-ben, a kormányzásunk kezdetekor. Ez egy körülbelül 60 százalékos csökkenés a bűncselekmények számában. Ez sok mindennek köszönhető, a szigorú fellépésnek, a megbecsült rendőröknek, annak, hogy emeltük a rendőrök fizetését és juttatásait is; hogy olyan törvényi tényállásokat, olyan büntető eljárásjogi szabályokat fogadtunk el, amelyek lehetővé tették a rendőröknek, hogy érdemben tudjanak fellépni a bűnözőkkel és a bűnözéssel szemben. Felszámoltuk a nagy alvilági hálózatokat; szigorú „három csapás” törvényt fogadtunk el; visszaadtuk a rendőrségnek is a megbecsülését, tisztelt képviselő úr, amit a korábbiakban talán nem sikerült az elődeinknek ilyen mértékben megtenni. Ezek vezettek oda, hogy ma már a rendőr a polgár barátja, ma már az emberek a rendőrben a közbiztonság legfontosabb zálogát láthatják; és ez az oka annak, hogy sokan Nyugat-Európából is azért költöznek át Magyarországra, Németországból vagy Hollandiából vagy máshonnan, mert itt nagyobb a közbiztonság, mint a nálunk jóval gazdagabb országokban.

Én azt javaslom önnek, ne támadja a magyar rendőröket, hanem ismerje el a magyar rendőrök munkáját és a magyar rendőrök teljesítményét, mert a biztonság valóban az egyik legfontosabb értékünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár, miniszterhelyettes úr. Napirend előtti felszólásra jelentkezett Orosz Anna képviselő asszony, a Momentum képviselője: „Közös ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm. Államtitkár Urak és Hölgyek! Azt eddig is pontosan tudtuk, hogy a Fidesz rátelepedett az egyházakra, és hogy ez mennyire súlyos következményekkel jár. Ezeket a következményeket legfőképpen a gyerekek szenvedik el. Gondoljunk csak a bicskei pedofilsegítő Kónya Endre kegyelmét kijáró volt fideszes családügyi miniszterre, az Orbán család személyes bizalmasára, a mai napig reformátusi (*Sic! - Rétvári Bence: Reformátusi!*) püspöki rangban lévő Balog Zoltánra.

Az elmúlt hetek eseményei azonban újra rávilágítottak arra, hogy az összefonódás nagyüzemben zajlik, ami gátolja a visszaélések feltárását. Ahová csak nyúlunk, mindenhol csontvázak hullanak ki. Az egész azzal indult, hogy kiderült, Bese Gergő, a fideszes propagandistaként elhíresült dunavecsei pap meglebulikba jár, és intim kapcsolatot ápol férfiakkal.

Gergő atya mindeközben megáldotta a Megafon központi irodáit, felszentelte a Miniszterelnökségnek helyet adó Karmelita kolostort, családi egyesületei révén bő 100 milliós támogatást kapott az államtól, sőt állítólag KDNP-s stábtagnaként is fizetéshez jutott az államtól. Bese klasszikus fideszesként természetesen bort ivott és vizet prédikált, hiszen lelkes közvetítője volt a kormány LMBTQ-közösséget megbélyegző és kirekesztő szólamaainak is.

A múlt héten a katolikus püspöki kar belső levelezéséből derült az ki, hogy Bese politikai ténykedését nem más, mint Babel Balázs hagyta jóvá, aki a Kalocsa-Kecskeméti egyházmegyei érsek.

Aztán kiderült az is - ugyanebből az egyházmegyéből -, hogy Rónaszéki Gábor, volt kiskunfélegyházi plébános négy kiskorúval szemben élt vissza, akik közül ketten 14 éven aluliak voltak. Rónaszékit egészen az elmúlt időszakig a legbefolyásosabb egyházi személyek között tartották számon; közeli kapcsolatot ápolt a körzet fideszes képviselőjével, Bányai Gáborral; együtt vezette a budapesti Papnevelő Intézetet az a Kuminetz Gézával, aki ma a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora; és sógora a volt fideszes képviselőnek, Rónaszékiné Keresztes Monikának. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora egyébként megerősítette, hogy Rónaszékiivel közös relaxációs tananyagot tartanak fent, ahol - természetesen nem politikai minőségükben - megfordul Bányai Gábor és Semjén Zsolt egyházpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes is.

Aztán ott van Hadházi Róbert, akit volt kecskeméti papként szintén pedofiliáért vontak eljárás alá. Micsoda meglepetés, ő is kiterjedt fideszes kapcsolatokkal rendelkezett; egyik legfőbb bizalmasa a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, Tóth Tamás, akit - hogy, hogy nem - nem más, mint Semjén Zsolt tüntetett ki négy évvel ezelőtt Magyar Érdemrend tisztikereszt kitüntetéssel.

Aztán ott van Mészáros István, aki annak ellenére van még jelenleg is pozícióban ugyanebben az egyházmegyében plébánosként, és tart foglalkozásokat a kalocsai speciális gyermekotthonban, hogy egy kispapot zaklatott, egy 18 éves, tőle függésben lévő kispapot zaklatott.

(11.50)

És hogy miért lehetséges ez? Hát, természetesen ő is kiterjedt fideszes kapcsolatrendszerrel rendelkezik: Semjén Zsoltal ápol szoros kapcsolatot, a vadászegyesületeivel működik együtt, például közösen Hubertus-szentmiséket tartanak. Ezek csak az elmúlt hetek eseményei, amelyek kiderültek.

És hogy miért nem tesz a Fidesz az égegyadta világon semmit azért, hogy felgyorsítsa ezeket a feltárásokat, hogy az egyház megtisztuljon, és hogy a gyerekek biztonságban legyenek az egyházi intézmények falai között? Hát, kérem szépen, azért nem, mert már annyira összefonódtak az egyházzal, hogy minden egyes ilyen ügy feltárása a Fidesznek árt; minden egyes Kónya Endre, minden egyes Balog Zoltán, Bese

Gergő, Rónaszéki Gábor, Hatházi Róbert és Mészáros István az „Isten, haza, család” szlogent, vagyis a Fidesz saját magáról hirdetett álságos és hazug alapértékeit rombolja porig a választók szemében. És így telnek el évtizedek anélkül, hogy az állam bármit tenne a gyerekekért, az őket zaklató, az őket tönkretévő szörnyetegek ellen, és ez senki más, csakis az önök lelken szárad.

Mivel önöknek szokása a gyermekvédelem ügyében egy elszigetelt és egyébként a rendőrség által a mai napig fel nem tárt újbudai esettel elkenni a saját felelősségüket, ezért előre leszögezem, hogy ezzel nem takarózhatnak. Ha a kormány járna el ugyanis a saját háza táján olyan gyorsasággal, példás emberséggel és profizmussal, ahogy Újbuda önkormányzata tette, akkor gyerekek ezreit kímélték volna meg a szenvedéstől, az állami és egyházi intézményekben ténykedő szörnyetegek zaklatásától és az ebből fakadó felfoghatatlan szenvedéstől. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orosz Anna képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Panyi Miklós miniszterhelyettes úr fog válaszolni.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Külön köszönöm, hogy felszólalása végén megemlítette az újbudai ügyet, hiszen ott is egy nagyon súlyos pedofil-bűncselekményre került sor, és az elkövetője pedig nagyon szoros kapcsolatokat ápolt a baloldali vezetésű újbudai önkormányzattal, mind anyagi, mind pedig családi értelemben is. Ugye, ennek az önkormányzatnak képviselő asszony volt korábban az alpolgármestere, úgyhogy várjuk ebben az ügyben is a fejleményeket.

Tisztelt Képviselő Asszony! A téma rendkívül fontos. Tavasszal számos vitát folytattunk a gyermekvédelemről és a gyermekvédelem megerősítésének a kérdéséről, és továbbra is világos, hogy minden bűncselekmény, különösen a kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmény ellen a meghatározottabban fel kell lépni, a pedofília tekintetében pedig nincs kegyelem: minden pedofil, minden pedofil bűnelkövetőt, amennyiben bűnösségük bebizonyosodik, a törvény vasszigorával el kell ítélni.

Ezért is tartom fontosnak ezzel kapcsolatban megállapítani néhány tény, hiszen ha megnézzük, hogy 2010-ben és ma mennyi pedofil bűnelkövető van büntetés-végrehajtási intézményben, akkor azt látjuk, hogy a baloldali kormány kormányzásának utolsó évében mindössze 81 ember ült börtönben, ez a szám pedig most megközelíti a 700-at; ez több mint nyolcszoros emelkedés. Szintén idevenném az elmúlt időszakban azt a jogszabályalkotási folyamatot, amit a Fidesz-KDNP-kormány elkezdett kormányzása alatt, és amit többek között önök nem támogattak; 2021-ben önök nem támogatták a gyermekvédelmi törvényt *(Orosz Anna: Nem voltunk itt!)* - azok a szövetségesek, a baloldali szövetség, amely akkor a parlamentben ült, és a népszavazást, a gyermekvédelmi

törvény megerősítése érdekében kiírt népszavazást sem támogatta a baloldal.

Azt is fontosnak tartom itt leszögezni, hogy 2024 tavaszán új gyermekvédelmitörvény-csomagot fogadott el az Országgyűlés, és ebben tovább szigorodtak a pedofilokat sújtó büntetések. Csak néhányat felsorolok: nem évülnek el a pedofil jellegű szexuális bűncselekmények, nincs feltételes szabadságra helyezés, nincs reintegrációs őrizet, és az elkövetők soha nem kaphatnak tiszta erkölcsi bizonyítványt.

Azt is szeretném leszögezni, hogy a gyermekvédelem megerősítése ügyében a kormány egy teljes körű átvilágítást rendelt el minden gyermekvédelmi intézményben, szigorú alkalmassági vizsgálatoknak vetjük alá a gyermekvédelmi intézményben dolgozókat. Közel 2300 kifogástalanélelvetel-ellenőrzés zajlott le és fejeződött be, és több mint 273 vezető esetében került sor pszichológiai alkalmassági vizsgálatra.

Tehát ha az a kérdés, tisztelt képviselő asszony, hogy a baloldali vagy a jobboldali kormányok azok, amelyek határozottabban fellépnek a pedofília kérdésében, akkor ezekből a számokból is világos, hogy ez a jobboldali kormány. E tekintetben pedig, azt gondolom, a vitákban is elhangzott, hogy a szociális intézményben dolgozók helyzetét érdemes külön figyelemmel kísérni és a helyzetüket javítani. Ebben érdemi vitákat kell folytatni és érdemi előrelépéseken kell dolgozni a következő időszakban.

Az egyházi botrányok vonatkozásában, tisztelt képviselő asszony: az egyházak az államtól elválasztva működnek, és az egyházak esetén és az egyházban tevékenykedők esetén szintén érvényesek a hatályos büntetőjogi szabályok, tehát ha ott bűncselekményre kerül sor, egy egyházban tevékenykedő személy bűncselekményt követ el, akkor őellene a törvény legnagyobb szigorával fel kell lépni. A büntetőjog intézkedéseinek, rendelkezéseinek már említett szigorítása, a nyomozó szervek elkötelezettsége - e tekintetben megnyugtathatom - itt is érvényesül. Emellett természetesen igaz, hogy az egyházaknak minden ilyen ügyet ki kell vizsgálni. Azt lehet látni, hogy a megfelelő egyházi fórumok a szükséges vizsgálatokat elvégzik és elvégezték, ezeket az intézkedéseket megteszik, amennyiben pedig megalapozott gyanú van, az igazságszolgáltatás megteszi a szükséges intézkedéseket. Azt is hozzá kell tenni, hogy természetesen ez az egyházak érdeke is, hiszen ezzel tudják a hitelességüket helyreállítani.

Ugyanakkor itt is el szeretném mondani és határozottan kérem, hogy az egyházak esetében ne éljen az önök által egyébként sokat kifogásolt kollektív bűnösség intézményével, és a személyeket kritizálja, ne pedig általánosságban az egyházakat. Ezek ezeréves intézmények és a magyar nemzet, a magyar nemzeti megmaradás tartóoszlopai. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komjáthi Imre képviselő úr, az MSZP képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Érthető módon az árvíz elleni védekezés elvitte sajnos a fókuszot egy nagyon fontos ügyről: Magyarország egyik patinás cége, a Dunaferri haldoklik, ismét. Néhány héttel ezelőtt részt vettem a Dunaferri előtti demonstráción, amit a Vasas-szakszervezet szervezett, és sajnos azt kellett észrevennem, hogy a legfontosabb döntéshozók, akik megnyugtathatták volna az ottani dolgozókat, Nagy Márton miniszter úr, illetve valamelyik államtitkára nem vette a fáradságot vagy a bátorságot, hogy odajöjjön, és személyesen nézzen a szemébe a kohászoknak, és mondja el, hogy mi a helyzet. Mondjuk, Magyar Pétert sem láttam, ahogy Vasas-zászlók előtt vidáman szelfizik kohászokkal, de ez legyen az ő baja. Én viszont ott voltam, és hallottam, ahogyan munkát, kenyeret követeltek a dolgozók 2024-ben Magyarországon, mert dolgozni szeretnének, megélni szeretnének, és jól élni szeretnének az ottani dolgozók.

Évek óta figyelemmel kísérem a Dunaferri ügyét, képviselem őket MSZP-s politikusként, képviselem őket képviselőként, és időről időre felhívtam a figyelmet arra, hogy mi folyik ott; sajnos sokszor süket fülekre találtam. Felhívtam a figyelmet akkor is, amikor az ukrán és orosz tulajdonosok belső háborújának a dolgozók itták meg a levét; akkor is előfordult, hogy több hónapon keresztül nem kaptak fizetést. Felhívtam a figyelmet akkor is, amikor törvénytelen módon felmondták a kollektív szerződést, ezzel kárt okozva a dolgozóknak; amikor szakszervezeti vezetőkre biztonsági embereket, fogdmegeket uszítottak rá a tulajdonosok.

És felhívtam a figyelmet most, idén nyáron: két levelet írtam Sziijártó Péter és Nagy Márton miniszterelnök... - miniszter uraknak. Isten irgalmazzon, hogy miniszterelnök legyen, miniszternek sem jó! Három kérést fogalmaztam meg bennük. Az egyik az volt, hogy azonnal üljenek le tárgyalni a szakszervezetekkel, mert ők vannak legközelebb az emberekhez ott helyben, ők tudják a valódi problémát. A második kérésem az volt, hogy fizessék ki a dolgozókat, mert nem ők tehetnek a kialakult helyzetről. A harmadik kérésem az volt, hogy amennyiben odakerül a helyzet, hogy sajnos a Dunaferri be kell zárni és dolgozókat kell elbocsátani, akkor a kormánynak van lehetősége arra, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból pénzt hívjanak le, amit közvetlenül a munkavállalók kapnak átképzésre vagy akár arra is, hogy saját vállalkozást indítsanak.

(12.00)

Rendkívül korrekt módon - ezt azért el kell mondani - Sziijártó Péter kabinetfőnöke felhívott, és elmondta, hogy igaz, hogy nem a miniszter úr tárcájához tartozik a téma, de ő felhívta Czomba Sándor államtitkárt, és arra kérte, hogy legyen mindenben partner. Két napra rá két államtitkár leült tárgyalni a szakszervezetekkel, ezt köszönöm. Néhány nap múlva kifizették a dolgozók bérét; igaz, hogy ez 17,8 milliárd forintba került a magyar adófizetőknek, merthogy a tulajdonos helyett kifizették a dolgozók bérét. Ez helyes. Csak az

nem helyes, hogy ilyen tulajdonosokat hoznak ide Magyarországra, akik azért jönnek ide, hogy nyereszkedjenek, és megdézsmálják a magyar adófizetők pénzét.

Néhány napra rá Czomba Sándortól kaptam egy részletes tájékoztatást, amiben leírta - és meglepő volt, hogy Szijjártó Péter kérésére írt Nagy Márton államtitkára -, amiben tájékoztatott arról, hogy kínai befektetőt hoznak Magyarországra, ami segíteni fog a Dunaferri helyzetén, ívkemencét fognak építeni. Ezen hangosan felnevettek - igaz, hogy kínjukban - a Dunaferri kohászai, mert ők szakemberek, ők tudják, hogy nagyjából három évbe telt volna, mire ez megvalósul, és a jelenlegi helyzetben az a technológia alkalmatlan arra, hogy beilllesszék a Dunaferri technológiájába.

Most ott tartunk, hogy csődjeljárást indítottak a LIBERTY ellen, a Dunaferri tulajdonosa ellen, és most az a hír járja - nem tudom, önök biztos meg fogják erősíteni -, hogy egy svájci-szlovák befektető kinézte magának a Dunaferri. Remélem, nem azért, mint a LIBERTY, hogy a magyar adófizetők pénzéből támogatást kapjon, merthogy nemcsak a 17,8 milliárd forintot kapták, hanem 70 milliárd forintot összességében.

Úgyhogy szeretném, hogyha megnyugtatón, hogy lesz munkájuk a Dunaferri dolgozóinak, ki lesz fizetve a bérük, és nem hoznak ide legközelebb olyan gazdasági kalandorokat, akik csak a magyar adófizetők pénzére sóvárognak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komjáthi Imre képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy én messzebről kezdjem. A második világháború kohászati felfutása után a nagy acéltermelő vállalatok - Egyesült Államok, Anglia, Nyugat-Európa - gyakorlatilag az ötvenes évek végétől a hatvanas évek közepéig rendkívül keserves módon és mind a mai napig ható társadalmi következményekkel sok tucat kohászati vállalatot zártak be. Az a 27 pennsylvaniai üzem, amellyel az Egyesült Államok megnyerte a második világháború anyagcsatáját, a hatvanas évek közepére kivétel nélkül mind bezárt, és Pennsylvania csatlakozott ahhoz az úgynevezett Appalache-zónához, amely a gazdag Amerika szegény övezetét képezte és gyakorlatilag képezi mind a mai napig.

A magyar kohászatnak három nagy bázisa volt, ön is tudja, a két északi kohó, Ózd és Diósgyőr, valamint Dunaújváros. Diósgyőr és Ózd 180-200 éves termelési múlttal rendelkezett, gyakorlatilag nyugat-európai gépbázison állt, míg Dunaújváros az ötvenes évek fejlesztésére, alapvetően a Dunán felhozott, annak idején szovjet pátvasércen és szovjet gépbázison alapult.

A három cégnek nem volt azonos a gyártási struktúrája. Dunaújváros alapvetően laposárut, tehát lemezt gyárt. Zárójelben: a technológiája olyan volt - és mind

a mai napig olyan -, hogy nem tud mélyhúzott lemezt csinálni, tehát gépkocsi-karosszéria előállítására alkalmatlan, hanem egyéb lemezipari alapanyagot tud biztosítani. Diósgyőri volt a gépipar alapanyaga, ózdi pedig az építőiparé. Mind a háromnak a sorsát tudjuk, a két északi kohóét sajnos már csak múlt időben.

Amikor azt mondtuk és mondjuk mind a mai napig, hogy a dunaújvárosi vasmű - a nevét szándékosan nem mondom, mert már sok neve volt az elmúlt pár évben - nagyon fontos az ország számára, fontos természetesen az ott dolgozó, még mindig jelentős számú munkaerő számára, fontos a beszállítók számára és fontos azért, mert Magyarország utolsó teljes vertikumú metallurgiai üze me volt, ráadásul egy dunai kikötővel, ami a másik kettőnél nem volt meg.

A két északi kohónak a kaput - bármilyen furcsának tűnik most ez a történelmi visszaillesztés - alapvetően Trianon tette be, amikor elválasztották őket a felvidéki vasérc- és mészkőbányáktól, és mind a két cég arra kényszerült, hogy keletről, sok ezer kilométerről hozza az egyébként dúsításra szoruló pátvasércet, és a messzi távolságból hozza be a kohászatához szükséges energiát.

A magyar közvélemény és az itt ülő kollégáim számára mondom, hogy ma az acéltermékek 80 százaléka energiaköltség, csak 20 százaléka minden más, tehát az alapanyag, a bérköltség és ehhez hasonló. Tehát azért mondom, hogy ez alapvetően egy technikai kérdés.

A Dunaferri megmentésére - és ezt köszönöm, hogy ön is elismerte - a magyar kormány, a jelenlegi magyar kormány az elmúlt másfél-két évben is jelentős energiát és igen jelentős pénzeszközöket fordított.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem válogatunk a befektetőkből, nem tudunk; ma a világ nincs abban a helyzetben, hogy acélipari befektetőket válogasson. A kassai acélművet hosszú bolyongás után jelenleg az amerikai U.S. Steel birtokolja. Gyakorlatilag ami stabil kohászat, az a Közel-Keleten a miszuráti acélmű, amely egyébként például a teljes európai vasútisín-gyártást biztosítja, vagy pedig a papíron ugyan részvénytársaság, de gyakorlatilag évtizedek, évszázad óta állami tulajdonban lévő Voestalpine, tehát az osztrák vasmű.

A Dunai Vasmű megmentését most is egy nagyon fontos dolognak kezeljük. Most is azon igyekszünk, hogy találjunk befektetőt. Az indiaiaknak mintegy 50 vállalata van a világban, joggal bíztunk benne. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Azt kell mondanom, hogy csalódnunk kellett nekünk is. *(Az elnök ismét csenget.)* Keressük az újabb befektetőket, és bízunk benne, hogy meg is találjuk. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János miniszterhelyettes úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Mondhatnám úgy is, hogy új

nap, új megszorítás, mi ezt így mondjuk Újpesten, különösen akkor, hogyha azt látjuk, hogy a kormány 62 évről 65 évre emeli az idősek ingyenes fogorvosi ellátásának korhatárát.

Ezzel a kormány háromévnvi államilag támogatott fogmegtartó kezelést és fogpótlást vesz el az újpesti, angyalföldi polgároktól, holott önök pontosan tudják, hogy ez nemcsak a mi városunkban, hanem egész Magyarországon éppen olyan probléma, nemcsak 62 év felett, hanem az alatt is, akinek nincs pénze a fogmegtartó kezelésre. Már eleve hiányos fogsorral érkeznek meg egyébként, és így mennek nyugdíjba. Ez hárommillió embert érinthet, magyarán nagyjából minden harmadik embert.

Szerintünk nem spórolni kell a magyarok, újpestiek fogászati ellátásának költségein, hanem kiszélesíteni az állami ellátást fogmegtartó kezelésre és fogpótlásra. Ehhez mintegy 30 milliárd forintra kell emelni a praxistámogatásokat, hogy a teljes és egészséges fogsor ne a tehetősek kiváltsága legyen, hanem minden magyar ember számára elérhető legyen.

A DK szerint az ellátási korhatár tervezett emelésével a kormány elárulja az időseket, holott az országosan 30 milliárdos költség a repülőtér-vásárlásuk 2 százalékát sem teszi ki. Mi szociáldemokraták vagyunk, szerintünk vigyázni kell az emberekre, ezért azt mondom, ne vegyen repülőteret az, aki nem tudja biztosítani a rendes fogászati ellátást a magyar állampolgároknak.

(12.10)

Miután mi ezt szóvá tettük, ennek az újragondolását nagyon indokoltnak tartjuk, és ha végre a tiltakozásunk után visszavonják, akkor ezt nagyon fontosnak tartom. De aztán megint új nap következik, és az egészségügyi államtitkárság régi tervéről kell beszélnünk, ami a szakrendelők államosításáról szól. E terv ellen is a parlamentben képviselőtársaimmal számos alkalommal tiltakoztunk, felszólaltunk, kérdéseket tettünk fel, interpelláltunk, sőt a Demokratikus Koalíció frakciója parlamenti határozatot is benyújtott a fővárosi szakrendelők védelme érdekében. Sajtóhírek szerint önök végre elálltak a nagyon rossz ötletüktől, ami helyes, hiszen az önkormányzatok jó gazdái az egészségügyi szolgáltatóknak, csak ne akadályozzák a munkájukat. De önök mégis ezt teszik: a működést azzal korlátozzák, hogy a korábbi ötletük miatti működési engedély kiadását húzzák-halasztják.

Itt tartom a kezemben azt a több mint egy hónapja válaszra váró levelet, amely sürgeti az önök döntését, mégsem történik semmi. Adódik a kérdés: miért akadályozzák az újpesti és más önkormányzati fenntartásban lévő szakrendelők jogszerű működését? De nemcsak nem válaszolnak, hanem még rosszul is csinálják. Kérem, magyarázza meg, hogy a szakrendelők, például a mentálhigiénés gondozó központ miért csak kilenc hónap alatt kapja meg azt a finanszírozásátcsoporthozást, amit egyébként megigényelt. A teljes ellátáshoz képest ugyan kevesebb volt az elszámolható órájuk, de másutt pedig megspórolták, és önök, mivel nem hoztak

döntést, 35 millió forintos kárt okoztak ennek a szakrendelőnek. Ekkor és ezért mondom, hogy önök még a működést sem tudják segíteni.

De mondok további példákat. Ugyanakkor számos területen szabályozatlanság van jelen. A saját honlapjukon 676 olyan szakmai irányelv található, amelyből 576-nak lejárt az érvényességi ideje, és a százból is további lejártra várnak egyébként ezek az iránymutatások. Hogyan gondolják önök azt, hogy egyébként ezek után bármit szakmailag számonkérhetnek ezeken az intézményeken?

Tovább folytatva, azt látom, hogy a lakosság egyre kisebb része tudja megfizetni azt, hogy magánrendelésben vegye igénybe a szülészeti-nőgyógyászati magánellátást. Visszajönnek az állami ellátásba, a szakrendelőbe, amit önök egyébként nem akarnak finanszírozni.

Tehát azt kell hogy kérdezzem önöktől, és azt kell hogy mondjam önöknek, hogy erősítsék meg, hogy végre leszállnak a szakrendelők államosításának ügyéről, ne csak sajtóhír legyen, és végre tegyenek valamit azért, hogy a betegek érdekeit szem előtt tartva, a szakrendelők működését ne akadályozzák. Ne árulják el a betegeket újra és újra! Tisztességes állami betegellátásra van szükség, ezt követelem önöktől! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jól emlékszünk még arra, hogy mi volt a tisztességes betegellátás akkor, amikor a Gyurcsány Ferenc vezette politikai erők voltak hatalmon, mi volt az az úgynevezett reform, ami mellett még Gyurcsány Ferenc a legutóbbi választási kampány előtt pár hónappal itt, a parlamentben is kiállt. Ez a kórháziapidíjnak és a vizitdíjnak volt az időszaka, amikor önök minden járóbeteg-rendelőbe érkező betegről vizitdíjat szedtek volna azért, hogy az orvos egyáltalán szóba álljon velük. Önök szerint ez volt a korszerű ellátás.

Azt is tudjuk pontosan, az önök politikusai mondták el - a DK-s politikusok az előző választási kampány előtt -, hogy mi lett volna akkor, ha a DK hatalomra kerül. Elmondták, hogy a kórházaknak a 40 százaléka fölösleges Magyarországon, mondta László Imre, az önök szakpolitikusa, majd jelenlegi frakciótársa pedig azt mondta, hogy még az is sok lenne, ha a 60 százalék megmaradna, még annál is lehet kevesebb. Ez volt az önök iránya, tisztelt képviselő úr, ezt tették volna önök az egészségüggyel, amit tettek korábban is. Persze, privatizáció - mindig azt mondták, az állam nem tudja jól működtetni az egészségügyet, ezért privatizálni kell, és nem jó az ingyenes egészségügy, mert akkor túl sokat járnak az emberek a rendelőkbe, ezért fizetősé kell tenni az

egészségügyet. Privatizáció és fizetős egészségügy, a kórházi székelt mellett ennyi az, amit a baloldaltól kaptak a magyar emberek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön olyan témákat hoz fel, amelyeket a kormányzat már többször helyre tett, ha tetszik, cáfolt, ha tetszik, elmondta a valós kormányzati álláspontot, és ezekbe próbál úgy belekötni, mintha nem olvasta volna - pedig biztosan olvasta szerintem - azokat a közleményeket, amelyek ezekben a kérdésekben jelezték a kormányzati álláspontot. Ön először egy olyan tervezetről beszélt, amit senki soha nem fogadott el, hanem egy társadalmi egyeztetésre kített javaslatról volt szó, amelynek kapcsán napokon belül a kormányzat egyértelművé tette, hogy semmi nem fog változni a fogászati kezelésekkal kapcsolatos életkorokban. *(Varju László: Tehát visszavonják!)* Ez teljesen egyértelműen az egész sajtóban megjelent, csak ön, tisztelt képviselő úr, direkt úgy tett, mintha ezt nem olvasta volna, és direkt nem mondta azt el, hogy nem egy elfogadott jogszabályról van szó, nem egy törvényről van szó, vagy egy kormányrendeletéről van szó, hanem egy társadalmi egyeztetésre kített anyagról van szó. De a kormányzati szándék egyértelmű: az életkorban nem lesz változás.

Ugyanez a szakrendelők esete. Számtalanszor, akár sajtóválaszban, akár írásbeli parlamenti képviselői kérdésre adott válaszban egyértelművé tettük, hogy csak akkor kerülhet sor szakrendelők, tehát járóbeteg-rendelők önkormányzati fenntartásból állami fenntartásba vételére, ha ezt kéri az önkormányzat is, és az állam is átvenné ezt, tehát, ha szándékegység van a kettő között. De az államnak nincsen olyan elképzelése, ilyesfajta javaslatot nem tárgyalt és nem is kért a kormányzat, amely a szakrendelők általános állami fenntartásba vételére vonatkozik, hiszen vannak most is állami fenntartásban működő rendelők, amelyek egy kórház mellett működnek - itt a betegek jó nagy része számíthat kezelésre -, és vannak önkormányzatok által fenntartott rendelők.

Emlékezhettünk: másfél hónappal vagy tán két hónappal ezelőtt egy ilyen rendelő kapcsán, amikor hosszú sorok kígyóztak az egyik budapesti, baloldali vezetésű kerület által fenntartott rendelő előtt. Akkor erről hosszú sajtóhírek voltak. Addig tartottak, míg ki nem derült, hogy igazából ez egy baloldali önkormányzat által fenntartott rendelő, mert ezen akarták demonstrálni, hogy mennyire rosszul működik az állami egészségügy. És kellett két nap, hogy leessen önöknek és az önök sajtójának, hogy itt egy baloldali önkormányzat által megszervezett járóbeteg-ellátásról van szó. Abban a pillanatban megszűnt a baloldali sajtónak a cikkezése erről, miután leesett nekik, hogy igazából a saját maguk által szervezett kérdésről van szó.

Azt köszönöm, tisztelt képviselő úr, és elismerésnek veszem, hogy a valós változásról, ami ténylegesen megtörtént, hogy Budapesten is bevezetésre került az ügyeleti rendszer, ön egy rossz szót nem mondott. Ezt elismerésnek vesszük, hiszen különböző álhírekkel vagy felröppent híresztelésekkel kapcsolatban hosszasan beszélt, de a valós változással kapcsolatban egyetlen hibát, egyetlen rossz működést vagy

problémát nem vetett fel. Így örülünk annak, hogy ön is ezek szerint látja, és az újppestiek is látják, hogy az új ügyeleti rendszerben nagyobb biztonságban vannak, mint korábban.

Ami fontos, tisztelt képviselő úr, az viszont az egészségügyben dolgozók megbecsülése. Az, hogy amikor önök befejezték a kormányzásukat, akkor egy kezdő orvosnak a bruttó alapbére 129 500 forint volt. Ma neki a bruttó alapbére pótlékok nélkül 687 ezer forint. Egy húsz éve dolgozó orvos akkor 165 ezer forintos bruttóra számíthatott alapbérként, most 1 millió 491 ezer forintra számíthat. Akkor egy harminc éve dolgozó orvos 225 ezer forintos bruttó alappal indult, most 1 millió 794 ezer. És egy legtapasztaltabb, már 40 éve a pályán lévő orvos az önök idejében kapott 262 ezer forintos bruttó alapfizetést, most a 262 ezer forinttal szemben 2 millió 380 ezer forintra számíthat.

Ez a különbség az önök által vitt egészségügyi és egészségügyi bérek és az általunk vitt egészségügyi bérek között. Így sikerült a hálapénzt felszámolni *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy se vizitdíjat, se hálapénzt semmilyen betegnek ne kelljen fizetnie a magyar egészségügyben. *(Az elnök ismét csenget.)* Az önök idején mindkettő volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője: „Dicsőség a hősöknek!” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tegnap volt október 6-a, az aradi vértanúk emléknapja. Országszerte emlékeztünk a vértanúkra, a mártírokra, a hősökre. Szerintem fontos, hogy itt, a Parlament falai között is néhány szót, néhány gondolatot üzenjünk a jövőnek, és emlékezzünk meg kellő tisztelettel és méltósággal az egykori szabadságharcos hőseink emléke előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk, hogy a magyar Kárpát-medencei története igen gazdag sikerekben és sajnos bizony kudarcokban is. Nyilván az 1526-os mohácsi vész gyakorlatilag kettétörte Magyarország függetlenségét, szuverenitását, és ezt követően azt láthattuk, hogy folyamatosan, újból és újból, elszántan, hősieken, újabb és újabb szabadságharcok árán próbálták elődeink kivívni a függetlenséget és ismét visszaszerezni a szuverenitást. A történelem megtanított minket arra, hogy a szabadságot elveszíteni nagyon könnyű, visszaszerezni viszont általában komoly áldozatok árán lehetséges csak.

(12.20)

Nyilván tudjuk Deák Ferencnek az idézetét, a mondatát arra nézve, hogy valóban, amit a hatalom és az erő elvesz, azt az idő és a kedvező szerencse ismét

visszahozhatja. De az biztos, hogy a magyarok évszázadokon keresztül áldozatot hoztak azért, hogy ma itt független, szuverén államként mondhassuk el magunkról, hogy magyarok vagyunk, Magyarországon élhetünk. Ez egy nagyon-nagyon fontos tanulsága egyébként az összes szabadságharcunknak és az aradi vértanúk áldozatának is, hogy igen, a szabadságnak ára van. A szabadság árát a magyarok ősei megfizették, és nekik köszönhetjük, hogy ma itt szólhatunk, itt lehetünk, és a nemzet érdekei mentén dolgozhatunk.

Tisztelt Országgyűlés! Az emlékezet kultúrája is minősít egy nemzetet. Ha mi emlékezünk a hőseinkre, emlékezünk az áldozatokra, az szerintem a nemzet érzésvilágát, identitását növeli, erősíti és komolyabbá teszi. Az biztos, hogy az az időszak - a XIX. század első fele a reformkortól indulóan, a nemzeti identitás kialakulása, a Magyar Honvédség születése is egyben, és nyilván egy olyan szabadságharc és forradalom 1848-49-es időszaka, amely az európai forradalmak közül a leghosszabb ideig tartott - komoly katonai sikereket hozott, és megerősítette a magyarok szabadságvágyát. Még hogyha Ferenc József kénytelen is volt arra, hogy I. Miklós cártól kérjen katonai segítséget, aki az akkori világ egyik legkeményebb, legtapasztaltabb orosz tábornokát, Igor (*sic!*) Paszkevicset küldte ide a magyar szabadságharc leverésére, és valóban, a hatalmas túlerővel szemben Görgei kénytelen volt letenni a fegyvert Világosnál.

Viszont a korrektség kedvéért azt mindenképpen meg kell jegyeznünk, hogy Paszkevic és I. Miklós cár is közbenjárt a magyar katonák, a magyar tábornokok, a magyar tisztek kegyelméért, amit bizony-bizony sajnos Ferenc József, az akkori 19 éves osztrák császár nem tett meg, sőt kifejezetten nagyon komoly és kegyetlen intézkedéseket hozott, és 12 magyar tábornokot és egy ezredet Aradnál kivégeztetett.

Mindenképpen érdemes megnézni, hiszen feljegyzések állnak rendelkezésre arról, hogy mik voltak a tábornokok, illetve az egy ezredes utolsó mondatai, talán egyet-kettőt hadd idézzek itt a falak között! Talán mindenképpen érdekes Knézich Károlyt emlétenem: „Milyen különös, mondta, hogy Haynau bíró is keresztény és én is vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.” Egy picit talán a mai világra is érthető ez, ha az európai keresztény kultúrát megnézzük Nyugat-Európa-szerte. (*Közbeszólás az ellenzéki pártok padsoraiból: Hát, ez igaz!*)

Vagy idézhetném Schweidel Józsefet, aki úgy fogalmazott: „A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Meghasonlott a világ.” Az biztos, hogy ezek mind-mind olyan szavak, amelyekre el kell gondolkodni, hiszen az üzenetük mélyreható, távolba nyúló, és bizony a halálra ítélt tábornok vagy tábornokok esetében ez mindenképpen megfontolandó. Sajnos ismételteti a történelem önmagát, tehát nagyon vigyáznunk kell azokra az értékekre, amelyeket ránk hagytak az elődeink.

Egyébként pedig hadd zárjam azzal, hogy mindenképpen meg kell becsülnünk a szuverenitásunkat, a függetlenségünket és mindenkor, minden korban óvjuk meg Magyarország szabadságát. Az aradi

vértanúk tanúságot tettek emellett. Tisztelet nekik, tisztelet a hősöknek! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Soltész Miklós államtitkár úr fog válaszolni.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenekelőtt hadd gratuláljak alelnök úrnak a Batthyány Lajos-díjhoz, amit a tegnapi emléknapon kapott. Isten áldja a közéletért tett tevékenységét, mint ahogy teljesen természetesen, tisztelt frakcióvezető úr, tisztelt Országgyűlés, a tegnapi napon az aradi vértanúkra emlékezve, azt gondolom, hogy csak fejet hajthatunk azért a hősiességért, bátorságért és egyébként hitükért is, amelyet vállaltak a vértanúk. Magyar, német szerb, osztrák származású emberekről beszélünk, akik viszont - legyenek tábornokok, ezredes, vagy akár Batthyány Lajos miniszterelnök úr - mind-mind a hazáért, a nemzetért, ezért az országért haltak meg.

Érdemes Damjanich János imájából idézni egy rövidet, melyet feleségének küldött: „Oltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat a további veszedelemtől!” Milyen érdekes, hogy szerbként hogy vállalta, miként vállalta, és fontosnak tartotta a magyar nemzet szabadságát, illetve a magyar nemzet függetlenségét.

De ha frakcióvezető úr megengedi, kiemelnék még néhány embert, akik ezeknek a napoknak súlyos résztvevői voltak. Október 5-én és október 6-án ők voltak azok a gyóntató, áldoztató, mondjuk azt, hogy vigasztaló atyák, akik minoritákként ott voltak a vesztőhelyen: Sujánszky Euszták, Bardócz Sándor, Pléva Balázs és Vinkler Brúnó atya.

Sujánszky Euszták a következőt mondta október 5-én: „Vérző szívvel lépők át reggel tíz óra után a vár küszöbét, s megjelenve a börtönné alakított főőrház falai között, azonnal átvenék vigasztalásul - és menyire lehetett, bátorításul - a nagylelkű jövődó mártírokat, kezét szorítva teljes bizalommal fogadának bennünket.” Majd másnap, mielőtt a vesztőhelyre kísérték őket, ugyanez az atya a következőt mondta egy beszélgetés után: „Eddig ön vigasztalt engem, mondta Nagysándor József, s jelenleg ön sír, jobb - úgymond -, ha imádkozunk.”

Ezek az atyák nemcsak átvették a kivégzendők terheit, hanem vigaszt is nyújtottak, de ami meglepő firtora a történelemnek, hogy néhány évvel később a bosszú őket is elérte: 1854-ben elvitték az akkori minorita házfőnököt, elvittek hat atyát, köztük az előbb említett Sujánszky Eusztákot. Csehország és Morvaország börtöneiben voltak, raboskodtak; többen meghaltak ott, és többen pedig olyan súlyos élethelyzetet kellett hogy megéljenek, hogy nem sokkal a börtönévek után haltak meg.

Róluk is érdemes megemlékezni, és arról is, hogy akármilyen történelmi eseményről beszélünk, akár a szabadságharcunkról, a világháborúkról, az 1956-os forradalomról, de akár a most a világban

pusztító sajnálatos és szomorú háborúkról, mindig tömegével vannak az elhunytak; mindig tömegével vannak a fiatal áldozatok. Csak körbe kell menni a Kárpát-medencében, és megtekinteni azokat az emlékműveket, emléktáblákat, ahol huszoneves fiataljaink nevei sorra-sorra fel vannak írva, és ilyenkor az áldozatokra is és a hozzátartozókra is emlékeznie kell a nemzetnek.

És azt is tudjuk és ismerjük, hogy egy-egy ilyen háború, pusztítás milyen következménnyel jár, akár azoknak a támadása, a népcsoportoknak az utólagos támadása kapcsán, akiket felelőssé akarnak tenni, lásd a második világháború után például a magyarországi németeket. És ismerjük, hogy egy-egy háború miként alakít át térképet, szuverenitást, és sok minden mást is; ennek a súlyát éreznünk kell.

Kell egy nemzeti minimum, amelynek az üzenete az, hogy emléknapi, ünnepnapokon nem egymást pocskondiázzuk, nem más kerül előtérbe, mint ahogy sajnós - és ezt a DK felé mondom - tegnap is sikerült belepiskázni az ünnepbe, a gyásznapi kijelentésével Dobrev Klárának és néhány ellenzéki baloldali pártnak. Sokkal inkább kellene egy nemzeti minimum, amely a nemzet méltóságát, az ünnep- vagy emléknapi méltóságát megtartja. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát. - Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, köztük: Orbán Balázs...)*

Tisztelet a hősöknek! Isten áldja önöket és a bekiabálókat! Kérem, hogy fogják vissza magukat, mert önök voltak *(Az elnök újból csenget. - Varju László: Elnök úr, vonja meg a szót tőle! Mi ez ?),* akik '56-ot úgy ünnepelték...

ELNÖK: Köszönöm szépen...

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: ...hogy tönkretettek mindenkit, szemeket lövették ki. Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Menczer Tamás, a Fidesz képviselője, államtitkár úr: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó.

MENCZER TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Két témáról szeretnék beszélni: először is a háborúról, ugyanis a helyzet súlyosabb, mint korábban bármikor, és napról napra eszkalálódik és romlik.

(12.30)

Tisztelt Ház! Miről folyik jelenleg a beszéd, a közbeszéd, a vita? Arról, hogy Ukrajna nyugati fegyverekkel be akar löni Oroszországba, mélységi támadásokat, mélységi csapásokat akar végrehajtani, és azt várja Kijev, várja Ukrajna, hogy a Nyugat adjon jóváhagyást ahhoz, hogy nyugati fegyverekkel Oroszország belsejébe belőjenek, és mélységi támadásokat,

csapásokat hajtsanak végre. Mi erre az orosz válasz? Atomfegyver bevetése.

Szeretném a tisztelt Házat nagy tisztelettel arra is emlékeztetni, hogy Oroszország a közelmúltban megváltoztatta, praktikusán kibővítette a nukleáris doktrínáját, tehát azt, hogy mikor és milyen esetben vet be atomfegyvert.

És arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a sajtóban ma már olvasható olyan cikk vagy olyan cikkek - én magam találkoztam ilyenekkel -, amelyek arról szólnak, hogy a világ hogyan pusztulna el egy atomháború esetén. Meglehetősen precizitással, pontossággal írják le azt, hogy a világ hogyan pusztulna el egy atomháború esetén. És azt kell mondanom természetesen, hogy ez dermesztő, rémisztő, és rendkívüli módon ijesztő.

Tisztelt Ház! Mindennek ellenére a háborúpártiak ugyanazt mondják, amit az elmúlt hónapokban, éveken mondtak: még több fegyvert a háborúba - akár katonákat is, nyugati katonákat a háborúba -, és akár az sem kizárható, hogy a NATO összecsap Oroszországgal, ami egyenlő lenne az említett harmadik világháborúval és nukleáris háborúval.

Pedig, tisztelt képviselő hölgyek és urak, egészen nyilvánvaló, hogy ezt a háborút nem lehet megnyerni; ebben a háborúban mindenki veszít; a csatateren nincs megoldás, csak halottak vannak. Az eszkaláció szempontjából pedig kiváltképp hangsúlyozandó az, hogy mi itt vagyunk a szomszédban, nem több száz vagy több ezer kilométerrel arrébb.

Szeretnék arra is emlékeztetni, hogy a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor, amikor a békebizottsága során találkozott az ukrán, az orosz és a kínai elnökkel, valamint a török elnökkel is, és tárgyalt Donald Trumppal, akkor tett egy jelentést az Európai Tanács elnökének. Ez még júliusban volt.

A jelentés első pontja a következőképpen szól: „Általános megfigyelés, hogy a katonai konfliktus intenzitása a közeljövőben radikálisan eszkalálódik.” - írja a magyar miniszterelnök júliusban; és ez beigazolódtott, igaza lett Orbán Viktornak. Arról is ír, hogy világossá vált számára a találkozások és a beszélgetések során, hogy a háborús felek nem akarnak tűzszünetet, csak egy külső szereplő ültetheti őket asztalhoz. És mivel a jelenlegi amerikai és brüsszeli vezetőség és vezetők háborúpártiak, tőlük ez nem várható.

Így tehát különösen fontos a korábbi amerikai elnök és a jelenlegi jelölt, Donald Trump szerepe, akivel kapcsolatban a magyar miniszterelnök ezt írja: „Azt azonban biztosan állíthatom, hogy ha nyer, röviddel választási győzelme után nem vár majd a beiktatásig, hanem azonnal kész lesz békeközvetítőként fellépni, erre vonatkozóan részletes és biztos alapokon nyugvó tervei vannak.” - írja tehát Donald Trumpról.

Valamint Orbán Viktor három javaslatot fogalmaz meg: tárgyalni kell a kínaiakkal, tárgyalni kell az oroszokkal, és tárgyalni kell a Globális Dél országaival is; csak így lehet békét teremteni. Mondom még egyszer, a magyar álláspont változatlan: azonnali és feltétel nélküli tűzszünet és béketárgyalás. Erre van szükség.

A válságok korát éljük, tisztelt képviselők, és itt szeretnék áttérni a gazdaságra. Ugyanis a háború a legnagyobb válság. De volt itt Covid, van energiaválság, szankciók és számos válság. Ezek megváltoztatták a helyzetet, és az győz a jövőben, aki az új helyzethez alkalmazkodni fog.

Engedjék meg, hogy röviden a gazdasági semlegességről tíz pontban beszéljek! Az első az, hogy a 2010 és 2020 közötti évtizedet Magyarország megnyerte. A második pont az, hogy a válságok, amelyekről beszéltem, a világot megváltoztatták. A harmadik az, hogy az lesz a nyertes, aki jó válaszokat ad a válságokra. A negyedik pont az, hogy Brüsszel blokkosodást akar, a keleti és nyugati gazdaság szétválasztását, kereskedelmi hidegháborút. Az ötödik pont az, hogy ez Magyarországnak rossz. Nekünk a blokkosodás rossz, a kereskedelmi hidegháborúból ki akarunk maradni. A hatodik pont pedig az, hogy a blokkosodás bennünket a vesztesek közé lökne. Mi a győztesek közé akarunk tartozni, ezért magyar választ adunk a jelenlegi helyzetre, ez pedig a gazdasági semlegesség. Ez a hetedik pont. A nyolcadik pont az, hogy a semlegesség együttműködést jelent gazdasági értelemben a világ minden tájával. A kilencedik pont az, hogy a gazdasági semlegesség hozza el az Uniónál nagyobb gazdasági növekedést - 3-6 százalékot - a jövő évben, és a tizedik pont pedig az, hogy ez a gazdasági növekedés teszi lehetővé a kkv-k támogatását, a családátámogatás kibővítését, a családi adókedvezmény megduplázását és sok minden mást. *(Az elnök a csengettől megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Zárásként pedig, elnök úr, még egy mondatot engedjen meg! Itt a kókadózó baloldali képviselőket látva nem tudom nem elmondani, hogy *(Közbeszólások a DK padsoraiból: Nem kókadózunk. Röhögünk rajtad. - Varju László: Mindezt öt percen túl, elnök úr? - Arató Gergely: Miért nem ülsz már le? - Az elnök csengett.)* milyen hasonlóságot és különbséget fedeztem fel Gyurcsány Ferenc és Magyar Péter között. Gyurcsány Ferenc is felhasználta a feleségét a meggazdagodásához, de ő nem hallgatta le. *(Az elnök többször csengett.)* Ezt is legyőztük, azt is le fogjuk. Minden jót kívánok! *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Arató Gergely: Képes volt még egy perccel tovább beszélni!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás képviselő úr, államtitkár úr. A kormány nevében az elhangzottakra Hidvéghi Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Való igaz, Magyarország olyan helyzetben találja magát itt most napjainkban, hogy egy szörnyű és potenciálisan végzetes háborús konfliktus közepében vagyunk itt, Közép-Európában és az Európai Unió tagjaként.

Mi évek óta, a háborús konfliktus kezdete óta konzekvensen mondjuk azt az álláspontot, hogy ennek a háborúnak, ennek az összecsapásnak nem a

csatamezőn lesz megoldása. Ez kizárólag szenvedést okoz - emberek halálát, megrokkánását, családok romba döntését -, és egy egyre veszélyesebb helyzetet jelent az egész európai kontinensen. Nyilvánvaló az, hogy ezt a konfliktust egy politikai megállapodással lehet lezárni. Sőt, határozott véleményünk az, hogy el lehetett volna kerülni ezt a háborús katonai összecsapást akkor, ha az azt megelőző években nagyobb hangsúly kerül a diplomáciára és a megegyezésre törekvésre, a másik szempontjainak a figyelembevételére.

Lényeges pont, hogy Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját, segítő akcióját hajtja végre akkor *(Varju László: Orbán Balázs! Orbán Balázs!)*, amikor több százezer, most már a milliót is meghaladó számú ukrainai menekültet segített, látott el azzal a segítséggel, amire szükségük volt, fogadott be, ezáltal is bizonyítva egyébként azt, hogy milyen szinten volt hazugság minden olyan korábbi állítás, amely azt mondta, hogy az illegális migráció elutasítása kapcsán Magyarország nem segítene a bajbajutottakon. De igen! Magyarország a valódi menekülteken segít, mindig is megtette ezt, de az illegális migrációt elutasítja.

Büszkék lehetünk arra, hogy egy ilyen világméretű összefeszülésben egy ilyen relatíve kis ország, mint hazánk, határozottan és bátran kiáll a béke mellett. Büszkeséggel tölthet el minket az, hogy a magyar miniszterelnök egy világszerte figyelmet kapott béke-missziót indított el akkor, amikor egyébként az uniós elnökséget elkezdte.

Brüsszel és a mostani nyugat-európai elit szégyene az, ahogyan erre reagáltak. Nem igaz, hogy nem lehetne megtalálni a békéhez vezető utat. Senki nem mondja azt, hogy könnyű egy ilyen megállapodást elérni most, hogy már dörögnek a fegyverek két és fél éve. Ez egy nehéz dolog lesz. Egy politikai tárgyalást, egy megállapodást igényel, de ha erre megvan a szándék, akkor ezt meg lehet tenni, és erre kell törekedni.

Egyre többen kezdik ezt belátni. Én azt hiszem, hogy a Béke Barátai Csoport megalakulása, ahol komoly nagyhatalmak, globális szinten is nagy súllyal bíró országok csatlakoztak ehhez és csatlakoztak a magyar állásponthoz, ha úgy tetszik, vagy támogatják a magyar megközelítést, egyértelmű jele annak, hogy talán nincs minden remény veszve. Azt kell mondjam, hogy ehhez kapcsolódóan, ehhez az egyre veszélyesebbé váló helyzethez kapcsolódóan tapasztaljuk most azt, hogy a gazdaság és a kereskedelem területén is egy új korszak indult el.

Mi egy jó ideje már nyilván kritikusan szemléltük a brüsszeli politikát sok szempontból. Ilyen volt egyébként a gazdaságpolitika területén a túlzott bürokrácia, az erőltetett zöldátállás, amely gyakorlatilag rendkívül nehéz helyzetbe hozta az európai ipart, az európai gazdaságot; és ennek a legújabb fejezete, ennek a legújabb megjelenési pontja valóban az, hogy egy gazdasági-kereskedelmi vasfüggöny kezd most leereszkedni itt, Kelet és Nyugat vagy Európa és a világ többi része közé.

Mi már megtapasztaltuk azt, hogy milyen egy ilyen vasfüggöny, amikor ez politikailag, fizikailag

elválasztotta hazánkat a szomszédaitól is és a Nyugattól. Nem szeretnénk egy újabb vasfüggőnyt, egy gazdasági vasfüggőnyt sem. Főleg abban a pillanatban nem, vagy olyan időszakban nem, amikor látható, hogy a gazdasági erőpotenciál, az innováció tekintetében Európa éppen lemarad.

Új világ van, új szereplőkkel. Nemcsak az Egyesült Államok, hanem ma már Kína, általában a Távol-Kelet olyan új szereplőkkel, gazdasági erővel rendelkezik, amelyből Magyarországnak profitálnia kell. Ezért egyértelmű magyar érdek az, hogy nyitottan és az innovációt, a gazdasági hasznot, a szabadkereskedelmet előtérbe helyezve működjünk együtt mindenkivel, akinek vagy amely országoknak a befektetései és ereje Magyarország számára hasznos lehet. Ez egy egyértelmű, evidens magyar érdek. Egyébként ez járul hozzá ahhoz, hogy tovább erősödjön a magyar gazdaság, hogy itt munkahelyeket teremtsünk, hogy növekedjen és erősödjön a kutatás-fejlesztés, az innováció, és egyre több magyar kkv is megerősödve, növekedve be tudjon kapcsolódni a világ gazdaságba.

(12.40)

Ennek egyértelmű feltétele az, hogy Magyarország továbbra is nyitott gazdaságot, nyitott kereskedelempolitikát folytasson. A kormány álláspontja ez ügyben egyértelmű, és ragaszkodnunk is kell ehhez, annak ellenére, hogy ezt most jelentős erők próbálják számunkra megtiltani vagy korlátozni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hidvéghi Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a további napirenden kívüli felszólalásra jelentkező képviselők névsora a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most, 12 óra 40 perckor kezdjük a **kérdések** tárgyalását. Földi Judit, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért üldözi külföldre a kormány a meddő párokat?”** címmel. Földi Judit képviselő asszonyt illeti a szó.

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon mintegy 300 ezer pár küzd meddőséggel. Ahhoz, hogy a vágyott gyermekük megszülessen, hosszú, rögös út vezet. Ezt nehezítette meg az önök kormánya azzal, hogy 2022. július 1-jétől már csak állami intézményekben vehetők igénybe ezek a kezelések.

A teljes államosítás óta eltelt több mint két év, és az eredmények lesújtók. A rendszer a jelenlegi feltételek mellett évi 14 ezer kezelés elvégzésére alkalmas, és azt sem hatékonyan teszi. A 2022. évi adatok alapján nagymértékben romlott a kezelések hatékonysága. Amíg 2019-ben a kezelések 19 százaléka volt eredményes, addig 2022-ben 19 000 kezelést végeztek és 1865 gyermek született, ez mindössze 12,5 százalék. A párok egyre hosszabb várólistáról számolnak be, egyre feszültebbek a kezelőorvosok, a kezelések pedig

futószalagszerűen történnek. Pedig ezeknek a pároknak nagyon nagy szüksége lenne a kezeléseknél együttérzésre, támogatásra, odafigyelésre.

De mégis mi marad azoknak a pároknak, akiket szorít az idő? Csak az, hogy külföldre, a környező országokba mennek, egy ottani klinikára, akár több ezer euróba kerülő kezelésekre, ott szívesen látják őket, valóban foglalkoznak velük. Éves szinten akár több százan is választják ezt az utat, mert elvesztették a bizalmukat a hazai ellátásban. Egyetértek Kaáli professzor úrral: az államosításnak a meddő betegek a vesztesei, a meg nem született gyermekek ezrei pedig az áldozatai. Az emberi élet nem üzlet, mondja a kormány, de mást mondanak és mást csinálnak.

Kérdezem államtitkár urat, mikor érik el az önök által államosított meddőségi klinikák az évi 30 ezer kezelést. Miért nincsen több orvos és szakdolgozó? Mikor szűnnek meg a várólisták? Mit mondanak önök azoknak a meddő pároknak, akik az önök mulasztása miatt külföldre kényszerülnek? Köszönöm szépen. *(Taps a DK képviselői részéről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A meddőségi kezelésekre valóban nagyon fontos, hiszen egyre több párt érint. Azt látjuk, hogy ma sokkal többen küzdenek ezzel a problémával, mint tíz-húsz vagy harminc évvel ezelőtt. Ezért volt fontos a kormány számára is, hogy bővítse a meddő párok lehetőségeit.

Emlékezhetünk arra, amit még Horváth Ágnes, az önök egészségügyi minisztere mondott, hogy ha más országokban két beavatkozásból egy sikeres, akkor nálunk miért nem. Ezzel vetítette előre, hogy öt beavatkozásról kettőre csökkentették volna az állami-lag finanszírozott ciklusok számát. Ezzel szemben mi növeltük a leendő családok lehetőségeit. A korábbi rendszer az volt, hogy egy édesanyának összesen öt IVF-ciklust támogatott az állam, ezzel szemben mi 2017-ben ezt átalakítottuk, az első gyermeknél öt ciklust, majd a második gyermeknél még négyet, aztán még négyet és még négyet támogatunk. Tehát míg addig az összes gyerekre volt ötciklusnyi lehetőség, így most csak az elsónél volt öt, és utána négy-négy-négy a további tervezett gyermekeknél, tehát többszöröseire növeltük az állam által finanszírozott ciklusok számát, az ingyenes ciklusok számát, hogy így fogalmazzuk, a beavatkozások számát. A gyógyszeres kezeléseket százsázalékos állami finanszírozásává tettük, a diagnosztikai kezeléseket ingyenessé tettük, így vizsgálatokra évente 4,4 milliárd forintot, gyógyszerekre pedig 1,6 milliárd forintot az állam finanszíroz. Ezzel nőtt a lehetőség tehát.

Őn is beszélt arról, hogy most már átlépte a tízezeret a beavatkozások, a meddőségi kezelésekre száma. Tudja, hogy '18 előtt mennyi volt? 5000 és 5700 közötti. Őn azt mondta, most jóval 10 ezer fölött van. Ezzel, köszönjük szépen, burkoltan elismerte igazából,

hogy az új rendszer igenis kibővítette a lehetőséget (*Földi Judit: Nem mondtam ilyet!*) a korábbi 5000 környéki számról, és a megszületett gyermekek számában is növekedés látható. '18 előtt 1400-1450 gyermek született meg, tavaly már 2300, tehát jóval magasabb a szám. Bővültek tehát a lehetőségek, sokkal többeknek ingyenessé vált a lehetőség, tehát sokkal többen tudnak ingyen IVF-ciklusokra jelentkezni az állami ingyenes ellátásban. (*Földi Judit: Nem, nem!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Hogyan biztosítható, hogy az egészségügyi szolgáltatások hozzáférhetőek maradjanak a vidéki és alacsonyabb jövedelmű térségekben élők számára is?”** címmel. Öné a szó, Gurmai Zita képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az emlőrák nemcsak az egyik leggyakoribb daganattípus a felnőtt női lakosság körében, hanem tragikus módon egyre több fiatal is érint. Éppen ezért szó szerint életbevágó, hogy a magyar nők hozzájutnak-e ahhoz a tudáshoz és szűrésekhez, amelyek elősegítik az emlőrák korai felismerését. A helyes önvizsgálat megtanításával és a rendszeres mammográfiái szűréssel jelentősen növelhető a gyógyulás esélye.

Van azonban egy óriási probléma: az egyre kevesebb háziorvos miatt kevesebben férhetnek majd hozzá a szűrésekhez is szükséges szaktanácsadásokhoz. Márpedig ha a szűrések száma csökken, sokkal több nő veszélyeztetett, halhat meg emlőrákban. Amikor önök az egészségügy fejlesztése helyett lowellnessre és lombkoronasétányokra szórják a pénzt, felmérték azt, hogy élettel játszanak? A korai felismerés esélyének csökkenése drámai következményekkel járhat. Tudják önök, hogy a diagnózis után két-öt éven belül az emlőrák visszatérésének esélye akár 10-15 százalék is lehet?

A közegészségügyi szűrésekről való minőségi tájékoztatás, a szűrőprogramok szervezése, a diagnosztikai és kezelési lehetőségek folyamatos elérhetősége az állam, vagyis az önök felelőssége. A fentiekre tekintettel kérdezem, hogyan tudják biztosítani, hogy a szűrővizsgálatok gyakorisága és elérhetősége javuljon. Hogyan biztosítható, hogy az egészségügyi szolgáltatások hozzáférhetőek maradjanak a vidéki és alacsonyabb jövedelmű térségben élők számára is? Illetve milyen konkrét lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a szűrővizsgálatok minősége és hozzáférhetősége ne csökkenjen a változások miatt? Milyen kifejezett hatásvizsgálatokat végeztek konkrétan ebben a tekintetben? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ez egy olyan téma, amellyel nem először foglalkozik ön, és bízom benne, hogy még sokszor tudunk itt, a Parlament falai között is foglalkozni vele, hiszen egy nagyon fontos betegség megelőzéséről van szó, ami ráadásul nagyon széleskörűen veszélyeztethet nőket, édesanyákat a saját családjukban is, ezért fontos erre mindig felhívni a figyelmet akár októberben is, de az év többi hónapjában is.

Az első Orbán-kormány volt az, amelyik 2002-ben az emlőrákszűrést bevezette, tehát már az első kormány idején is fontos volt az Orbán-kormány számára, hogy minél szélesebb körűvé tegyék ezeket a szűréseket népegészségügyi célból, tehát nem beteg, nem különböző tünetekkel rendelkező, hanem egészségesnek tűnő emberek esetében célzottan, hiszen azok kapják a behívót, akik abban az aktuális korosztályban vannak. Azóta szervezett formában vannak mammográfiás emlőszűrések a 45 és 65 év közötti nők számára. Ahogy mondtam, itt tünet- és panaszmentes páciensek kapják a meghívólevelet.

Ön is fontosnak tartotta, hogy országos lefedettség legyen, mindenkihez eljusson, ne csak a nagyvárosokban legyen. Ezért fontos, hogy 49 szűrőcentrumban van ilyen szűrési lehetőség. Ez térítésmentes és lefedi az ország teljes területét. Itt egy központi és egységes kommunikációt alkalmaz többféle szervezet, a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyászati Központ, az NNGYK, a régi Tisztiorvosi Hivatal, a komplex mammográfiás központok, egészségfejlesztési irodák, akik erre hívják fel a páciensek figyelmét.

(12.50)

Ez fontos közös feladatunk, hiszen itt egy ingyenes, mindenki számára felkínált szűrésre van lehetőség. Valóban, ahogy ön is mondja, ezzel a szűréssel nagyon sok későbbi megbetegedés megelőzhető. De az közös feladatunk, nyilván elsősorban a kormánynak, de mindenki másnak is, hogy erre felhívjuk a figyelmet, hiszen tudjuk, hogy a meghívó lehetőségével egy jó része nem él azoknak, akiket ezekben a centrumokba elhívunk.

Ezért is fontosak az előbb általam említett egészségfejlesztési irodák, hogy ők is hívják fel a figyelmet, illetőleg a szűrőbuszok is azért járnak a kisebb településeken is, hogy a szűrések fontosságára felhívják a figyelmet. Köszönöm, hogy ezt ön is megteszi. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Ki és hogyan fogja megvédeni a becsületos polgárokat a drogtól megveszett vadállatoktól?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypárti

média rendszeresen beszámol a Nyugat-Európában a migránsok által elkövetett szörnyűségekről, az ottani no-go zónákról. Számunkra egyértelmű, hogy aki nem tud vagy nem akar beilleszkedni, annak kívül tágasabb. Éppen ezért nem a Jobbik az a párt, amelyik tagadja az integrációs problémákat.

Viszont a Jobbik az a párt, amelyik azt is megkérdi, hogy mi lesz a hazai no-go zónákkal, hogyan kívánják kezelni az egyre súlyosabbá váló hazai droghelyzetet. Múlt héten Lukács képviselőtársam feltárta, hogy mi történt Öcsödön. Az öcsödi brutális gyilkosság során egy 16 éves drogfüggő semmirekellő egy féltéglával agyonvert egy több mint 80 éves, becsületben megöszült, idős bácsit. A miniszterelnök válaszában elismerte ennek a problémának a súlyosságát, azt, hogy droghelyzet van Magyarországon, és éppen ezért egy átfogó és kemény állami intézkedést ígért.

Jómagam már öt és fél évvel ezelőtt megpróbáltam fölhívni a tisztelt Ház figyelmét a súlyosbodó zombiapokalipsziszre, és nem véletlenül használom ezt a szót, hiszen a zömmel Kínában kotyvasztott mérgek sokszor vérengző vadállatot, fenevadat, szörnyeteget csinálnak a függőkből.

Ez az, amiről a kormány nem szívesen beszél. Nem kellett volna egyébként megvárni, hogy a valóság rárúgja az ajtót a döntéshozókra. A kormánynak kényelmetlen az, hogy mi folyik drogtekintetben a hazai perifériákon, a hazai no-go zónákban. Viszont könnyen lehet, hogy ez a drogpandémia, ez a kábítószerjárvány lesz az utolsó szög az integráció koporsójában, a magára hagyott, elgettősodó perifériákon hazánkban. Éppen ezért kérdezem, hogy hány áldozata lesz még ezeknek a veszett, drogos vadállatoknak. És kérdezem azt is, hogy mi lesz a fő csapásiránya ennek a belügyminiszteri intézkedéscsomagnak. Hozzáteszem: reméljük, hogy minél szigorúbb lesz ez az intézkedéscsomag, a Jobbik frakciója ezt támogatni fogja. Köszönöm a figyelmet és várom a választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ezt a fajta harciasságot vártuk volna öntől két évvel ezelőtt is, amikor Márki-Zay Péter, az önök miniszterelnök-jelöltje azt mondta, hogy a kábítószeres dekriminalizálását elkezdik; vagy akkor, amikor a többi szövetségesük a marihuána legalizálásáról beszélt, hogy milyen jó dolog, hogy Németországban ma már mindenki szabadon termelhet, meg közösen fogyaszthatják. Vagy a momentumosoknak elmondták, hogy a kannabisz fogyasztás dekriminalizálása, ami az ő céljuk volt, azzal önök nem értenek egyet? Most ön nagyon nagyon nagyon határozott volt, meg nagyon nagy szavakat mondott, meg éles kifejezésekkel tűzdelté a mondanivalóját, de hát, én úgy látom, önök nem fogják megvédeni

a magyar embereket a kábítószerektől, mert teljes mértékben összenőttek azokkal, akik ráadásul a legalizálásért küzdenek. *(Arató Gergely: De mit csinál a kormány?)* Ezzel szemben mi elfogadtuk Európa legszigorúbb büntető törvénykönyvét, amiben a kábítószer-bűnözéssel szemben a lehető legszigorúbban lépünk fel.

Két dolog fontos ennek kapcsán, amit most meg tudok említeni önnek. Az egyik a nagyon szigorú büntetési tételek - tehát nem az, hogy kibúvókat sorol fel a törvény, mint korábban, hanem az elítélésre ad lehetőséget -, a másik pedig, hogy rendkívül gyors reagálású, hiszen a 20 évvel ezelőtti vagy 15 évvel ezelőtti helyzethez képest megváltozott a helyzet. Ahogy ön is utalt rá, ezek az új pszichoaktív szerek nem a szokott módon, valamilyen dél-amerikai ültetvényről vagy a Közel-Keletről kerülnek ide, mint a heroin, ópium és hasonló korábbi kábítószeres, hanem ezek most már laborokban készülnek, nem is kell olyan messzire menni. És sokszor akár, akik ilyen bódult állapotban sok esetben megzavarják a nyugalmát kisebb vagy nagyobb településeknek, sokszor lehet, hogy nem is tiltott szertől, hanem valami olyan szertől kerülnek ilyen bódult állapotba, amit nem erre a célra, de más-hol meg tudtak vásárolni.

Tehát fontos az ezzel szembeni szigorú és határozott fellépés, de pontosan ezért fontos a mi büntető jogszabályunk, amely törzsképleteket tartalmaz, hogy a lehető leggyorsabban ezeket miniszteri rendeleti szintű jogszabályba tudjuk beültetni, hogy rögtön, amint egy nemzetközi jelzést kapunk - hiszen belépünk egy nemzetközi figyelőszolgálatba is -, hogy bármelyik országban, bármilyen pszichoaktív szernek, dizájnerdrognak felbukkan a törzsképlete, már itthon büntethető legyen, hogy a rendőrök fel tudjanak lépni a lehető legszigorúbban. Nem úgy, ahogy önök mondták a kampányban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Készek-e felzárkózni az EU összes többi tagállamához, és eltörölni a 72 és 120 órás sürgősségi fogamzásgátló tabletták vénykötelességét?**” címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Mostanra Magyarország az utolsó ország az Európai Unióban, ahol még mindig vényköteles a 72 órás sürgősségi fogamzásgátló tabletták. *(Z. Kárpát Dániel: Maradjon is így!)*, miután nemrégiben a lengyel kormány is csatlakozott a szabályozás terén a racionális, civilizált európai gyakorlathoz.

Talán ön is hallott arról a sajtóban is megjelent esetről, amikor egy külföldi diáklány több kórház sürgősségi osztályán is hiába próbálkozott az esemény utáni tabletták felíratásával. Az egyik orvos még azt is megjegyezte, hogy nem ért egyet az esemény utáni

tabletta használatával, és idézem: „nem fog hozzájárulni egy abortuszhoz”.

Ez a mondat azért is súlyos, mert rávilágít arra, hogy Magyarországon praktizálnak olyan orvosok, akik nem tudják, hogy mi a különbség a sürgősségi fogamzásgátlás és a terhességmegszakítás között. Az eset ráadásul nem elszigetelt, éppen ellenkezőleg: magyar nők tíz- és százazreinek hasonló tapasztalataira világít rá, adott esetben tragikus vagy idézőjelben csak felhőborító történeteire. Általános női tapasztalat Magyarországon, hogy egy elszakadt óvszer vagy egy elővigyázatlan partner miatt órákat kell utazni, rendelőről rendelőre vándorolni, hogy aztán sokszor megalázó megjegyzések kíséretében jussanak hozzá a gyógyszerhez.

A sürgősségi fogamzásgátló vénykötelességének eltörlését széles társadalmi támogatottság övezi a magyar nők és a teljes magyar társadalom részéről. (Z. Kárpát Dániel: *Nem igaz.*) Ezt bizonyítja a Patent Egyesület (Rétvári Bence: *Pont ők, pont ők!*) által indított, közel ötvenezer aláírásnál járó petíció is.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Készek-e felzárkózni az EU összes többi tagállamához, és eltörölni a 72 és 120 órás sürgősségi fogamzásgátló tabletták vénykötelességét? Készek-e korszerű képzést nyújtani az egészségügyi dolgozók számára a női reprodukcióról? Készek-e az iskolai kerettanterv részévé tenni a partnerek kölcsönös felelősségét, a női egyenjogúságot hangsúlyozó szexuális nevelést? Tisztelettel várom válaszát. (Z. Kárpát Dániel: *Válaszd az életet!* - *Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A parlamentnek sokféle funkciója van, de nem hiszem, hogy a parlament hatáskörébe kellene utalni azt, hogy mely készítmények vénykötelesek és mely készítmények nem vénykötelesek. A politikusok néha úgy gondolják, hogy mindenhez értenek vagy mindenhez is értenek, de mégis úgy gondolom, hogy ilyen egészségügyi szakmai kérdésekről nem politikusoknak kell vitatkozni, hanem orvosoknak, egészségügyi szakembereknek. Ilyen kérdéseket, hogy mely készítmények tartoznak a vényköteles készítmények közé, és mely készítmények azok, amelyek nem vénykötelesek, nem parlamenti szavazásokkor, nem politikusi vitákban kell eldönteni, mert erre megvannak Magyarországon a hivatott szervek. Itt is megvan az a tudományos szerv, szakmai tagozat, amely ezzel kapcsolatban a véleményét elmondta, és ami a szakmai tagozatnak lett a véleménye, az a mostani gyakorlat is. Hiszen azt mondják, hogy vannak olyan szerek, vannak olyan készítmények, amelyek alkalmazása során, a magas hormontartalom miatt, a különböző kockázatok miatt ők orvosként, szakértőként, napi kórházi gyakorlattal rendelkező emberként úgy gondolják, hogy szükség van

orvosi kontrollra, szükség van arra, hogy orvosok alkalmazzanak bizonyos szereket, és nem javasolják azt, hogy ezt vény nélkül bárki is alkalmazza.

Nem hiszem, hogy abba a gyakorlatba kellene átmennünk, hogy politikusok ezeknek az orvosoknak a véleményét politikai vitákban felülírják, és itt a parlamentben döntsünk helyettük. Ők így döntöttek. A kormány ezt a szakmai álláspontot elfogadta, hiszen ezért van a szakmai tagozat, hogy ilyen véleményeket megalkosszon. Éppen ezért nem is tervezi a kormány a jelenlegi szabályozás módosítását. Erről továbbra is orvosok vitatkozzanak és ne politikusok! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért halogatják a készpénzhasználat alkotmányos joggá tételét?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter úr kérésére Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni. Novák Előd képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A totális digitális megfigyelés és az egy gombnyomással történő állami pénzfelvétel helyett a készpénzhasználat alkotmányos védelmét kezdeményező alaptörvény-módosításunk elfogadására volna szükség, melyet Szlovákia és Ausztria alkotmánymódosítását követve nyújtottunk be, hogy a készpénzes fizetés legyen alapvető szabadságjog.

Toroczkai László felszólalására válaszul Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár korábban beismerte, hogy valóban cél és szándék a készpénzforgalom visszaszorítása. Ezen érvelés mentén le is szavazták a benyújtott alaptörvény-módosító javaslatunkat idén februárban. De amikor tovább folytattuk az aláírásgyűjtést, a nyomásgyakorlást, miniszterelnök úr itt a parlamentben már azt mondta a Mi Hazánk elnökének, hogy ő támogatja. Ezek után az önök képviselői mondták, hogy ja, hát, ha a miniszterelnök úr támogatja, akkor mégis támogatják ők is, nyújtsuk be még egyszer.

Benyújtottuk még egyszer, és most már nem leszavazták, hanem támogatták az áprilisban benyújtott javaslatunkat májusban, tárgysorozatba vették, viszont azóta nem hajlandók, ezen ülés kapcsán is leszavazták azt a napirend-módosításunkat, hogy akkor plenáris ülésen is tegyünk pontot ennek az ügynek a végére. Tehát meddig várjunk még? Hiszen a digitális fizetési lehetőségeket csak mint opciót támogatjuk.

Sajnos, a Covid-diktatúra alatt tettek már lépéseket a totális megfigyelés felé, most pedig a még szabadságjognak tekinthető készpénzhasználat lépésről lépésre történő, de előbb-utóbb betiltásával egy

gombnyomással akár el is vehetnék a pénzt bárki-
nek; ahogy Kínában is rendszeresen fagyasztják be az
állam ellenségeinek minősített személyek bankszám-
láit, sőt Kanadában láttunk erre példát.

A készpénz előnye többek közt annak alkalmaz-
hatósága áramkimaradás vagy számítógépes támadás
esetén, de egyébként számos érvet felhoztunk még a
mihazank.hu/keszpenz oldalon, ahol számítunk min-
denkinek az aláírására, aki nem akarja, hogy az ő adó-
zott pénze felett is átvegye a rendelkezést a kormány.

Végül: az EU-rekord magyar infláció miatt pedig
egyre indokoltabb volna a havi 150 ezer forintos kész-
pénzfelvételi összeg megemlése is. De meddig vár-
junk még a kormány támogató lépésére, mikor jár-
landók napirendre tűzni, támogatni ezt az Országgyű-
lésben? Köszönöm. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő
úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János
miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisz-
tériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt
Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány elkötelezett a
készpénzhasználat mellett, ugyanakkor meggyőződés-
ünk, és a kormány többszöri e tárgyban volt tárgya-
lása is bizonyítja, hogy ez komoly szakmai munkát
igényel. Kérem ennek a kérdésnek a... Ott kezdem,
hogy minden nehéz és bonyolult kérdésre van egy
egyszerű, világos, érthető, ám téves válasz. Azért ez
egy összetett kérdés, mert kérem, gondoljon a digita-
lizáció előretörésére, gondoljon a gazdaság fehérité-
sére, a pénztárgépekre, kérem, gondoljon a pénzmoz-
gás és a terrorizmus védelmével *(sic!)* kapcsolatos
szabályokra. Tehát számos olyan szakmai kérdés van,
amit ennek a döntésnek a meghozatalánál figyelembe
kell venni.

Alapjaiban egyetértünk, a készpénzhasználat jo-
gát és lehetőségét a kormány most is biztosítja, és a
jövőben is természetesen biztosítani fogja. Ugyanak-
kor azokat az alapvető szakmai kérdéseket, amelyek a
gyakorlati használat során felmerülnek, az önök ja-
vaslata, a kormány egyetértő álláspontja mellett össz-
hangba kell hozni, meg kell találni azokat a kompro-
misszumos megoldásokat, amelyekben a készpénz-
használat jogának a biztosítása és a benövő korosztály
által egyre jobban megkívánt, de a gyakorlati életben
már ma is polgárjogot nyert szakmai intézkedések
összhangját biztosítja. Köszönöm, elnök úr. *(Szórvá-
nyos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János mi-
niszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés!
Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője, kérdést kíván
feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mit mutatnak a
kórházban hagyott kisgyermekkel kapcsolo-
latos statisztikák?**” címmel. Kanász-Nagy Máté
képviseelő urat illeti a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót.
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeptember 30-án

tárgyalta az Országgyűlés a „Milyen intézkedéseket
tervez a Kormány a kórházban hagyott kisgyermek
sorsának megoldására?” című I/9279. számú inter-
pellációmát. Az interpellációban konkrét kérdéseket
tettem fel a kórházban hagyott kisgyermekkel
kapcsolatos statisztikákról, amelyekre nem kaptam
választ. Most ezeket a kérdéseket szeretném megis-
mételni, a problématerületnek kizárólag erre a ré-
szére fókuszálni.

Mint ismeretes, idén több százra emelkedett a
kórházban hagyott kisgyermek száma. Korábban
50-100 csecsemő várakozott a kórházban, mára
már a számuk a Belügyminisztérium sajtóban megje-
lent közlése alapján 280-300 közé tehető.

A következő kérdéseket szeretném feltenni a té-
mában. Mit mutatnak az éves bontású adatok az el-
múlt öt évre visszamenőleg? Mit mutatnak a számok
2019-ben, 2020-ban, '21-ben, '22-ben és '23-ban?
Hányan várakoztak, illetve várakoznak jelenleg kór-
házban? Egy kisgyermek átlagosan mennyi ideig
kell hogy várakozzon? Hogy nézett ki ez a várakozási
idő az elmúlt öt esztendőben? Mi az oka, hogy nem
tudják egyből megoldani a leginkább kiszolgáltatott
kisgyermek biztonságos elhelyezését?

Azt szeretném kérni, hogy adatszerű, statisztikai
választ adjon rá, gondolom, miniszterhelyettes úr.
Múltkor vitatkoztunk erről a kérdésről, nagyon sok
problématerület, megoldási lehetőség merült fel. Én
most kizárólag a statisztikai adatokra, számokra va-
gyok kíváncsi, hogy általában a helyzettel kerülünk
tisztába, tehát lássuk azt, hogy pontosan hogy néz ki
ez a problématerület, számszerűen hogy néz ki ez a
problématerület. Köszönöm szépen, várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté
képviseelő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári
Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi állam-
titkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt
Képviselő! Tisztelt Ház! Igazából a problémafelvetés
kérdéskörén már továbbléptünk szerencsére, tisztelt
képviseelő úr. Tehát nem ott tartunk, hogy nézzük,
hogy pontosan mivel is állunk szemben, hanem ott
tartunk, hogy nézzük, hogy hogyan tudjuk ezt megol-
dani, és nemcsak a megoldást keressük, hanem egy
megoldásra vonatkozó törvényjavaslatot be is terjesz-
tettünk az Országgyűlés elé, sőt erről szavazott is már
az Országgyűlés idén júniusban. A kormánypártok ezt
a javaslatot megszavazták, az ellenzéki pártok ezt a ja-
vaslatot nem szavazták meg.

Egyértelműen látható volt, hogy az elmúlt idő-
szakban folyamatosan nőtt a kórházban hagyott cse-
csemők száma, azoknak a kisgyermeknek a száma,
akiket nem visznek haza a szüleik, sem az édesanyjuk,
sem az édesapjuk, sem a nagyszülők, senki nem viszi
haza. Erre a kérdésre nagyon gyors választ kell adni.

Őn is tudja, mindnyájan tudjuk, hogy egy kis-
gyermek számára az egész életére való érzelmi stabi-
lítás szempontjából, egészség szempontjából meny-
nyire fontosak az első hónapok, hogy hívjuk arany

órának az első órát, amikor a gyermek megszületik, hogy teszik az édesanyja bőrére, hogy biztonságban érezze magát a gyermek, tehát nagyon fontos, hogy ezekben a hetekben ne veszítsünk időt, hanem minél gyorsabban a gyermekeknek egy biztonságot nyújtó családi környezetet tudjunk biztosítani.

Ha már ezt a vér szerinti családban nem lehet megtenni, akkor erre fogadtuk el azt a módosítást mi, kormánypárti képviselők az önök támogatásának hiányában is, hogy hat hét után, ha hat hétig nem keresi a szülő a gyermekét, sem az édesanya, sem az édesapa, sem más rokon nem kezd el gondoskodni a gyermekéről, nem viszi haza a gyermeket, akkor ebben az esetben a gyerek hat hét elteltével örökbe fogadhatóvá nyilvánított, tehát elindulhat az örökbefogadási eljárásnak már a második szakasza, a gyermek örökbe fogadható. Amúgy ez az eljárás több mint egy évig tartana, ha a rendes eljárásrendet néznénk, így ezt a hatvan hetet lerövidítjük hat hétre, hat hét után örökbe fogadható a gyermek.

Őn is tudja, és itt a meddősegi kérdések már szóba kerültek a mai napon, hogy több mint ezer pár van, aki szívesen fogadna örökbe gyermeket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a legtöbben nyilván újszülött gyermeket. Mi azt szeretnénk, ha minél hamarabb, hat hét után ők már ezekhez a családokhoz kerüljenek, legalábbis elindulhat ez az eljárás, amivel gyorsabban odakerülnek. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Herczeg Tamás, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszter úrnak: „**Milyen eredménnyel zártak az idei nyári Erzsébet-táborok az előző évekhez képest?**” címmel. Herczeg Tamás képviselő urat illeti a szó.

(13.10)

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszterhelyettes Úr! Túl vagyunk az iskolakezdesén, most már több mint egy hónap telt el a tanévből. A gyerekek egy része talán túl van az első felelésen, röpdolgozaton vagy témazáró dolgozaton.

Véleményem szerint azonban talán érdemes tenni egy kis kitekintést a nyári időszak számos tanuló és család számára fontos alkalmat nyújtó lehetőségére, az Erzsébet-táborra. Az ingyenes tankönyvek, a rászoruló családokban élő diákok számára nyújtott térítésmentes tanszercsomag, a kedvezményes vagy ingyenes napközbeni gyermekétkeztetés és a családi adókedvezmény a felnőttek, a gyermekek gondviselői számára fontos tényezők, de emellett van olyan forma, amely a gyermekek számára nyújt élményt, pihenést, kikapcsolódást.

Kérdést szeretnék tehát feltenni a hazai és erdélyi Erzsébet-táborokról, ahol a gyerekek, hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek, gyermekvédelmi gondoskodásban élők, sajátos nevelési

igényűek, fogyatékkal vagy betegséggel élők, illetve már gyógyuló gyermekek is részesei lehetnek a tábori élményprogramoknak.

Az Erzsébet-táborok változatos programjai öt pilléren nyugszanak, így hagyományőrző programokon vehetnek részt, sportfoglalkozásokon, illetve az egészséges életmódra nevelő programokon vehetnek részt, ismeretterjesztő alkalmakon, valamint környezettudatosságra ösztönző tevékenységeken vehetnek részt, és megismerkedhetnek különböző művészeti ágakkal.

Békés vármegyei és választókerületi tapasztalatom az, hogy kifejezetten népszerű és egyre népszerűbb, évről évre egyre népszerűbb ez a táborozási forma, de fontosnak tartom, hogy pontos tudásunk legyen az országos tapasztalatokról is. Így hát tisztelettel kérdezem, hogy országos szinten milyen eredménnyel zártak az idei nyári Erzsébet-táborok, és milyen tendenciákat tapasztalhatunk az előző évekhez képest. Köszönöm szépen megtisztelő választát. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Herczeg Tamás képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban fontos feladatunk, hogy a gyerekek, különösen nyáron, élményekben gazdagon tudják a szünidőt eltölteni. Az Erzsébet-táborok 2012-ben indultak, és 2024 végére már mintegy 1,4 millióra nőhet az eddig részt vevők összlétszáma. Évről évre a legkedveltebbek az ottalvós Erzsébet-táborok. Ezek fő helyszínei Zánkán, Fonyódligeten és ahogy ön is említette, Erdélyben vannak, amelyek az elmúlt években teljeskörűen megújultak.

Az Erzsébet-táborok különleges helyet foglalnak el a családtámogatási rendszerben. Az ottalvós táborok jelképes ezer forint összeg befizetéséért vehetők igénybe, ezzel mentesítik a családokat az általános iskolás korú gyermekük, gyermekeik üdülésének anyagi terhei alól, ráadásul a kormányzati támogatás következtében a gyermektáborokból majd a hazautazás is ingyenes a családoknak. 2024 nyarán több mint 40 ezren nyaralhattak a balatoni táborokban, azaz a vasárnaptól péntekig tartó zánkai és fonyódligeti gyermektábori turnusokban, valamint a péntektől vasárnapig megvalósuló zánkai családi táborokban, továbbá az erdélyi táborhelyeken.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedjen meg néhány számadatot Békés vármegyéből és az ön választókerületéből! Békés vármegyében a nyár folyamán 30 településről 14 intézmény összesen 1600 diákja nyaralt a zánkai, illetve a fonyódligeti táborokban, és 50 gyermek utazott pedagógus kísérőjükkal az erdélyi Erzsébet-táborok egyhetes vakációjára. Az ön választókerületéből, Békéscsabáról és térségéből a tavaszi és nyári táborokban 404 gyermek és kísérője, összesen pedig 464 gyermek és kísérője tölthet élményteli, felejthetetlen, tartalmas napokat az Erzsébet-táborokban.

Ezt követően is mindent megteszünk azért, hogy a családok segítségére legyünk a táboroztatásban. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigó Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszter úrnak: „**Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a dél-somogyi térség fejlődése tovább folytatódhasson?**” címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Barcs és térsége országgyűlési képviselőjeként kiemelten fontosnak tartom, hogy a nagyvárosok mellett középpontba helyezzük a kisvárosokban és a kistelepüléseken történő fejlesztéseket is. Büszkén mondhatom, hogy az általam képviselt Somogy 2. számú választókerületben ezek a kistelepülések és kisvárosok kiemelt támogatásban részesültek az elmúlt időszakban.

Nagy örömmre szolgál, hogy a térségben olyan közösségi, infrastrukturális, oktatási, kulturális fejlesztésekre kerül, került sor, melyek növelhetik a kisebb települések lakosságmegetartó erejét. Ezek a beruházások rendkívül fontosak ezeknek a kistelepüléseknek az életében, de ugyanilyen fontosak a kisvárosi járásközpontokban történő fejlesztések, melyek közül kiemelném most a Nagyatádi Kórház járóbeteg-szakellátásainak a fejlesztését. Ennek keretében több mint 600 darab orvosi gép-műszer és kézi eszköz beszerzése valósult meg több mint 210 millió forint értékben, s ezen túlmenően most folyik ebben az időszakban ebben a fontos intézményben egy 800 millió forint értékű energiahatékonysági beruházás is.

Az utóbbi években több olyan fejlesztés is megvalósult, amelyek kevésbé látványosak, azonban jelentőségük kiemelten fontos az itt élők számára. Ilyen például a térségben megvalósuló ivóvízminőség-javító program, mely több ezer ember életét, életminőségét segíti az elkövetkezendő időszakban, de számtalan befejezett és folyamatban lévő fejlesztést sorolhatnék még órákig Barcstól Kadarkúton át Csurgóig.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Mindezek fényében kérdezem, hogy van-e, lesz-e folytatás. Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a belső-somogyi és a dél-somogyi térség fejlődése tovább folytatódhasson? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Latorcai Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány célja, hogy minden magyar ember az életminőségének

a javulásán keresztül érezze a fejlesztések pozitív hatását, függetlenül attól, hogy az országnak mely szegletében él. Elkötelezettek vagyunk amellett, hogy városban vagy vidéken élni ne életminőségek közötti, hanem mindösszesen életstílus melletti döntés eredménye legyen.

Örömmre szolgál, hogy képviselő úr térségében, választókerületében, Dél Somogyban vagy ahogy másképp is nevezik, Belső Somogyban is számos, életminőséget javító beruházás valósult meg. Képviselő úr említett egy kórházi beruházást. Egy másik egészségügyi beruházás Csurgón valósult meg: egy gép-műszer park újult meg 180 millió forintos támogatásból, de a kulturális élet is hatalmas fejlődésnek indult. Kultúrház épült Porrogszentkirályon, illetve Gigén közösségi ház. Csurgón középiskolai tanműhelycsarnok- és tornaterem-fejlesztés valósult meg, illetve a Dunántúli Református Egyházkerület épületeinek is az energetikai felújítása. A tanműhely és tornaterem mintegy 196 millió forintos támogatással, a másik pedig 250 millió forintos támogatással valósult meg. Jövőre újabb fejlesztések indulnak meg, többek között a TOP Plusz keretében nagyszabású óvodafejlesztés lesz Baracson közel 390 millió forintos támogatással.

Az elkövetkező időszakban tovább fogjuk folytatni a vidéki, így a dél- vagy belső-somogyi falvak és városok infrastruktúrájának megújítását, a helyi közösségek erősítését és az élhető Magyarország építését. Így reményeink szerint 2030-ban Dél-Somogy is az Európai Unió öt legélhetőbb országának egyik régiója lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga Ferenc független képviselő kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Embortelenség és szakmatlanság?**” címmel. Varga Ferenc képviselő urat illeti a szó.

(13.20)

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Három kisgyermek édesapjaként számomra felfoghatatlan, amit önök a gyermekvédelemben művelnek. Néhány héttel ezelőtt, amikor a szentesi Dr. Bugyi István Kórház fenntartójánál jártam, feltettem nekik a kérdést az előzetes információim alapján, igaz-e, hogy a szentesi gyermekosztályon néhány hetes, néhány hónapos, örökbefogadásra váró picik tartózkodnak a beteg gyermekek között. Akkor a szemembe néztek és azt mondták, hogy ők erről nem tudnak. Aztán rá néhány napra olvastam a Népszava megjelent írásában, hogy önök elismerték, hogy országosan több száz ilyen gyermek van a kórházakban. Több száz olyan ártatlan csecsemő, akik védtelenek, a saját helyzetükért egy kicsit sem felelősek, és az állam, azaz az önök segítségével szorulnának életük egyik legfontosabb szakaszában, akkor, amikor a legtöbb szeretetre és a legtöbb gondoskodásra lenne szükségük.

De mit kapnak ehelyett? Az állam nem látja el a feladatát, a gyermekvédelmi szakemberek pedig üvöltötenek az évek óta fennálló problémák miatt, de önök gyakorlatilag a fülük botját sem mozdítják, pedig állami feladat lenne, hogy ezeknek a gyermekeknek ne egy rideg kórházban kelljen elkezdni az életüket. Mennyire embertelen és mennyire szakmaiatlan az, hogy ugyanott helyezik el ezeket a gyerekeket, ahol egyébként beteg gyermekeket látnak el! Egy légtérben vannak velük, így ki vannak téve a fertőzésveszélynek is, pedig az ő immunrendszerük még ki sincsen alakulva normálisan. Információim szerint egyébként Szentesen nyolc ilyen ártatlan kisgyermek volt elhelyezve, akiknek a többsége már nevelőszülőknél van, de érkeztek helyettük mások, így úgy tűnik, hogy ez a tendencia országosan is így van.

Államtitkár úr, ha jól tudom, önnek is vannak gyermekei, tehát ön pontosan jól tudja, hogy amikor egy kisgyermek megszületik, akkor a legtörekenyebb, és akkor van a legtöbb törődésre és gondoskodásra szüksége. Gondoljon bele, hogy ezeknek a gyermekeknek egyetlenegy biztos pont sincsen az életükben. Nem adatott meg nekik az otthon melege és a család gondoskodása sem. Ehelyett most rideg kórházakban töltik a mindennapjaikat, ahelyett, hogy nevelőszülőknél biztonságban, szeretetben lennének elhelyezve, és itt nevelkedhetnének. Nézzenek mélyen magukba! Nem szégyellik magukat? *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Ferenc képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A mai napon már szó volt erről a kérdésről, és elhangzott itt, hogy valóban új jelenség az, hogy több gyermeket hagynak ott a legkisebb korokban, a szülés után a kórházban, nem viszik haza őket, nem gondoskodnak róluk. Minden gyermek felnőttkorát is meghatározó pillanatok, órák, napok és hetek azok, amelyek az első hetek a születés után. Ezért fontos az arany óra, ezért fontos, hogy a gyerek ott legyen azok között az emberek között, akik majd felnevelik őt minél korábbról szeretetteljes légkörben.

Ugyanakkor láttuk, hogy sajnálatos módon valóban egyre több gyermek volt, akit ott hagytak a csecsemőosztályokon, ott jelentkeztek a kórházakban. Ezért benyújtottunk ide egy módosítást, egy törvénymódosítást, tisztelt képviselő úr, idén júniusban, amely azt célozta, hogy ezek a gyerekek, ha hat hétig nem keresik őket a szüleik, váljanak örökbe fogadhatóvá. Ez már egy létező modell, hiszen az inkubátorba helyezett gyerekeknél is, ha hat hétig nem bukkannak fel a szülők, sem az édesanya, sem az édesapa, sem a nagyszülők, tehát ha a vér szerinti szülők nem jelentkeznek a gyerekért, akkor hat hét után válik az inkubátorba helyezett gyerek örökbe fogadhatóvá. Ennek az analógiájára terjesztettünk

be egy törvénymódosítást, hogy ne egy évig tartson vagy másfél évig ez a procedúra, hanem hat hétig tartson.

És ön hogy szavazott erre? Nemmel, tisztelt képviselő úr. Mielőtt számonkér másokat a magának ácsolt erkölcsi magaslatról, azért nézzen már magába, azt kérem. Nem feltétlenül a kioktatásunkkal kell kezdeni azt, amikor mindenki, szerintem minden jóérezésű ember segíteni akar ezeken az újszülött gyermekeken, akiket a saját szüleik nem nevelnek, a vér szerinti szüleik ott hagynak az újszülött osztályon. És erre mi is idehoztunk törvényjavaslatot, amit ön nem támogatott. De nemcsak hogy nem nyomta meg a gombot vagy ilyesmi, hanem a „nem” gombot nyomta meg erre a javaslatra. Ezek után kérem, hogy ön velünk szemben ilyesfajta megjegyzéseket ne tegyen, mint amire ragadtatta magát az előzőekben.

Én azt tartom észszerűnek és alaposnak, ha mindnyájan megpróbálunk segíteni ezeknek a gyerekeknek, mi az örökbefogadás felgyorsításával is, hogy minél hamarabb ahhoz a több mint ezer leendő szülőhöz kerüljenek, akik örökbefogadásra jelentkeztek már évek óta. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Barkóczi Balázs, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért bünteti a kormány a magyar családokat az iskolabusz-hálózat leépítésével?”** címmel. Barkóczi Balázs képviselő urat illeti a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszterhelyettes Úr! Az önök kormánya 2018-ban még azon ünnepeltette magát, hogy egy 80 százalékból magyar buszokból álló flottával épít ki modern iskolabusz-hálózatot. Persze, már akkor is tudni lehetett, hogy ez csak a szokásos hurráoptimista propagandaszöveg az önök részéről, hiszen a mostani hírek pontosan arról szólnak, hogy az önök politikai komisszárjai, vagyis a tankerületi vezetők szüntetik meg az iskolabusz-szolgáltatást több baranyai és nyírségi kistéleplésen, illetve a Pest megyei Délegyházán is.

Vagyis miről van szó? A baranyai, nyírségi és Pest megyei gyerekek így az iskolarendtől eltérő, ráadásul csak több átszállással igénybe vehető, menetrend szerinti járással tudnak eljutni a saját oktatási intézményükbe. Sőt mi több, önök a falubusz-támogatást is megszüntették, ezért kiskorú magyar gyerekek százait kényszerítik arra, hogy a hajnali menetrendszerű buszokkal zötykölődjenek el a saját oktatási intézményükbe, és ott órákat várokozzanak. S az aggódó szülőknek önök megint egy cinikus választ adtak, azt mondták, hogy a szintén iskoláskorú nagyobb testvér kísérje el a kisebbet az iskolába, ha ilyen eset előáll.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Miközben az önök oligarchái luxusjachtokon és 9,5 milliárdba kerülő magángépeken járnak nyaranta az Adriára, hogy ott a

lemenő nap fényében Hell jegeskávét kortyolgassanak, és miközben a Fidesz-közelí Rákóczi Szövetség több milliárd forintból bővítette idén szeptembertől a felvidéki iskolabusz-hálózatot, aközben önök a magyarországi iskolabusz-hálózat leépítésével magyarországi családokat és gyerekeket sanyargatnak folyamatosan, akik csak iszonyú tortúra árán tudnak eljutni az iskolába. Ezért kérdezem önt, hogy miért büntetik a magyarországi családokat az iskolabusz-hálózat leépítésével. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczi Balázs képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az önök kormányának is volt egy válasza arra, hogy mit tesznek akkor, ha messze van a lakóhelytől egy kisebb iskola: bezártak 381 iskolát. Ez is egy módja a gyermekekkel való bánásmódnak, meg az is, amit mi tettünk, hogy olyan iskolabuszflottát építettünk ki, mint előttünk még senki. Több mint 150 saját tulajdonú busza van a tankerületeknek, ezenkívül iskolabuszokat bérelnek, és vállalkozókkal is szerződést kötnek arra, hogy gyermekeket iskolába vigyenek a tanítás előtt, vagy a tanítás után haza, amikor erre szükség van.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a konkrét esetet illeti, amire ön itt hivatkozott a saját felszólalásában: először is válasszuk ketté. Kétfajta buszszolgáltatás van. Az egyik a településre behozni a diákokat. Ez a fenntartó feladata, a tankerület feladata, ha a másik településről kell áthozni a diákokat. És van a településen belüli tömegközlekedés, közösségi közlekedés megszervezése. Ez önkormányzati feladat. Itt is, az ön által említett településen is az önkormányzat feladata lenne, hogy a településen belül megoldja ezt. Ehhez egyébként, a települési önkormányzat feladatához, amit teljes mértékben neki kéne megoldani, a tankerület hozzá is járul egy összeggel. Majd, mint megtudtuk, az ottani polgármester azt mondta, hogy Szilveszter Lajos alpolgármester kiszavazása miatt nem finanszírozzák tovább az iskolabuszt. Szilveszter Lajos 2006-ban még MSZP-s képviselőjelöltként indult. Akkor még ön is MSZP-s-ként indult, legalábbis az MSZP-ben politizált. Tehát itt egy ilyesfajta motívum vagy ok áll az egész történéssorozat mögött, semmi köze ennek a tankerülethez.

A tankerületek ott, ahol a gyermekeket településről településre kell szállítani, ezt megteszik. Olyan kedvezményes közösségibérlet-vásárlási lehetőség áll rendelkezésre a vármegyebérlettel és az országbérlettel, mint szinte semelyik európai országban. És akinek még ezek sem megfelelőek, azok esetében 53 tankerület gondoskodik arról, hogy oda is szállítja a diákokat, de ha az önkormányzat nem tudja ezt a problémát megoldani, akkor a tankerület majd elkezd az önkormányzat helyett ezt a feladatot tárgyalni, hogy meg lehet-e oldani másként. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: „**Közel 2 milliárdból 'zenél' Heves megyében pár száz méteren egy út, miközben a falvakban járhatatlanok az utak.**” címmel. Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Bizonyára értesült róla ön is, hogy a 21-es főúton Hatvan és Lőrinci között zenélő útszakaszt alakítottak ki. Az ötlet maga, a dallamválasztás, illetve az elérni kívánt hatás egyébként pozitív, csak hogy az összetartás, az összetartozás iránti vágyból felháborodás lett.

(13.30)

De hogy hogyan is történt, mert erről, azt gondolom, jóval kevesebbet tud: felmárták azt a pár száz méteres útszakaszt, majd leaszfaltozták, majd felfestették a kottát; 2,5-3 hónapnál ez nem is vett több időt igénybe. Majd, mint kiderült, valaki, aki festette, nem ismerte a kottát, ezért újra fel kellett marni, majd újra leaszfaltozni, majd újra felfesteni, hogy végre a kívánt dallamot játszhasza az út. Ez több mint fél évbe került egyrésztől, másrésztől 1,8 milliárd plusz áfát költöttek erre az adófizetők pénzéből.

Feljelentést tettem, illetve a miniszterelnök úrnak is levelet írtam ebben a témában. Feljelentést tettem, miniszter úr, mert ez rablás. Ebből a pénzből - azon túl, hogy rendkívüli módon zavarja a helyi embereket, el kell menni, meg kell őket kérdezni, rendkívüli módon zavarja a helyi emberek mindennapjait, mindennapi életét - az összes környékbeli út rendbetétele megvalósítható lett volna. Ez hűtlen kezelés. Nem lett volna ennek a pénznek helye, mondjuk, az oktatásban, a tanári fizetésekben, a kórházakban, a családoknál, az időseknél? Vagy - mint említettem - a környékbeli utakat nem kellett volna ebből a pénzből rendbe rakni? Nem az fejtette volna ki igazán a megfélemlítő hatást? Kérdezem önt, tisztelt miniszter úr: ön szerint jó helyre ment ez a forrás? Ez volt a legfontosabb? Mert tudja, most a 21-es főút zenél; a falvak útjai is zenélnek, csak azok a kátyúktól. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy Heves megyében nincs nagyobb baj, mint a zenélő út. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Én, ha Heves megyei képviselő lennék, több bajt is találnék abban a megyében *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, de láthatóan a megyei képviselőtársaim csak ilyen butaságokat beszélnek, ha az ellenzékhez tartoznak.

Mondom ezt azért, hogy butaság, mert aki ismeri a szerződést és ismeri az anyagot, az pontosan tudja, hogy a 21-es út ezen szakasza felújításának teljes összege került 1,8 milliárd forintba, részeként annak a 388 kilométernek, amit egyébként Heves megyében felújított a Magyar Közút abból a 31 ezer kilométerből, amit Magyarországon kezel. Tehát nem az egyébként nekem olyan túlzottan nem tetsző zenélő mű beépítése került 1,8 milliárd forintba, az tízmillió forintos költség egyébként, teszem hozzá, hanem a komplett útszakasz került 1,8 milliárd forintba több kilométer hosszan, amelynek a felújítására a 21-es úton, úgy gondolom, igen nagy szükség volt.

Heves megyét, egyébként jól mondja, sok helyen kell támogatni utépítésekkel. Ennek jegyében került sor 30 év után Eger és az M3-as autópálya összekötésére négy sávú úton. Ennek jegyében kerül sor számos két-, három- és négyjegyű útszakasz átépítésére és újjáépítésére. Csak az alsóbbrendű utakra Heves megyében 34,5 milliárdot költöttünk.

Nézze el nekünk, illetve nézze el a Magyar Közút mintegy 5600 főnyi kollégájának, hogy a szürke aszfaltokhoz tartozó szürke hétköznapokat megpróbálták egy kicsit zenével színesíteni. Természetesen az, hogy a zene marad vagy megy, attól függ, hogy az érintett község polgárai, Lőrinci polgárai mit rendelnek. Ha a lőrinci polgárok nem rendelnek zenét, akkor a zene természetesen elmarad. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lázár János miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: **„A kormány kész a kikötő ügyében a balatonföldváriak oldalára állni?”** címmel. Kanász-Nagy Máté képviselő urat illeti a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A balatonföldvári civilek évek óta komoly harcot folytatnak a tervezett, 175 hajó befogadására képes kikötő miatt, amit a helyi Nyugati strand területén kezdtek építeni. A Mosolygó Balatonföldvár Egyesület pert indított a beruházás ellen, mivel azt nem előzte meg társadalmi egyeztetés, elmaradt a kötelező környezetvédelmi hatástanulmány, az építkezés pedig ellentétes volt a helyi építési szabállyal.

A Pécsi Törvényszék az elmúlt években több alkalommal kimondta, hogy a Veszprém Vármegyei Kormányhivatal hibázott, amikor engedélyt adtak a kikötő építésére, mivel a beruházás ellentétes volt a helyi építési szabállyal. A törvényszék döntésével ellentétben a kormányhivatal sorozatosan újra kiadta a szükséges engedélyeket a beruházás folytatására, miután a törvényszék új eljárás indítására kötelezte a hivatalt. Idén márciusban a Pécsi Törvényszék törvényesnek találta a kormányhivatal által kiadott újabb engedélyt, mivel az önkormányzat időközben úgy módosította a helyi építési szabályzatot, hogy abból kikerült a strand védelméről szóló rész, így a törvényszék

kénytelen volt helyben hagyni a kormányhivatal döntését. Szeptemberben azonban a Kúria úgy döntött, hogy nem jogszerű a beruházás, és a kormányhivatalt újabb eljárás megindítására kötelezte. Az ügy jelentőségét az is jelzi, hogy Balatonföldváron a helyiek évek óta szakadatlanul kiállnak a beruházás leállítására mellett.

Ezzel kapcsolatban a következőket szeretném kérdezni miniszter úrtól: a most leköszönő balatonföldvári önkormányzat részéről megfogalmazódott-e olyan szándék, kérés a kormány irányába, hogy a beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánítsák? A kormány kész-e a helyiek oldalára állni? Hol van Lázár János, hol van a miniszter úr ebben az ügyben? Kit támogat? Ott áll-e a civilek mellett, vagy a beruházás pártján áll? Kérem, foglaljon ebben állást. Várom válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen a kérdését. Mindenekelőtt azzal kezdem, hogy a balatonföldvári önkormányzat soha nem fordult a kormányhoz annak érdekében, hogy a kikötő építése nemzetgazdaságilag kiemelt beruházás legyen. Tehát az első kérdésére azt a választ tudom mondani, hogy ez soha nem fordult elő, illetve nem valósult meg.

A második kérdésére, hogy mi melyik oldalon állunk, a válasz az, hogy mi a balatonföldváriak oldalán állunk minden egyes esetben. Ehhez kívánjuk és kérjük is az önök támogatását, segítségét.

Volt egy választás Balatonföldváron, ahol van egy kiváló polgármester, Holovits polgármester kolléga, aki 2010 óta látja el ezt a munkát, vezeti a települést, és most 56 százalékkal választották meg polgármesternek.

Hogy a balatonföldváriak mit szeretnének az egyébként már 80 százalékkal kész, 2 milliárd forintból megvalósuló kikötő esetében, amihez 900 millió forint állami támogatást is biztosítottunk, azt abból kell levezetni, hogy mit dönt a képviselő-testület és milyen álláspontot képvisel a polgármester. Eddig a polgármester és a képviselő-testület azt az álláspontot képviselte, hogy a balatonföldváriaknak kell a kikötő. Egyébként teszem hozzá, hogy a helyi építési szabályzat, illetve a vízpartra vonatkozó szabályozási környezet húsz éve, kedves képviselőtársaim, a szocialisták korábbi kormányzásának időszakából, Kolber minisztertársunk kezdeményezésére húsz éve lehetővé teszi a kikötő megépítését. Tehát a kikötő terve nem 2010-ben született, hanem húsz éve van erre jogi lehetőség.

Természetesen a kikötőt úgy kell megvalósítani, hogy a strand ne sérüljön, és a vízparti szabályozásban, a helyi szabályokban és az országos szabályokban, törvényekben és kormányrendeletekben is érvényt kell szerezni annak, hogy a vízpart, a strand az

ott élők és az odalátogatók számára korlátozásmentesen hozzáférhető legyen. Én azt remélem, hogy a balatonföldváriak el tudják ezt a kérdést dönteni. Ha a balatonföldváriaknak kell a kikötő, akkor úgy gondolom, hogy ezt meg kell valósítani.

Az írásbeli ítéletet pedig megvárnám, mert nem teljesen világos, hogy a felülvizsgálat során a Kúria a környezetvédelmi engedélyeket támadta, illetve helyezi hatályon kívül, vagy pedig magát az egész építési folyamatot, ami egyébként a peres eljárásnak nem volt tárgya. Tehát muszáj várunk valamennyit, hogy elolvassuk az ítéletet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lázár János miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Tünde, a Fidesz képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszter úrnak: **„Milyen további forrásokra számíthat Nyíregyháza és térsége az elkövetkező években?”** címmel. Szabó Tünde képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZABÓ TÜNDE (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Ház! Nyíregyháza polgárai június 9-én a béke, a biztonság és a fejlődés mellett döntöttek. Mindehhez hozzájárult az, hogy eredményeket értek el és további eredményeket szeretnénk elérni, és ezen a fejlesztési úton szeretnénk továbbhaladni.

A soha nem látott mértékű infrastrukturális fejlesztések, az energiahatékonyság jegyében felújított oktatási, kulturális, szociális intézmények, innovatív beruházások mind megalapozták azt a nagyívű gazdaságfejlesztést, amely a befektetésösztönzési stratégia alapján tudott elindulni. Mindezek a nemzeti kormányval közösen, valamint a tudatos, tervszerű, egymással összefüggő fejlesztésekkel, szigorú, takarékos gazdálkodással, hiánymentes, rekordösszegű költségvetéssel voltak megvalósíthatók.

A 2010-es csődök utáni állapotok után mára büszkék lehetünk arra, hogy 2,5-szörösére nőtt az adóbevételünk, és rendre élén végzünk az uniós vagy állami források lehívása tekintetében.

(13.40)

Ennek köszönhetően Nyíregyháza mára egy környezettudatos, zöld város, minőségi terekkel és utakkal, ahol folyamatosan javul a közbiztonság, kiemelt ügyként működik az oktatás, valamint az idősbárát önkormányzat számtalan kórházfejlesztéssel segíti az egészségügyi ellátás javítását.

Nyíregyháza a turisztikai térképen is a toprang-sorba jutott a színes programokkal, a felújított kulturális negyeddel. Megújult a múzeumunk, és kiemelkedő, hogy a Nyíregyházi Állatpark a vidéki Magyarország első számú turisztikai attrakciójává vált. És mivel Magyarországon a legígéretesebb és legnagyobb kapacitással rendelkező befektetési területek között emlegetik a nyíregyházit *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, folytatjuk a közös munkát.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az eddigi eredményeink és azok fenntartásának fényében kérdezem, hogy hol helyezkedik el Nyíregyháza és térsége a területfejlesztés beavatkozási térképén, és milyen további forrásokra *(Az elnök ismét csenget.)* számíthat a térség. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Brenner Koloman: Nem három perc, kettő! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Tünde képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Latorcai Csaba miniszterhelyettes úrnak.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy mielőtt Nyíregyháza és térségének jövőbe mutató területfejlesztési lehetőségeiről szólnék, gratuláljak az ön eredményes erőfeszítéseire, hiszen Kovács Ferenc polgármester úrnak és képviselő asszonynak köszönhető, hogy az egykor a baloldali vezetés alatt csődközelben lévő önkormányzat helyén ma egy megerősödött, virágzó várost és virágzó térségközpontot találunk. A kormányzati területfejlesztési politika fő célja is éppen ez: élhető térségek biztosítása, amelyekhez megerősödött önkormányzatokra és velük együttműködő gazdasági és civil szervezetekre van szükség.

De hol a helye Nyíregyházának a területfejlesztés térképén? Mindenekelőtt vármegyeszékhelyként rendkívüli jelentősége és kiemelt szerepe van mint közszolgáltatási és térszervező centrum. Mivel a város vidék, illetve a vidék város nélküli fejlesztése nem elképzelhető, és a megélhetést biztosító gazdaság egyik legfontosabb szervező ereje az erőforrásokat koncentráló város, így ezeknek a városoknak - és köztük Nyíregyházának - a jövőbeni fejlesztéséhez a vidéki térségeikkel összehangolt fejlesztésekre van szükségük. Ezért is a 2021-2027-es fejlesztési időszakban a TOP Plusz keretében a Nyíregyházi járás vonatkozásában már 33 fejlesztés nyert támogatást 14 milliárd forint összegben: energetikai fejlesztés, turisztikai fejlesztés, környezetbarát fejlesztések; óvoda, bölcsőde, szociális intézmények és belterületi utak újulnak meg. A nyíregyházi vállalkozásokat is fejlesztjük: elektromosautó-beszerezés, gazdaságfejlesztési felhívások. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Látható, képviselő asszony, hogy a kormány fejlesztéspolitikája - úgy, ahogyan eddig *(Az elnök ismét csenget.)* - a jövőben is elkötelezett lesz Nyíregyháza fejlesztésében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: **„Miért nem mer eljönni miniszter úr Kőbányára és Kispestre?”** címmel. Arató Gergely képviselő urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Szeptember elején Kőbánya felső vasútállomásra hívta találkozóra Magyar Péter EP-képviselőt. Végül is sajnos nem alakult ki ez a szükséges harmónia önök között, és ez a randevú nem jött össze. Viszont mivel számomra a kőbányai vasútállomások nemcsak videohátterek, hanem azok a helyek, ahol a kőbányaiak és a kispesztiek is utaznak, és ami az ő életük szempontjából meghatározó, ezért meghívtam önt, hogy ha már Magyar Péter nem találkozott önnel ott, én nagyon szívesen látom önt a kőbányai és kispeszt vasútállomásokon, és megmutatom azt, hogy milyen ezeknek az állomásoknak a valódi helyzete.

Ön nem fogadta el a meghívást, államtitkára nem is válaszolt erre. Pedig lenne mit látni! Például Kőbánya felsőn, ahol ön bizonyára szívesen mutatta volna meg az uniós pénzből rendbe rakott felső részt, megmutattam volna önnek az aluljárót is, ahol egy hosszú betonlépcsőn kell eljutni a peronra. És megmutattam volna azt a szeméthalmot is, ami a MÁV-területen volt, és amit az én kérésemre a kőbányai önkormányzat szállított el, mert a MÁV hónapok óta nem törődött vele.

Kőbánya alsón is megmutattam volna azt, hogy nem lehet akadálymentesen megközelíteni egy nagy forgalmú vasútállomáson a peront. Azt mondja az ön államtitkára, hogy felújítják azt a vasútállomást. Kívülről öt év alatt beburkolták, majd lezárták az egész állomásépületet. És ne higgye el, ha önnek azt mondja a MÁV, hogy ott dolgoznak, mert nem dolgoznak. Én több alkalommal visszamentem, üres, nem csinálnak semmit. Viszont meg kell kerülni az egész állomásépületet, mert lezárták a buszállomás felőli oldalát.

Kőbánya-Kispestet nem is ismertetem hosszasan, ennek az állomásnak az állapotát mindannyian ismerjük. Hogy a legegyszerűbb példát mondjam: egyszerűen beesik Kőbánya-Kispesten az eső a fedett peronokra, olyan állapotban van az állomás. Szétrohadt az egész.

Kőbánya-Kispest pedig egy kis gyöngyszem, százéves nosztalgia, mert nem nyúltak hozzá az elmúlt száz évben semmilyen módon. Az ön egyik első intézkedése volt az, hogy törölte a lajosmizsei vonal felújítását, aminek egyébként ennek az állomásnak a megújítása is része lett volna. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Kivételesen lehetne a vadonatúj, 150 milliárdos beruházás keretében megújított Rákos állomás, ahol azonban viszont október 1-jén egy váltótörés miatt *(Az elnök ismét csenget.)* két fővonal bénult meg.

Na, hát ilyen a vasút helyzete. *(Az elnök ismét csenget.)* Miért nem jön el miniszter úr Kőbányára és Kispestre...

ELNÖK: Köszönöm.

ARATÓ GERGELY (DK): ...és miért nem nézi meg, hogy milyen állapotban van az ön által névleg irányított vasút? *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársaim! A mai nap is ékes bizonyítéka annak, hogy a politika képzeleti műfaj, a szónak abban az értelmében, hogy soha nem gondoltam volna a kétezres évek közepén, amikor itt parlamenti képviselőként az ellenzékben üldögéltem, és az a kormány, amelynek Arató Gergely köztisztviselőként álló és nagyra becsült államtitkára volt, sorra zárta be a vasútvonalakat *(Arató Gergely: Akárcsak ti!)*, és építette le a magyar vasutat *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Szoros verseny van köztek!)*, hogy majd nekem kell hasonló témában egyszer válaszolnom képviselőtársamnak.

Mint ahogyan az is egy tiszteletre méltó dolog, ha egy politikai közösség, mint a Demokratikus Koalíció, egyszerre kétfrontos harcba bocsátkozik, mint ahogyan a mai fölszólalás első néhány mondata is bizonyította ezt. Azt kell mondanom, képviselőtársam, hogy hibáztam, amikor nem fogadtam el a meghívását képviselő úrnak. Ezzel élni kívánok, és el szeretném fogadni a meghívását, személyesen és szívesen győződöm meg azokról az állapotokról, amelyekkel a jelenlévők közül - nekik nagy szerencse - csak nekem kell mindennap foglalkozni, hiszen a miniszterelnök döntése alapján én felügyelem a vasutat. Ezért nemcsak ilyen, hanem ehhez hasonló vagy még inkább erre a helyzetre emlékeztető szituációkkal találkozom mindennap.

Harminc éve zajlik a magyar vasútból a források kivonása. Az elmúlt 14 évben felújítottunk 1300 milliárd forint értékben 1100 kilométernyi vasutat. De hogy világosan lássuk, hogy hová lett a pénz: 5000 milliárd forintot költöttünk autópálya-építésre. Tehát a magyar választók számára... - és ha ma megkérdeznék itt a Kossuth téren sétáló választókat is, hogy melyik a fontosabb, az út, a járda, avagy a vasút, akkor sajnos - vagy kinek szerencséjére - a vasút ellenében az út és a járda mellett tennék le a voksukat. Ebben én egészen biztos vagyok, annak ellenére, hogy radikálisan nő - az idén 20 százalékkal - a vasutat igénybe vevők aránya. Így aztán időszerű egy vasútállomás-korszerűsítési kicsi és nagy program, időszerű egy pályakorszerűsítés és járműbeszerzés is. Ha megengedi, képviselő úr, meghívását elfogadva ezt előszóban ismertetem önnel majd a helyszínen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr! Tisztelt Országgyűlés! Lukács László, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Mikor kerül már végre pont a kórházi adósságok ügyére?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A hazai egészségügy egyik legfontosabb problémája, hogy mire és mennyit költ az állam

azokból a bevételekből, járulékokból, adókból, amelyeket beszéd. Ez a költés, ez a finanszírozás határozza meg egyben, egy-egy intézmény mennyit tud és mennyiből tud gazdálkodni egy hónapban. A Magyar Államkincstár vezeti és mutatja minden hónapban, hogy mennyire elég, illetve, hogy mennyire nem elég ez a pénz, ugyanis az ő visszatérő listájuk mutatja, hogy most is 61 milliárd forint felhalmozott adóssága volt a nyár végével az egészségügyi intézményeknek. Jól látszik - az előző évi adatokat is vizsgálva -, hogy ez a sokkal kevesebb anyagi támogatás miatt van, amit az intézmények kapnak, és így a pénzzel, amit kapnak, nem tudnak elegendő ellátást elvégezni.

Az állandó adósságfelhalmozás, hiszen ezt látjuk évről évre százmilliárdig megugrani, majd utána egy összegben csökkenni, veszélyes. Egyrészt azért, mert bizonytalanságot okoz maguknak az intézményeknek a gazdálkodásában, az ellátóhelyeken, tervezhetlenné teszi a beszállítóknak és a kórházaknak is a kiszámítható gazdálkodását.

(13-50)

Mindez ráadásul számos vállalkozás számára is nagyon veszélyes, és a legveszélyesebb azoknak a kis-, mikrovállalkozásoknak, akik gyakorta egyedüli ügyfélként a kórházakkal szerződve hónapokat, fél évet vagy annál több időt is várnak arra, hogy kifizessék a feljükk fennálló tartozást, és az állam ezeket rendszeresen elmulasztja, rendszeresen hosszú ideig elhúzza.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt miniszterhelyettes urat, hogy válaszoljon az alábbi kérdésekre. Tervezi-e a kormány a kórházi adósság végleges felszámolását? Van-e tervben időközi kórházi adósság-felszámolás, amit ideális lenne talán negyedévente megtenni az intézmények felé? És megvizsgálta-e a kormány, hogy kialakítható lenne-e egy olyan szabály, amely szerint az állam részéről fennálló tartozások - tehát amikor kórház tartozik a kisebb vállalkozások felé - a kisebb vállalkozások által beszámítható lehetne a közterhekbe, hiszen jó előre a közterheket megfizetik *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, de az állam hat hónap vagy annál hosszabb időre fizet nekik, ami rendszeres gondot okoz ezeknél a vállalkozásoknál. Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács László György képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, a kórházak akkor teszik jól, ha nem a Jobbikra hallgatnak gazdálkodási kérdésekben, hiszen önmagukról az Állami Számvevőszék állapította meg, hogy egyrészt nem biztosítják a saját gazdálkodásuk átláthatóságát, másrészt nem biztosítják a közpénzek felhasználásának elszámoltathatóságát. Úgyhogy, azt hiszem, nem önköktől kell tanácsot kérni, de Márki-Zay Pétertől sem, az

önök miniszterelnök-jelöltjétől. Ne feledjük, olyan javaslatok voltak az egészségügy kapcsán, amelyeknek önök széles mosollyal tapsoltak, hogy vannak olyan speciális kezelések, amelyek esetében nem akarják, hogy Makóra vigyék őket, és szó szerint idézem: „Az amerikai biztosító is azt mondja, hogy menjen el, adok egy repülőjegyet, menjen el Indiába.” *(Dr. Lukács László György: Ez új, ezt nem is hallottam!)* Tehát például önök egyes kezeléseket Indiába szerveztek volna ki Magyarországról, de ez öntől nem távoli, hiszen ön magyar orvosokat közvetített ki Írországba; az egyik nyugati irány, a másik keleti irány. Érdekes, színes elképzelések vannak, de talán nem kellene önökre bízni az egészségügyet Magyarországon, ez is azt támasztja alá. *(Dr. Lukács László György: Pedig Pintér Sándor kezében jobb helyen van!)*

Ezzel szemben mi 91 vidéki kórházat újítottunk fel részben vagy egészben, 54 rendelőintézetet korszerűsítettünk, 107 mentőállomást dinamizáltunk, 23 teljesen új rendelőintézetet hoztunk létre és 41 mentőállomást építettünk, hogy hamar érjenek ki a mentők.

Tisztelt Képviselő Úr! Az idei évben kétszer kaptak a kórházak többlettámogatást a költségvetési törvényhez viszonyítottan: áprilisban 63 milliárd forintot, júniusban, nyáron pedig 41 milliárd forintot, és ehhez még hozzászámíthatja az elmúlt 12 hónapból a 2023 novemberében biztosított 90 milliárd forintos támogatást. Azt hiszem, hogy ez az az anyagi stabilitás, amire a kórházak számíthatnak. Amikor elkezdtek a kormányzásunkat, akkor a költségvetésben 1198 milliárd forint volt egészségügyi célokra, most 3225 milliárd forint van, tehát több mint 2000 milliárd forinttal növeltük az egészségügyi forrásokat. Ez kellett ahhoz, hogy megvalósítsuk azt a történelmi béremelést, ami megvalósult a magyar egészségügyben, ez kellett a fejlesztésekhez is. Tudjuk, hogy ebben még sok feladat van, tehát a következő évi költségvetésben ezt a tételt tovább kell növelni. Mi tovább is fogjuk növelni, nem úgy, mint az önök szövetségesei, akik csökkentették az egészségügy költségvetési finanszírozását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: „**Mikor éri el a kormány, hogy ne lassabbak, hanem gyorsabbak legyenek a vonatok?**” címmel. Kanász-Nagy Máté képviselő urat illeti a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A Fidesz kampányszlogenje szerint Magyarország előre megy, nem hátra, azonban a vasúti közlekedés egyre inkább a visszafejlődés jeleit mutatja, elég csak a kigyulladt motorvonatokra, a mindennapos késésekre vagy a Keleti pályaudvarnál történt balesetre gondolni.

A szolgáltatás színvonala sajnos jövőre tovább fog romlani. Az új menetrendtervezetek szerint számos vonalon jelentősen hosszabb menetidő várható

decembertől, olyan fontos járatok is több perccel lassabbak lesznek, mint a szegedi, a békéscsabai vagy a debreceni IC; az utóbbi esetében 17 perccel nő a menetidő. Írásbeli kérdésünkre adott válaszában Ágh Péter államtitkár úr elismerte, hogy lassújeleket kell bevezetni, ezért nőnek a menetidők. Magyarul: olyan rossz állapotban van a vasúti pálya, hogy csak lassabban tudnak közlekedni a vonatok, ezért rakják ki a lassújeleket. Ez elég jól mutatja a közlekedéspolitikai csődjét. A kormány nem biztosított elég forrást a vasúti pálya fenntartására, miközben öntik a pénzt az autópályákba és más közúti fejlesztésekbe, ami egyébként teljesen ellentétes a klímapolitikai célokkal is. Csak az M76-os és az M100-as autópályák és a mohácsi híd 1100 milliárd forintba kerül az adófizetőknek, amit sokkal inkább a környezetbarát vasút fejlesztésére kellene átcsoportosítani. Ugye, ez az összeg önmagában majdnem kétszer annyi, mint az ön által jegyzett vasúti fejlesztési terv egyéves összege.

Tisztelt Miniszter Úr! Mikor éri el a kormány, hogy ne lassabbak, hanem gyorsabbak legyenek a vonatok? Mikor látják be, hogy paradigmaváltásra van szükség a közlekedéspolitikában és a gyorsforgalmi utak fejlesztésére szánt pénzt a vasútra kellene fordítani? Mi az ön véleménye: fontosabb a közút, mint a vasút? Várom válaszait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a kérdések, főleg az utolsó kérdés sokkal nagyobb súlyú annál, mint hogy két percben lehessen válaszolni, de szeretném figyelmükbe ajánlani, hogy Magyarország jelenlegi, immár több mint százéves területföldrajzi adottságai olyan következményekkel bírnak, amelyek miatt a lakosság kiszolgálása csak vasúton lehetetlen. Nem véletlenül született 1920-ban az a döntés, ami született hazánkkal kapcsolatban, mert a korábban európai színvonalú, világszínvonalú vasúthálózat, ami a progressziónak és a fejlődésnek nemcsak a szimbóluma, hanem a megvalósítója is volt, szisztematikusan szétverésre került. Ezért ma Magyarországot egyedül vasúti közlekedéssel, vasúti személy- és áruszállítással ebben a természetföldrajzi adottságban és ebben a demográfiai, lakossági adottságban nem lehet kiszolgálni. Ehhez kell a vasút és kellenek autóbuszok, és teljesen természetesen kellenek hozzá személyszállító járművek is. A magyar lakosság ráadásul autópárti, a magyar lakosság egy jelentős része közlekedik személyautóval vagy autóbusszal. Ehhez utak, autópályák, jó minőségű úthálózat szükséges, ami, úgy gondolom, az elmúlt évek fejlesztési munkáinak és az ön által is elmondottaknak a bizonyítékeképpen jól működik vagy fejlődik.

A vasúttal kapcsolatban szeretném elmondani azt, hogy radikálisan nő a vasúti szolgáltatást igénybe vevők száma, és radikálisan változik a helyzet: ma

Magyarország 500-600 ezer darab autót gyárt egy évben, 2027-ben ez 900 ezer darab autó lesz, amit Magyarország keleti részéről a nyugati piacokra csak vasúttal lehet elszállítani az európai szabályozásnak megfelelően. Elérkeztünk abba a korba, amikor egy teljesen új vasútfejlesztési programra van szükség, és ennek jegyében kerül sor járműbeszerzésre és vasúti pálya-korszerűsítésre a mintegy 50 százalékos késési időt jelző lassújelek felszámolása érdekében.

Nagy Márton miniszter társammal közösen beadtuk az EIB felé a vasútpálya-korszerűsítés érdekében a hiteligényünket 2 milliárd euróra, és a kormány tárgyalni fogja a rövid távú járműfejlesztési elképzeléseket is. Jön a költségvetés vitája. Örülök, ha ellenzéki képviselőtársaim mind támogatni fogják, hogy több pénz legyen a vasútnak a költségvetésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lázár János miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Mit gondol arról, hogy Bencsik András is beengedné az orosz hadsereget védekezés nélkül az országba?”** címmel. Gréczy Zsolt képviselő urat illeti a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Hatalmas botrányt kavart az a kijelentés, hogy a miniszterelnök politikai igazgatója azt nyilatkozta, hogy katonai ellenállás nélkül beengedné hazánkba a hazánkat megtámadó orosz katonákat. Mindez arról jutott eszébe Orbán Balásznak, hogy szerinte a megtámadott Ukrajna igyekszik megvédeni önállóságát, területi egységét az orosz agresszor ellen. Ráadásul mindezt összekötötte az '56-os forradalommal, mondván, az a tanulság, hogy nem kellett volna ellenállni az országot lerohanó oroszoknak - pedig ma déli harangszó sem lenne, ha Hunyadi János is átengedi Nándorfehérvárt a törököknek. Orbán Balázs szövegét Orbán Viktor és Kövér László is bírálta, majd ezek után érkezett a régen a Népszabadság Pártélet című rovatának munkatársaként is a magyar-szovjet barátságot méltató Bencsik András, aki megköszönte Orbán Balázs bátor szavait. Nem véletlen, hogy az orosz nagykövet rögtön közölte, hogy ő baráti érzelmeket táplál Bencsik iránt. Bencsik egyébként egy Demokrata című kiadvány főszerkesztője, és ez így már önmagában szégyen, de Bencsik korábban Orbán Viktor tanácsadója is volt.

Végül is mi most az Orbán-kormány álláspontja? Védekezhethet-e bárki, akár ukrán, akár kárpátaljai magyar, akár magyarországi magyar, ha jönnek az oroszok, és lönek, gyilkolnak, rombolnak?

(14.00)

Mi az ön álláspontja? Orbán Balázs bátor volt, ahogy Bencsik András mondja, vagy simán hibázott? Mi a véleménye Bencsik András szavairól? Vagy az Orbán-kormány már ennyire kiszolgáltatott Putyin Oroszországnak? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót válaszára Panyi Miklós államtitkár úrnak, miniszterhelyettes úrnak, kérem a tisztelt Országgyűlést, vessenek egy pillantást a díszpáholyra. Köszöntöm az ott helyet foglaló Jerlan Kosanov urat, a Kazah Köztársaság parlamentje, a Mazsilisz elnökét és az általa vezetett delegáció tagjait. Az Országgyűlés nevében hasznos eszmecseréket és kellemes időtöltést kívánok magyarországi látogatásukhoz. Tisztelettel köszöntöm önöket. *(Taps. - A páholyban helyet foglaló vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)* Köszönjük szépen.

Megadom a szót válaszára Panyi Miklós miniszterhelyettes úrnak, államtitkár úrnak.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azért az mégiscsak megdöbbentő és álságos, hogy ön egy olyan párt nevében kérdőjelezi meg a magyar kormány szabadság, függetlenség és szuverenitás iránti elkötelezettségét, amely a korábbi elnyomó kommunista rezsim állampártjából nőtt ki magát, amelynek volt miniszterelnöke és miniszterelnök-jelöltje egy olyan villában él, amelyet Apró Antal, Dobrev Klára nagyapja az 1956-os forradalom leverésében és megtorlásában betöltött szerepéért, valamint a kádári rezsim kiépítéséért kapott. Annak az Apró Antalnak a villájában, aki Nagy Imre halálós ítéletét úgy jelentette be az Országgyűlésben, miszerint az a nép jogos elégtétele és az ellenforradalom méltó megbosszulása.

Emellett, tisztelt képviselő úr, ön egy olyan párt nevében hivatkozik '56 hőseire, amelynek vezetője, Gyurcsány Ferenc 2006 őszén meggyalázta 1956 örökségét, több száz civilt veretett véresre azonosító szám nélküli, maszkos rendőrökkel. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Ezek után miért is legyünk meglepődve a mostani felszólalásán, ami megint csak a kommunista cenzúra pártállami időszakát idézi? Újságírókkal szembeni állásfoglalást, újságírókkal szembeni fellépést vár el, amely szintén mutatja a pártállami reflexek továbbélését.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném leszögezni: a magyar kormánypárt 1956 szellemiségéből, 1956 örökségéből, a kommunista elnyomó rezsim elleni szabadságmozgalomból nőtt ki magát, szemben a DK-val és szemben az önök főnökeivel. Tehát ha valakinek van elszámolnivalója '56 kapcsán, tisztelt képviselő úr, az az ön pártja és az ön főnökei.

A kormányzatot ért putyini kiszolgáltatottságra vonatkozó állítását pedig ezúton is a leghatározottabban visszautasítom. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós miniszterhelyettes, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszter úrnak: **„Hogy vélekedik a kormány az átlagbérig történő ingyenes bankolás kezdeményezéséről?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszterhelyettes úrhoz fordulok azaz, hogy az elmúlt napokban a fogyasztóvédelmi felületeket ellepték azok a hírek, hogy a különböző banki szolgáltatások és oldalak vagy akadoztak, vagy teljesen működésképtelenné váltak. Látszik, hogy lenne még mit renoválni ezeken az online szisztémákon, hogy az emberek hozzáférjenek az amúgy már leadózott pénzükhöz.

De azt is látjuk, hogy van egy másik terület, ahol az érintett bankok sokkal aktívabbnak mutatkoznak. Ez pedig tipikusan az a terület, ahol a kormány kivét egy újfajta adót vagy illetéket, ők pedig áthárítják azt az emberekre. A tranzakciós illeték esetében a kormány nem a polgárookra vetette ki ezt az adót - egyébként illetéknek nevezték el, de adófajtat -, hanem a pénzintézetekre. Sehol nem szerepel a paragrafusok között, hogy ezt leverhetnék az embereken, hogy ezt érvényesíthetnék a polgárokon.

Összességében tehát a mi igényünk következik a fenti folyamatábrából: ha átlagbérig mindenki ingyenesen tudna bankolni, tehát nem terhelnék extra sarccal azt, hogyha valaki a gyereket tudja támogatni vagy éppen a gyermek a szülőjét, netán egy nagyszülő az unokának a zsebpénzéhez hozzá tud tenni néhány tízezer forintot, ha nem volna le erre minden bank olyan brutális költségeket, hogy évente átlagosan 41 ezer forintnyi banki költséget fizetünk az év végén, akkor elképzelhető, hogy a bankok még mindig a profitjuknál tudnának maradni ingyenes bankolás esetén is. Ha mindezt átlagbérig számoljuk, a mi számításaink szerint a polgárok 300 milliárd forintos többletthez jutnának, tehát annyi maradna náluk a már leadózott pénzükből, a bankrendszer profitja pedig még mindig ezermilliárd forint fölötti lenne.

Nem értjük tehát a kormány ellenállását ebben a kérdésben. Arra kérem, hogy indokolja meg, mi akadályozza meg azt, hogy az alapműveletek tekintetében és az átlagbérig ingyenesen bankolhassanak a magyar polgárok Magyarországon. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A válaszára megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy a képviselő úr elmúlt heti interpellációjára adott válaszomban is elmondtam, 2016-tól valamennyi hitelintézetben elérhető egy alapszintű szolgáltatásokat biztosító bankszámla, melynek díjazása jogszabályban rögzített tranzakcióhoz kapcsolódóan 2023. július 1-jétől jelentősen csökkent, nem haladhatja meg az esedékeséget megelőző év utolsó napján érvényes legkisebb összegű havi bruttó minimálbér fél százalékát, amely jelenleg 1300 forint. Ezen díjba pedig nemcsak a számlavezetés költségei tartoznak bele, hanem a bankkártya éves díjának egy hónapra eső összege is.

Tehát a korlát nélküli emelésnek a gátja jelenleg is biztosított.

Mindezek mellett meggyőződésem, hogy nem lehet eltekinteni attól, hogy egy hitelintézet fogalmilag is attól hitelintézet, hogy üzletszerűen nyújt egyes pénzügyi szolgáltatásokat több-kevesebb ellenérték fejében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: **„Milyen garanciák lesznek arra, hogy a privatizált kastélyok továbbra is megőrzik kulturális és történelmi értékeiket, és nem magánvagyon gyarapítására használják fel őket?”** címmel. Brenner Koloman képviselő urat illeti a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Valóban, az a kérdés, hogy az augusztus 1-jén hatályba lépett döntés, amely több kastély privatizációját teszi lehetővé, milyen garanciális elemeket tartalmaz, illetve a jelenlegi fideszes kormány milyen garanciákat tud adni a magyar Országgyűlésnek és a magyar közvéleménynek arra, hogy ezek az egyébként nagyon fontos műemlék jellegű épületek és a hozzájuk tartozó birtokok valóban megmaradjanak a közjó érdekében, és úgy hasznosuljanak. Nagyon sokszor egyébként valóban romos állapotú és nagyon rossz állagú épületekről vagy épületegyüttesekről és birtokokról van szó, én többen is jártam személyesen, és megbizonyosodtam erről, és valóban, a rendszerváltoztatás óta ez a kérdés egy nyitott kérdés, miniszter úr.

Tehát én elfogadom, hogy ez az elmúlt 30 évben egy nyitott kérdés volt, de nagyon fontosnak tartanám azt, ha mi itt tisztázhatnánk azt, hogy ezeknek a kastélyoknak, hiszen ezek a kastélyok és épület-együttesek a magyar történelmi hagyományok révén nagyon komoly történelmi és kulturális örökségünket is jelképezik, a további sorsa megnyugtató módon rendeződjön.

Én nagyon fontosnak tartom felemlíteni azt is, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom nagyon fontosnak tartotta volna azt, hogy felvegyük a kapcsolatot az eredeti tulajdonosokkal például csehországi mintára, hiszen az lenne az igazi, ha az eredetileg tulajdonos családok is valamilyen formában bekapcsolódhatnának ezeknek a kastélyoknak az üzemeltetésébe és modernizálásába, így aztán ez a kérdés valóban megfelelné a történelmi hagyományoknak is.

Tehát milyen garanciák lesznek arra, hogy a kulturális és történelmi értékeink megmaradnak, és nem Fidesz-közeli magánvagyonok keletkeznek ez után a privatizáció után? Miért nem tesz a jelenlegi Fidesz-kormány erőfeszítéseket azért, hogy jobban bevonjuk az ezekhez a kastélyokhoz kötődő történelmi családokat? Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, az ülés vezetését pedig átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdésre először is azt a választ szeretném adni, hogy valóban egy próbálkozás történik törvényi felhatalmazás alapján arra, hogy egy 30 éve megoldatlan kérdésben előrelépjünk. 1990 után a magyar nemzeti vagyonról szóló törvények melléklete felsorolja azokat a műemléki kastélyépületeket, amelyek hosszú távon állami tulajdonban kell hogy maradjanak, és különleges védettséget is élvezzenek. Több tucatnyi, százas nagyságrendű ingatlanról van szó, amelynek a jogi sorsát ugyan a kormány a mindenkori törvényhozás támogatásával rendezte, de a valódi sorsát nem. Ezek az épületek az esetek többségében kihasználatlanul, rossz állapotban, lepusztulva várják az egyébként joggal érdeklődőket.

Kezdeményezésemre még '14 és '18 között indult a nemzeti kastély- és várprogram. 70 milliárd forintból körülbelül egytucatnyi épület felújításához tudunk hozzájárulni. Egyetlenegy ingatlan sincs teljes egészében kész, mindegyik újabb felújítás iránt várja a befektetőt, vagy várja a tőkét, vagy várja az adófizetői forintokat.

Az én javaslatom az volt az Országgyűlés felé - és ezt próbáljuk most megvalósítani, október 31-éig várjuk az első 9 épületre a jelentkezőket -, hogy a kulturális örökség védelme jegyében vonjunk be magán-szereplőket is. Kérdés, hogy a törvényi garanciák erre megteremthetők-e, akár vagyonkezelés vagy tulajdon esetén. A törvény tételesen felsorolja, hogy nemcsak a jó gazda gondosságával, hanem a kulturális örökség védelmének jegyében nagyon szigorú feltételekkel veheti át valaki ennek az ingatlanok a működtetését, üzemeltetését.

Szeretném azt is hozzátenni, hogy 300 napon keresztül biztosítania kell az épülethez való hozzáférést, a kiállítások megtekinthetőségét, tíz éven belül be kell fejezni az épületeket, amelyek most félben vannak - tehát tízmilliárdos nagyságrendű investíciókat kell épületenként megvalósítania -, ezt meghaladóan pedig a kastélypark mindennap ingyenesen hozzáférhető és látogatható. Október 31-e után tudok beszámolni az Országgyűlésnek akár a szakbizottságokban, hogy ez a modell hogyan lesz működőképes. A legnagyobb magyar vállalatok jelentkeznek jelen pillanatban egy-egy épület működtetésére.

Még egy percre visszaélnék elnök úr türelmével. A rendszerváltozás idejére kell visszamenni a restitúció megértésére. Ennek felidézése ma már a jogtörténet kérdése. Az Alaptörvény kizárja a restitúciót, és talán az sem véletlen, hogy Magyarországon ma a

földszerzési korlát 300 hektár. A XX. század történelmét ajánlanám képviselőtársam figyelmébe. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdések végéhez értünk. Az **azonnali kérdések órája** következik. Kérdezem a DK képviselőitől, hogy tudnak-e valamit Arató Gergely képviselő úrról. *(Dr. Lukács László György: Kőbányán van. - Közbeszólások a DK soraiból.)* Jó, köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **sonon következő** kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak, akinek a helyettesét szeretettel köszöntöm a Házban: „**Ezt mégis hogy?**” címmel. Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy a legfőbb ügyész távolléte miatt válaszadásra Ibolya Tibor Béla legfőbbügyész-helyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Legfőbbügyész-helyettes Úr! Lassan egy hónap is eltelt azóta, hogy a Fidesz egykori országgyűlési képviselője és meghatározó délalföldi politikusa, Simonka György egy nyilvános interjúban mesélte azt el, hogy a Fidesz hogyan irányítja az igazságszolgáltatást Magyarországon, azon belül is leginkább az ügyészséget.

A Fideszt egyébként jól ismerő, Orbán Viktorhoz is bejáró Simonka György a következőket mondta az interjúban, idézem: „Ha akarják, el tudnak sikálni dolgokat.” - idézet vége. Itt a Fideszre és az ügyészségre gondol. További idézetek: „Az ügyészek egyik vezetője minden hétfőn eljár valahova eligazításra, magasabb szintre. Délután visszajön és elmondja, hogy mit kell tenni, a folyó ügyeket milyen irányba kellene terelni. Az még Kolumbiában is egyedülálló lenne, amit az ügyészség csinál.” - idézet vége.

Értik tehát? Kiderült az, hogy az a valóság, amit a DK 2011 óta mond, vagyis hogy Magyarországon az igazságszolgáltatás nem független, hanem az Orbán-kormány politikailag meghatározza és utasításba adja a neki fontos, politikailag kényes ügyekben az ügyészségnek, hogy az hogyan járjon el. És láss csodát, önök így is járnak el. Felsorolni is nehéz azt a sok ügyet, amely az elmúlt 14 évben azért nem haladt előre, a feljelentésből azért nem lett felelősségre vonás, mert önök megakadályozták az eljárást.

Csak néhányat hadd soroljak: lélegeztetőgépbeszerzés körüli anomáliák, turisztikai ügynökség által influenszerekre elszórt pénzek, Sulyok Tamás

köztársasági elnök termőföldügyi ténykedése, vagy legutóbb a 600 milliárdos kormányzatiiroda-vásárlási ügy. Eddig is mondtuk, hogy ha a Fidesznek nem kedvez egy feljelentés, akkor önök ezt elutasítják. Most egy előre nem várt oldalról, Simonka Györgytől kaptunk megerősítést, ha úgy tetszik, koronatanút. Ebből minden országban erre az interjúra alapozva eljárások, vizsgálatok indulnának.

Kérdezem azt, mit tett eddig az ügyészség ebben az ügyben tervezi-e az ügyészség, hogy kivizsgálja az interjúban említett vádakat. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már említettem, a választ Ibolya Tibor Béla legfőbbügyész-helyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. IBOLYA TIBOR BÉLA, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Előzetesen azt szeretném képviselő úrnak javasolni, hogy ne higgyen el mindent, amit az újságban olvas. Elvis Presley nem él, Kiskunhalason nem láttak fekete párducot, és természetesen Magyarország ügyészsége nem esküdött össze egy kormánypárti képviselővel azért, hogy egy másik kormánypárti képviselőt letartóztasson és vád alá helyezzen.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek nem a valóság részei. Ez egy vádlottnak a kétségbeesett állapota miatti védekezése, amit nem itt kellene, úgy gondolom, megvitatni, hanem az ügyésznek a tárgyalóteremben a vádlottal.

Ebben az interjúban ezen kívül is számos - ne haragudjon, képviselő úr! - butaság hangzott el. Ilyenek voltak például, hogy az ügyészség az Igazságügyi Minisztérium alá van rendelve, meg a titkosszolgálatok alá van rendelve az ügyészség. Természetesen ez butaság, ugyanúgy, ahogy az is butaság, hogy a Simonka-féle ügyben dolgozó két ügyész le van tartóztatva. Jelenleg, az egyik az egyik legnagyobb magyar informatikai vállalatnál nagyon jól kereső jogtanácsos, a másik pedig saját elhatározásából hagyta el az ügyészséget, és jelen pillanatban ügyvédként dolgozik.

Ugyhogy én nagyon sajnálom, hogy képviselő úr bedőlt ezeknek az újságban elhangzott butaságoknak. Ezek mind a vádlott védekezési taktikájának a részei, ezért nem hiszem, hogy nekem itt ilyen vádakkal szemben bármit is kellene mondanom. Csak vissza tudom utasítani, tisztelt képviselő úr, Magyarország ügyészsége ugyanúgy, ahogy eddig, a továbbiakban is csak a törvényeknek, az igazságnak megfelelően fog minden ügyben eljárni, akármilyen oldalról van szó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „Mi lesz...? *(Közbeszólás a DK soraiból: Válasz!)* Bocsánat! Azonnali kérdések órájában vagyunk, így egyperces viszonzásra megadom a szót képviselő

úrnak, Sebián-Petrovszki képviselő úrnak. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tehát akkor összefoglalom, amit legfőbbügyész-helyettes úr mondott: nem volt vizsgálat, nem akarnak vizsgálatot folytatni, miközben egyébként mégiscsak hivatkozott az adott interjúra, és újabb és újabb vádak, illetve annak az állítólagos cáfolatát mondta itt.

Ha jól értem, az ön által egyébként támogatott oldal a Fidesz képviselőjét vádolta most hazugsággal ebben az ügyben, ami szép öntől. Remélem, meg fogja kapni egyébként a Fidesztől az önnek kedvező jutalmat ehhez.

(14.20)

Mégiscsak azt kell hogy mondjam, ha önök nem tudnak válaszolni ezekre a vádakra, akkor már érthető, hogy az Igazságügyi Bizottságban a hasonló vizsgálatot miért szavazta le a Fidesz és a KDNP egyhangúlag, egyöntetűleg, vagy hogy az ön főnöke, Polt Péter engem, illetve Vadai Ágnes képviselőtársamat miért nem fogadott az előre megbeszélte időpontban az önök helyén. Azt kell mondanom, tisztelt legfőbbügyész-helyettes úr, hogy mindezek csak azt mutatják, hogy Simonka György vádlott vagy nem vádlott ebben az interjúban mégiscsak igazat beszélt, és az ügyészség politikai irányítással működik. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz illeti meg legfőbbügyész-helyettes urat is. Parancsoljon!

DR. IBOLYA TIBOR BÉLA legfőbbügyész-helyettes: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha már idézet, akkor idézzünk pontosan, tisztelt képviselő úr, ugyanis Simonka György az ön által idézett mondataival mondott valamit, állított valamit, vádolt bennünket valamivel, majd az interjúban ezt a következőkkel támasztotta alá, tisztelt képviselő úr. Szó szerinti idézet: „Nekem ezt azok az ügyvédek mondták, akik látták, hogy működik ez a rendszer.” Nem ő látta, nem ő hallotta, hanem állítólag mondták neki, mondta neki valaki, valakik, ügyvédek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ilyen bizonyítékokkal ebben a Házban ilyen ügyben előállni, én azt gondolom, hogy ez nem volt egy túl erős mondat az ön részéről. *(Sebián-Petrovszki László: Vizsgálat!) Köszönöm. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. És akkor most következik Hiller István, tisztelt Ház! Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Mi lesz a független színházakkal?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Zsigó Róbert államtitkár, miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A színház világa nem tartozik a parlamentre, a kulturális politika annál inkább. És ha ez utóbbi, a politika, a kulturális politika beleavatkozik az előzőbe, tudniillik a színház világába, akkor megkülönböztetve: mi dolga van a politikának a színházban, államtitkár úr?

Történt ugyanis néhány héttel ezelőtt, hogy a Nemzeti Kulturális Alap Színházművészeti Kollégiuma - ez a kollégium foglalkozik a különböző társulatok, színházak beadott pályázatainak elbírálásával - hozott egy bizonyos döntést, döntéssorozatot, majd a kultúráért felelős miniszter úr a szakmai döntést megváltoztatta. Írt egy listát, államtitkár úr, 30 tételből állt, és azt mondta a szakmai kollégiumnak, hogy márpedig ezek a társulatok ne kapjanak támogatást. Aztán nem kaptak.

Mivel arról van szó, hogy a pályázatok értéke, egészen pontosan az az összeg, amire pályáztak, a néhány százezer forinttól az egymillió forintig terjed, még nehéz költségvetési helyzetben is azt kell mondjam, hogy mégsem költségvetési döntés. Márpedig, ha nem a pénz nagyságáról van szó, akkor föl kell tenni a kérdést, hogy mi az, ami alapján miniszter úr ezt a beavatkozást megtette. Nem az a kérdés, hogy megteheti-e ezt - azt én pontosan tudom, hogy mit mond a jogszabály -, de beleavatkozott a színház világába a politika, elsősorban független színházak kárára. Miért volt ez a döntés, államtitkár úr? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Zsigó Róbert miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr, volt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Engedje meg, hogy néhány helyen kijavítsam azt, amit mondott, ugyanis a kormány és a politika nem avatkozik bele a színházak világába, és nem szüntet meg támogatásokat. A Kulturális és Innovációs Minisztérium az idei esztendőben is kiírta, meghirdette az előadó-művészeti támogatási programját, amelynek keretösszege 5 milliárd forint. Ez három részre oszlik: egy 4 milliárd forintos nagypályázatra, valamint egy 830 millió forintos keretösszegű, minősítéssel nem rendelkező előadó-művészeti szervezeteknek szóló pályázatra, illetve egy 170 millió forintos pályázatra, amelyről megalapozatlan és a helyzetet tudatosan félremagyarázó hírek jelentek meg.

A Nemzeti Kulturális Alap, tisztelt képviselő úr, nem szüntette meg egy szervezet támogatását sem, mert az NKA a pályázatainak keresztül projektek rész támogatását végzi; kifejezetten nem feladata, és nincs is rá jogszabályi lehetősége, hogy bármelyik kulturális szervezet működési költségeit finanszírozza.

A politikai befolyásoláson pedig annyit szeretnék mondani, hogy a pályázatot pedig szakemberekből

álló szakmai kollégiumok vezetik végig, a kiírástól egészen az eredményhirdetésig, úgyhogy azt kérem tisztelt képviselő úrtól, hogy ne terjesszen valótlanságokat. Magyarországon - képviselő úrral egyetértve - alkotói szabadság van, ezt az Alaptörvény biztosítja. Magyarországon nézői szabadság van. Magyarországon a jogszabályok biztosította döntéshozói szabadság van, ez az NKA elnökének esetében is így van. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Hiller István képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon szépen köszönöm a felvilágosítást a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvénnyel kapcsolatban, már csak azért is, mert részben én írtam. *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Tehát hogyha ön feleleveníti az emlékeimet, az mindenképpen hasznos nemcsak nekem, hanem a köznek is.

Ami a szakmaiságra vonatkozik, azt szeretném elmondani, hogy ennek a kollégiumnak hat tagja volt, most már csak négy van, tudniillik ezen döntés után a kuratórium két tagja lemondott. Miközben ön azt mondja, hogy ez egy szakmai szabályokat betartó döntés volt, azt mondja az egyik lemondott, hozzáértő előadó-művészeti szakember, hogy „a szakmaiatlan, egyoldalú befolyás miatt mondtam le”. A másik lemondott az ország egyik legnevesebb színésznője, a Magyar Művészeti Akadémia delegáltja. Na most, hogyha ők nem értenek a színházhoz, az országos hírű színésznő meg az Előadó-művészeti Szövetség delegáltja, akkor ki? *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő úr! A viszonzásában elmondottak alapján világos, hogy mi a vita köztünk. *(Dr. Hiller István: Így van!)* Ön arról beszél, hogy a döntéshozók értenek-e a színházakhoz, vagy a színészek értenek-e jobban - ebben nincs köztünk vita. Nyilván a színészek értenek jobban a színházakhoz, de itt nem színházakról beszélünk, hanem egy pályázatról beszélünk, amelyet kiírt támogatásra a Nemzeti Kulturális Alap, és ebben döntéseket hoztunk. Ebben szerintem szintén egyetérthetünk.

És abban is egyetérthetünk, tisztelt képviselő úr, hogy közös felelősségünk és feladatunk, hogy a nemzeti kulturális örökségünket megőrizzük és gyarapítsuk, és közös értékeinket továbbadjuk a jövő generációi számára. A kormányzat ezt a feladatot elősegíti; elősegítette eddig is, és elősegíti az elkövetkező időszakban is, hiszen ön is tudja, én is tudom, hogy a kormány 2010 óta kiemelt stratégiai ágazatnak tekinti a kultúra területét. Ez nyilvánvalóan támogatásokban,

és nyilvánvalóan abban, amilyen döntéseket a kultúra területén hoztunk. Kérem, hogy ezt fogadja el tőlünk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bedő Dávid, Fekete-Győr András és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Momentum frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes választást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Momentum-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik, aki Fekete-Győr András. Fekete-Győr András képviselő úr, a Momentum képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!**” címmel. Tekintettel arra, hogy a Momentum frakcióvezetője ezen azonnali kérdésnél előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati házszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltető képviselő személyes választást nem kért. Ennek megfelelően tájékoztatom képviselő urat, hogy Orbán Balázs politikai igazgató úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

(14.30)

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Köszönöm szépen. Igazgató úrnak a jelenléte őszintén meglep és megdöbben, hogy itt van a magyar Országgyűlés épületében még mindig, az aradi vértanúkról való megemlékezés után és október 23-a előtt. *(Zsigó Róbert: Képviselő!)* Ön áruló, esküszegő mondatokat tett, feladáspárti mondatokat és kijelentéseket tett a magyar kormány és a miniszterelnök nevében néhány héttel ezelőtt, és ön még mindig itt van.

Azt látjuk, hogy önnek sokkal drágább a mocskos fizetése és a bársonyszéke, mint a saját és a hazája becsülete. *(Zsigó Róbert: Kicsit visszafogottabban! - Zaj.)* Nyilvánvalóan...

ELNÖK: Képviselő úr! Az azonnali kérdések során sem sérthet meg valakit a személyében. Próbáljon olyan hangsúlyt helyezni a mondanivalójára, hogy az embert vagy a másikat, az éppen megszólítottat ne sértse meg! Kénytelen vagyok rendre utasítani.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Elnök úr! Az igazgató úr nemhogy engem, hanem a teljes magyar történelem összes hősi halottját megsértette azzal a kijelentésével. Neki kell bocsánatot kérnie, nem pedig nekem ezért a felszólalásért.

A kérdésem igazgató úrhoz az, hogy meddig kapaszkodik még ahhoz a bársonyszékhez. Mikor kér bocsánatot az őseink, hőseink, hősi halottaink emlékét

örző magyar társadalomtól, a Magyar Köztársaságtól, Magyarországtól? *(Rétvári Bence: Elítélt bűnöző beszél. - Zsigó Róbert: Elítéltek, és itt vannak.)* Mikor szabadulunk meg ettől a megadáspárti magatartástól, amit ön képvisel? Hogyan gondolja, hogy ön terheli ezt az országot, ezt az Országgyűlést és a teljes magyar nyilvánosságot ezekkel a mondatokkal, hetekkel október 23-a előtt? Ez szégyen és gyalázat, és kikérjük magunknak. Köszönöm szépen a választát előre is. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Orbán Balázs, a miniszterelnök úr politikai igazgatója fogja megadni. Parancsoljon, igazgató úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Igazán meglepő volt a képviselő úrnak a felszólalása. *(Lócsei Lajos: Neee!)* Ugyanis a Momentum pártjának tulajdonképpen a nemzeti szuverén politizálás az antitézise; tehát önök mindent a nemzeti szuverén politizálás ellen tettek az elmúlt években.

Képviselő úr arról híres vagy arról hírhedt a magyar politikában, hogy elment a határon túli magyarok közé, és annak ellenére, hogy volt egy magyar jelölt is, ön a román jelölt mellett kampányolt. *(Közbeszólások a Momentum padsoraiban.)* Illetőleg Szlovákiában is a párttársai a magyar jelöltekkel szemben a szlovák jelölt mellett kampányoltak.

Emellett, ha az elmúlt években vagy az elmúlt hónapokban az európai parlamenti választási kampányt nézzük, akkor azt látjuk, hogy önök az EP-választás előtt a két képviselő asszony, európai parlamenti képviselő asszony vezetésével büszkén amellet kampányoltak, hogy Magyarország ne jusson hozzá a neki járó forrásokhoz. *(Tordai Bence: Miről beszél? - Lócsei Lajos: Szégyen! Szégyen!)*

ELNÖK: Tordai képviselő úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Ez milyen politika, képviselő úr? Ez nemzeti politika? Szuverén politika? Szerintem nem. Egyik sem az. Úgyhogy azt gondolom, hogy a nemzeti jobboldali közösség egyik tagja sem vár a Momentumtól és kér a Momentumtól ez ügyben kioktatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Fekete-Győr András képviselő úrnak megadom a szót. Parancsoljon!

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): A válaszban mindent tett, csak nem válaszolt a kérdésemre, igazgató úr. És ön országgyűlési képviselő is. *(Zsigó Róbert: Érzékeny legyél.)* Ön esküt tett a tisztelt Házban Magyarországra, hogy Magyarországhoz hű lesz. Ha önön múltott volna vagy önön múlta, akkor Magyarország már nem létezne. *(Zsigó Róbert: Jaj, Istenem! - Lócsei Lajos: Szégyen! Szégyen!)*

Ha Orbán Balázsokon múlt volna a magyar történelem folyása, a harcaink az oroszok ellen, az orosz vagy a szovjet megszállókkal szemben, akkor mi ma nem állnánk itt, mi ma nem beszélgethetnénk itt, mi ma nem gondolkodhatnánk abban, hogy Magyarországnak lehet egy közös jövője. Ez az igazán nagy szégyen, igazgató úr.

Ön nem válaszolt arra a kérdésemre, hogy mikor engedi el a bársonyszékét, mikor engedi el a rongyos fizetését, mikor vonul ki a magyar közéletből. Erre a kérdésre várom továbbra is a választ. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban. - Lócsei Lajos: Mikor? Mikor? Válaszolj! - Tordai Bence: Október 23.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót viszonzásra. Parancsoljon, igazgató úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm, hogy a székek kérdését szóba hozta, képviselő úr. Ugyanis tudunk arról is beszélni, hogy ön milyen széken ül, pontosan milyen választási listán kerültek be önök az Országgyűlésbe, melyik választási listán indultak. *(Tordai Bence közbeszól. - Közbeszólások a Momentum padsoraiból.)* Csak nem azoknak a választási listáján, akik a 2006. évi októberi tüntetéseket szétverették; akik békés embereket szétverettek; akik külföldi orosz ügynököket engedtek be a magyar nemzetbiztonsági szolgálatokba? Ne vicceljünk már, képviselő úr! Jó?

Ha tehát a székek kérdése felmerül, akkor azt gondolom, hogy igazából önöknek kéne megnézni, hogy pontosan kinek a vállán, kinek a hátán keveredtek ide a magyar Országgyűlésbe, és hogy a balliberális oldalnak az akolmelegében ülni milyen érzés. Jó érzés vagy nem jó érzés? Hozzájárul-e a szuverén, független Magyarország megteremtéséhez, vagy nem? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman és Lukács László György képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést és a képviselőket, akik a kérdést föltenni akarták, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, személyes válaszadást kér. Így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Jobbik-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik, aki pedig Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik képviselője, aki azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi a magyar nemzeti érdek?**” címmel. *(Dr. Brenner Koloman szólásra emelkedik.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a Jobbik frakcióvezetője ezen azonnali kérdés esetében előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati házszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltevő képviselő személyes válaszadást nem kért. Orbán Balázs

politikai igazgató úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon! Brenner Koloman képviselő urat illeti a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Nem fasiszta csőcselék, hanem magyar hazafiak voltunk, akik szabadon akartak élni a saját hazájukban.” - ezt az a Pongrátz Gergely mondta, aki a Jobbik alakulásakor azt a lyukas zászlót átadta nekünk, amit mi húsz éve viselünk; és azt gondoljuk, hogy Orbán Balázs politikai igazgató úr kijelentése a jobboldali, nemzeti oldalon is nagy felháborodást okozott.

Azt gondoljuk ugyanis - és ezt mint a Külügyi Bizottság jobbkios alelnöke is nagyon régóta mondom -, hogy egy folyamatos egyensúlyvesztés következett be a magyar kül diplomáciában, és politikai igazgató úr mondatai csak ennek az oroszbarát fordulatnak a végső pontját, felkiáltójelét jelentették.

Azt gondolom ugyanakkor, hogy ez egy olyan eset, amelynek a konzekvenciáit le kellene vonnia politikai igazgató úrnak személyesen is, de azt is gondolom, hogy ez egy hosszú folyamat vége, csúcsa. És ennek nemcsak ön a felelőse, politikai igazgató úr, hanem Orbán Viktor miniszterelnök úr is, aki rezzentelen arccal hallgatta végig '22. február 1-jén Moszkvában, hogy a putyini Oroszország vissza akarja tolni a NATO-t (Rétvári Bence: *KáGéBéla!*), tehát elmondom: a '97-es határokra, ami azt jelenti, politikai igazgató úr, hogy hazánk és a többi közép-kelet-európai ország, akik felszabadultunk a szovjet-orosz megszállás alól, ismét kerülünk szovjet-orosz megszállás vagy orosz megszállás alá. Mi ellene mondunk, a mai napig.

A mi politikai közösségünk a mai napig tartja azt a jelszót, nagy egyetértésben a Külügyi Bizottság fideszes elnökével, Németh Zsolttal, hogy „Ruszkik haza!”, és azt gondoljuk, hogy a magyar nemzeti érdek ellenében szolgál annak a stratégiai döntésnek a megváltoztatása, amelyet Szent István királyunk hozott meg. Mi a nyugati kereszténységhez tartozunk és Európához.

Politikai igazgató úr, mikor mond le végre? Köszönöm. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Orbán Balázs politikai igazgató úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy Pongrátz Gergely urat említette. Érdemes az ő véleményét újra elolvasni azzal kapcsolatban, hogy mit szólt a Jobbik pálfordulásához, mit szólt ahhoz, hogy önök is Gyurcsány Ferenc listáján ülnek itt bent a parlamentben.

A másik dolog - ne haragudjon, de nem tudom elkerülni, hogy megemlítsem, mert annyira égbekiáltó a dolog -, hogy önök mégiscsak annak a politikai erőnek a képviselői, ahonnan KáGéBéla érkezik, akit jogerősen elítéltek az Oroszországnak és Magyarországgal szemben való kémkedésért. Tehát önök mégiscsak

ebből a politikai garnitúrából jönnek. (Közbeszólások a Jobbik és a Momentum padsoraiban. - Az elnök csenget.) Bocsánat, csak ha már tényekről beszélünk, meg hogy ki milyen külpolitikai orientációjú, mégiscsak az önök képviselője az, akit jogerősen elítéltek Oroszországnak való kémkedésért. (Rétvári Bence: *Így van.*)

(14.40)

Ezek csak a tények. Arról, hogy ezek a tények önöket zavarják, nem én tehetek, és nem a tények tehetnek.

A külpolitikai orientáció kérdése ebben a helyzetben, hogy a szomszédunkban háború zajlik, immáron két és fél éve zajlik az orosz-ukrán háború. A szuverén, független magyar külpolitikának éppen az a lényege, hogy ebből a háborúból kimaradunk, mert ez nem a mi háborúnk. Tehát akkor tudunk szuverén, független magyar külpolitikát vinni és a ránk háruló nyomásgyakorlásnak ellenállni, ha kimaradunk az orosz-ukrán háborúból, még akkor is, ha mindennap követelik tőlünk a háborúpárti politikusok, még akkor is, ha a háborúban részt vevő két ország mindent elkövet annak érdekében, hogy elérje katonai céljait.

A szuverén magyar független külpolitika azt jelenti, hogy ki kell tartanunk amellett, hogy ez nem a mi háborúnk, és ennek a háborúnak a mi meggyőződésünk szerint nincs megoldása a csatamezőn. Ezért minél előbb visszajutunk a diplomáciához, a tárgyalóasztalokhoz, annál jobb lesz egyébként a két háborúzó fél számára, de Magyarország számára bizonyosan. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypárti oldalon.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Brenner Koloman képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Tisztelt Politikai Igazgató Úr! Ami a putyini Oroszország agresszióját illeti Ukrajnával szemben, azzal kapcsolatban egyetértünk, hogy Magyarországnak ki kell maradnia ebből a háborúból. Jelezném, hogy a Jobbik képviselői szavazatukkal is megerősítették azt, hogy sem Ukrajna NATO-csatlakozását, sem európai uniós csatlakozását nem támogatjuk. Ez az egyik része a dolognak.

Amiről én beszéltem, az a végzetes arányvesztés és Orbán Viktor miniszterelnök úr egyértelmű, túlzott oroszbarát politikája, amely miatt a NATO-szövetségeseink szemében a jelenlegi fideszes kormány gyakorlatilag elveszítette a hitelességét. És inentől kezdve az én kérdésem az volt, hogy mi a magyar nemzeti érdek. A mi véleményünk szerint a magyar polgárok mindennapjait érintő biztonságát és békéjét nem ez a politika tudja biztosítani, hanem egy olyan politika, olyan külpolitika, amely a valódi nemzeti érdeket képviseli.

Azt gondolom, hogy mivel nem reagált semmilyen formában erre a kijelentésre, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében felszólítom a jelenlegi fideszes kormány tagjait, hogy ne vegyenek

részt semmilyen október 23-ai megemlékezésen (*Rétvári Bence: Jaj, istenem!*), hiszen majd november 4-én ünnepelhetnek orosz barátaikkal együtt. (*Lőcsei Lajos: Így van! - Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Úgy gondolom, ez a mondat nem kellett volna, képviselő úr. (*Rétvári Bence: Így van!*) Egyperces viszonzásról illeti meg Orbán Balázs politikai igazgató urat is.

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm szépen. Megpróbálom megtisztelni önt azzal, hogy mondanivalójának arra a részére próbálok reagálni egy percben, amire lehet reagálni.

Magyarország álláspontja, külpolitikai orientációja egyértelmű: a NATO tagjai vagyunk, és az Európai Unió tagjai vagyunk. A kérdés, tisztelt képviselő úr, ami mindenkit foglalkoztat egész Európában és az egész nyugati világban, hogy körülöttünk zajlik egy gazdasági hidegháború. Ennek a szeleit és ennek a fuvallatát nap mint nap érezzük, mindenki érzi, mindenki erről beszél, mindenki ezzel kapcsolatban próbálja az álláspontját kialakítani. A kérdés az, hogy Magyarországnak érdeke-e egy gazdasági hidegháborúban részt venni, és a mi meggyőződésünk az, hogy nem érdeke Magyarországnak, mert a felzárkózás, a bérnövekedés, a gazdasági erősödés, a munkahelyek védelme érdekében Magyarországnak gazdasági értelemben semlegesnek kell maradnia. Ha ezért támadások alatt állunk, akkor a támadások ellenére is ezen szuverén magyar külpolitika mellett, amely NATO-tagságról, uniós tagságról beszél, de kimaradásról beszél a gazdasági hidegháború kapcsán, ki kell tartanunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Miniszter úr távolléte miatt válaszkérésre Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyt. (*Tordai Bence: Igen.*) Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr, jelezte, hogy elfogadja. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány sikeresen bevezetnie Európa legdrágább hulladékkezelési rendszerét. Csak az EPR-díjakból 280-300 milliárd forint folyik be a MOL leánycégehez, és ha a visszaváltható palackok forgalmát nézzük, ami a mostani kérdésem tárgya, akkor további évi 150 milliárd forint az a pénz, ami mozog a rendszerben. Ráadásul ezeknek a palackoknak alig több mint harmada kerül visszaváltásra, ez a szám a MOHU saját beszámolójából jön, 9,6 millió palack/napból három és fél millió.

Tehát azt látjuk, hogy ahogy más területen is már kimutattuk, hogy ez a hulladékkezelési rendszer zöldszempontból megbukott, a visszaváltható palackok

területén is megbukott, és egyben megmutatja a Fidesz-kormány szociálpolitikájának a bukását is. Ugyanis ennek az eredménye az, hogy ma Magyarországon egymillió mélyszegénységben élő ember él, és ezeknek a polgártársainknak most egy jelentős része abból próbálja kiegészíteni a jövedelmét, hogy a szemétkosárba kidobott, visszaváltható palackokat gyűjti össze és váltja vissza. Ezzel egyébként javítják az önkormányzatok által felállított rendszer borzasztó gyenge hatékonyságát, ugyanakkor ezzel együtt jár egy jelentős köztisztasági probléma is, amiről az önkormányzatok tudnak beszámolni. A legfrissebb hír, hogy önkormányzatok ezt a helyzetet nem szociális vagy zöldpolitikai eszközökkel kezelik, hanem bírságokat akarnak kivetni a szegény emberekre.

Az a kérdésem, hogy hogyan szeretnék egyszerre kezelni a környezeti, szociális és köztisztasági problémát, amely a visszaváltási rendszer bevezetése kapcsán alakult ki vagy vált láthatóvá, illetve ha nem ad erre érdemi választ, akkor azt is érteni fogjuk, hogy a saját kudarcukat megint tovább akarják hárítani és kriminalizálni azokat a polgártársainkat, akik kénytelenek a jövedelmüket palackvisszaváltásból kiegészíteni. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Rétvári Bence miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Egyedi megoldásokat hallhattunk az elmúlt évtizedekben a baloldal részéről. A hajléktalankérdésre például önkormányzatoktól az volt a válasza, hogy tegyük legálissá az utcán élést. Korábbiakban a hálapénz kérdésére az volt a válasz, hogy legyen legális és adózott a hálapénz. A szegénység kérdésére pedig az a baloldal válasza, hogy akkor mindenki a szemétkosárba próbáljon annyi pénzt, vagy annyi dolgot összeszedni magának, amiből túl tud élni. Mi nem ezt az irányt tartjuk jónak, tisztelt képviselő úr!

Mi az elmúlt 14 évben sem ebből a célból dolgoztunk, hanem azért, hogy mindenki jövedelemből tudja eltartani magát (*Tordai Bence: És sikerült?*), és bizony ma már egymillióval több embernek van munkája, mint korábban. Mi abba az irányba mentünk, hogy mindenkinek munkahelye legyen, nyilván a jövedelméből adózik, és ebből tudjon biztosabban megélni. Így például ennek voltak pozitív következményei, amelyeket nemcsak mi, hanem maga az Eurostat is elismer, hiszen azoknak a száma, akiknek egy váratlan kiadásra nincsen fedezete, mondjuk, egy elromlott mosógép megjavítására nincsen pénze, 1,7 millióval csökkent, az Eurostat kimutatása szerint tehát 1,7 millióval kevesebb embernek gond egy hirtelen kiadás. Azoknak a száma, akik el tudnak menni legalább egy hétre üdülni, az Eurostat szerint 660 ezerrel nőtt, azoknak a száma, akiknek gondot jelentett az, hogy húsételt fogyasztanak kétnaponta,

hála istennek, érezhetően csökkent, félmillióval nőtt azoknak a száma, akiknél ez nem jelent problémát. Egymillióval csökkent azoknak a száma, akik hitel-törlesztéssel, a lakhatással kapcsolatos nehézségekkel küzdenek. Nyilván, mivel a legalacsonyabb rezsit egész Európában Magyarországon kell fizetni, ezért a lakhatási költségekkel, a rezsivel is jóval kevesebb embernek van gondja, mint más országokban. De sorolhatnám: akár az elhasználódott bútorok lecserélésének hiánya, most kétféle emberrel kevesebbnek jelent gondot, mint 14 évvel ezelőtt. És még lehetne sorolni a szabadidős programokat vagy bármilyen más anyagi nélkülözésre utaló jelet. Összesítette az Eurostat azoknak a számát, akiknek az anyagi nélkülözés kockázatát jelent, ez az ő kimutatásuk szerint egymillió fővel csökkent. Ez kísértetiesen hasonlít arra az egymillió főre, amennyivel több embernek van munkahelye Magyarországon.

Tisztelt Képviselő Úr! Az embereknek munkát kell adni, mert ezzel lehet a szegénység ellen küzdeni. Azok a módszerek, amelyeket önök javasoltak az egészségügy kapcsán a hálapénz adóztatásával, a hajléktalansághoz való jog definiálásával vagy más módokon, azok nem segítenek valójában az emberekben. Önök mindig is cserben hagyták az embereket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalán.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Tordai Bence képviselő urat. Parancsoljon!

(14.50)

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Államtitkár úr nem nagyon figyelt, hogy milyen megoldásokat javaslunk. Akkor elmondom, hogy mi, zöldek, baloldaliak milyen választ adunk a hajléktalanság problémájára. Mi a problémát magát szeretnénk lakhatási problémaként kezelni, lakhatási programokkal kezelni. Önök ehelyett nem a hajléktalanságot, hanem a hajléktalanságokat üldözik, és önök vezették be egészen felháborító és visszataszító módon, hogy az életvitelszerű közterületen tartózkodás az bűncselekmény legyen. Ez a maguk úgynevezett megoldása.

A szegénységet megint csak nem úgy szeretnénk kezelni, ahogy maguk. Szerintem a jövedelemhiányra az alapjövedelem bevezetése a megoldás, egy feltétel nélküli alapjövedelem ad olyan emberi méltóságot és létbiztonságot, amely minden polgártársunkat megilleti. Maguk erről gondolkodni sem hajlandóak. Az eddig meglévő szociális rendszert is szétverték. De erre mind nem volt kérdés. Az volt a kérdés, hogy az üveg-visszaváltás problémájával mit kezdenek, és láthatólag nincs erre sem válaszuk.

Tehát akkor, ahogy előrevetítettem, önök megint csak a szemétként turkáló emberek kriminalizálásában látják a megoldást, ami egészen szálnalmas és szegényteljes teljesítmény. Ugye, lopnak, lopnak, de kormányozni tudnak, hát, ezen már csak nevetnek az emberek ma Magyarországon.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Egyperces viszonzásról a miniszterhelyettes úr a szó. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENEC belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor úgy kezdte a felszólalását, hogy hadd mondjam el a mi álláspontunkat, hirtelen nem tudtam, hogy pontosan kinek fogja elmondani az álláspontját, hiszen ön talán az egyetlen párton kívüli pártfrakció-vezető itt a magyar parlamentben. Tehát, hogy pontosan kit vagy pontosan kiket képvisel egy olyan frakcióvezető, aki nem ért egyet a pártjának az álláspontjával, ezért kilépett a pártjából, de nyilvánvalóan egzisztenciális okokból azért a párt frakcióvezetői tisztségét megtartotta, ön az önök következetes álláspontját akarja képviselni vagy itt ismertetni nekünk a szegénységgel vagy hajléktalansággal kapcsolatban, miközben ön az, aki nyíltan kiállt, hogy nem ért egyet azzal, amit a saját pártja képvisel, majd itt minket próbál kioktatni a saját pártjának az álláspontjáról.

Tisztelt Képviselő Úr! Akkora tudathasadás van e mögött, hogy azt nehéz követni, de az időből már csak annyira telik, hogy tisztelt képviselő úr, azzal szemben, hogy önök csak beszéltek és beszéltek, mi megdupláztuk a hajléktalanság ellátására fordítható forrásokat. Éppen ezért van 351 hely, ahol be tudják őket fogadni, ahol segítséget kapnak, nem ahhoz, hogy fenntartsák a hajléktalanság-életformájukat, hanem ahhoz, hogy ki tudjanak törni a hajléktalanságból. Önök a hajléktalanságokat és a szegény embereket magukra hagyták. Mi segíteni akarunk nekik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Toroczkai László képviselő úr, a Mi Hazánk frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Miért hazudik a kormány?**” címmel. Tisztelt Frakcióvezető Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelttel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Frakcióvezető úr jelzi, hogy elfogadja. Toroczkai László képviselő úr, frakcióvezető úr a szó. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Én soha életemben nem találkoztam még emberrel a Parlament falain kívül, különösképpen, aki olyan faarccal, szemrebbenés nélkül tud hazudni, mint miniszterhelyettes úr és a kormány egyes tagjai. Ott, azon a lakótelepen, ahol én felnőttem, a szegedi lakótelepen...

ELNÖK: Frakcióvezető úr!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Tessék?

ELNÖK: Nem vettem el a szót, csak jeleztem, hogy...

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): A színtiszta igazságot mondom: azon a lakótelepen, ahol én felnőttem, vagy az alföldi tanyavilágban aki így tud hazudni, azt nagyon gyorsan kiközösítik és elzavarják arról a környékről. Ugyanis heteken keresztül, egy hónapon keresztül képesek voltak írásban és az én szemembe itt az Országgyűlésben is azt a hazugságot ismételtetni, hogy önök Vitnyéd mellett a Csermajorban soha nem akartak migránstábort építeni. Miközben már a végén majdnem elhittük, és majdnem nem mentünk el tüntetni ezen a hétvégén, hogy erősítsük, támogassuk a helyi civilek kezdeményezését, de nagyon jó, hogy azért élt bennünk az a gyanúper, hogy önök már megint hazudnak, hogy a Fidesz már megint nem mond igazat.

Ugyanis ott a helyszínen derült ki számomra az, amikor elmentem mint országgyűlési képviselő, szerettem volna az állam kezében lévő területet megnézni, ott derült ki, hogy nem engednek be például a tornaterembe. Ott derült ki, hogy három-négy méter magas szögesdrótkerítést építettek. Ott derült ki az, hogy egy hónappal ezelőtt már állt egy adótorony, amit valószínűleg az idegenrendészet vagy a hatóság akart használni, azt közben lebontották; ott derült ki a helyszínen, hogy valamit nagyon-nagyon eltitkolnak előttünk. És azóta még több bizonyíték kiderült, például kiszivárgott a sajtóhoz az a belügyminisztériumi előterjesztés, amely konkrétan - felolvasom a címet - így szól: Magyarország menekültügyi feladatainak ellátásával összefüggő költségek biztosításáról. Es ez arról szól, hogy 4,7 milliárd forintból akartak építeni 500 fő migráns, menekült befogadására alkalmas tábor Vitnyéd-Csermajorban.

Miért hazudtak, miniszterhelyettes úr, nekünk? De ami ennél sokkal nagyobb probléma: miért hazudtak egy hónapon keresztül az egész országnak? *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon nem lesz migránstábor; legalábbis addig, amíg a Fidesz-KDNP kormányoz, addig biztosan nem lesz. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, pont ezért kaptunk gigabírságot, egy 200 millió eurós, 78 milliárd forintos gigabírságot, és ezért kapunk a mai napon is egy egymillió eurós kényszerítő bírságot, mert nem vagyunk hajlandóak alávetni magunkat az EU migrációs paktumának. Nem vagyunk hajlandóak tömegesen a határainknál fogadni ilyen migránstáborokban, migránsgettókban az illegális migránsokat, és ott lefolytatni párhuzamosan több tízezres nagyságrendben eljárásokat. És nem vagyunk hajlandóak részt venni abban a rendszerben, hogy akik az Európai Unió területére belépnek, azokat utána majd az Európai Uniótól kvóták szerint szétosztják.

Pontosan ez az, amit Magyarország ellenez. Pontosan ez az, amit nem vagyunk hajlandóak végrehajtani, és

pontosan ezért kapjuk a büntetést. Ezért nem lesz Magyarországon soha ilyen tábor. Mi elmondtuk, hogy nem fogjuk végrehajtani ezt a migrációs paktumot, és ezért kaptunk gigantikusan nagy, igazságtalan és aránytalan bírságot, mert azt mondták, hogy rendszer szinten ellenezzük az Unió közös migrációs elképzeléseit. Igen, ellenezzük, mert mi azt szeretnénk, hogy Magyarország megvédhesse a határait. Meg is fogja védeni, meg is fogjuk védeni, és nem akarunk tömegesen migránsokat betelepíteni.

Tisztelt Képviselő Úr! Hála istennek, az idő mindenki számára egy egyértelmű bíró. Aki azt látta az elmúlt kilenc évben, 2015-től napjainkig, hogy a magyar kormány megvédte a külső határokat, és nem hozta be az illegális migránsokat, nem folytatott le ilyen tömeges eljárásokat, nem hozott létre táborokat, aki ezt látta az elmúlt évekből, az nyilván minket támogat, és elhiszi a mi állításainkat. Aki szerint mi az elmúlt kilenc évben nem építettünk kerítést, vagy széles kapukat nyitottunk a kerítésen, és tömegesen engedték be az illegális migránsokat, amit ön akar a múltira és a jövőre nézve a magyar emberekkel elhittetni, azok majd hisznek önöknek, és ez így lesz a jövőben is, tisztelt képviselő úr.

Ameddig mi itt leszünk a kormányzatban, addig ugyanezt a politikát fogjuk vinni, és kiderül, hogy amivel ön vádolja a kormányzatot, az valótlan, hiszen ahogy a múltban sem történt meg, a jövőben sem fog megtörténni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzás illeti meg Toroczkai László frakcióvezető urat. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Miniszterhelyettes Úr! Sokkal tisztességesebb, korrektebb lett volna, ha elismeri, hogy végig hazudtak egy hónapon keresztül. Ezt most már úgysem tudják tagadni, miután kiszivárgott a belügyminisztériumi előterjesztés is. De ön ezt nem tette meg, jó fideszes módjára továbbra is még mindig ragaszkodik ahhoz a hazugsághoz, amit egy hónapon keresztül folyamatosan ismételtetek.

Ugyanígy szoktak hazudni a közbiztonsággal kapcsolatos információkról, felhasználva még mindig azt az SZDSZ-es, liberális politikát, amely mindig jobban védi a bűnözőt vagy akár a migránst a tisztességes adófizető magyarral szemben, amiért, mondjuk, nem lehet elmondani a származását; mondjuk, az Egyesült Államokban el lehet. Nem lehet elmondani azt sem, hogy pontosan kik és milyen bűncselekményeket követnek el, személyiségi jogai vannak, nem lehet a nevét leírni, nem lehet a fényképét megmutatni. Önök továbbra is ugyanezt az SZDSZ-es politikát tartják fenn, és hazudnak a magyaroknak a valóságról.

És azt üzenem önnek, és kérem, hogy adják át a miniszterelnök úrnak is, hogy ne hívja meg a világ összes migránsát azzal, hogy ingyen buszjegyet kapnak majd, hogy Brüsszelbe vigyék őket. Mert pontosan ugyanaz fog történni, ami most ebben az ügyben, hogy idehívják a világ összes migránsát, aztán majd itt

maradnak a nyakunkon, ugyanúgy, mint a vendégmunkások. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzású válasz illeti meg miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha már ön SZDSZ-eszett, akkor hadd SZDSZ-eszek vissza önnek! Tisztelt Képviselő Úr! Ön olyan vehemenciával támadta a magyar migrációs politikát, mintha egy tényleg virtigli, echte SZDSZ-es liberális támadná a magyar migrációs politikát, hiszen ugyanazzal a vehemenciával ellenezte azt, amit az elmúlt években csináltunk és most csinálunk, mintha öröklük lenne szó. És a buszoztatás kapcsán is mintha Brüsszel polgármesterét hallottam volna, nem önt, tisztelt képviselő úr, nem egy magát jobboldalinak mondó magyar párt vezetőjét, hanem egy baloldali brüsszeli polgármestert. Szinte szó szerint lefordítható az ön mondata meg az ő mondata: ugyanúgy támadják ezt az intézkedést.

Óvatos legyen, azt javaslom; fog majd tapsokat kapni meglepő helyekről, de emlékszik azért azokra, akik ezen az úton elindultak. Nem javasoljuk önöknek, hogy ezen az úton induljanak el. Én azt hiszem, hogy aki számára a magyar nemzet fontos, azok számára fontos, hogy a migrációban is a migráció elutasítása nemzeti alapkérdés legyen. Ez nálunk megvolt, azt hittük eddig, hogy önöknél is megvolt. Azt tudjuk, hogy a globalista baloldali ellenzéknél ez nincsen meg, úgyhogy velük szemben kell ezt megvédeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Csárdi Antal és Kanász-Nagy Máté képviselő urak, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Tájékoztatom önöket, hogy az LMP frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szóron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most az LMP-frakció szónak következő kérdést feltenni kívánó képviselője, azaz Kanász-Nagy Máté képviselő úr következő, aki azonnali kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: „**Mikor tesz a kormány végre valódi lépéseket?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Czepek Gábor miniszterhelyettes urat jogosította föl. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadót. Kanász-Nagy Máté képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Idén újból szembesülhettünk vele sajnos többször is, hogy hazánk vízgazdálkodásában rendszerszintű változásra van szükség, nagyon komoly változásra, ha meg akarjuk menteni a magyar mezőgazdaságot, az élelmiszer-termelésünket. Ezekkel a problémákkal a klímaváltozás és annak következményei miatt szembesülhettünk, a nyári időszakban csapadékhiányos időszakok formájában, aszályos időszakok formájában, illetve általában a kiszámíthatatlan csapadékhozamot kell sajnos megtapasztalnunk.

De látjuk azt is, hogy a hazai vizeink vízminősége is romlik ebben az időszakban, ez hatalmas problémát okoz a mezőgazdaság számára, de a fogyasztók is tapasztalhatják, hogy elszállnak, egekbe emelkednek az élelmiszerárak. De látjuk a másik oldal problémáját is, amikor túl sok a víz, ez áradás, árvíz formájában ér el minket. Ez ugyanakkor bizonyos szempontból lehetőséget is biztosítana, hogy a bejövő vízmennyiséget valahogy tárolni kellene, valahogy meg kellene menteni belőle, elraktározni azt azokra az időszakokra, amikor kevesebb víz jön be az országba csapadék formájában.

A helyzet az, hogy természetes vízmegtartási módszerekkel lehetne orvosolni ezeket a problémákat. Ezekkel a természetes módszerekkel akár másfél balatonnyi vizet is meg lehetne spórolni, meg lehetne menteni, és ez mind-mind a magyar mezőgazdaság rendelkezésére állna akkor, amikor nincs víz.

Ezzel kapcsolatban szeretném feltenni a következő kérdéseket. Milyen eddigi lépéseket tettek a természetes vízmegtartás és -pótlás érdekében? A folyóinkon érkező hirtelen víztöbbletből mennyit sikerült idén megtartaniuk oldalági kivezetéssel, illetve mekkora területet sikerült bevonniuk idén a természetes vízmegtartásba? Várom miniszterhelyettes úr választát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Czepek Gábor miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kissé szegényes ez a 2 plusz 1 perc arra, hogy kimerítő választ lehessen adni, de azért teszek egy kísérletet. Előzőleg engedje meg azt, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy társadalmi rendszereink folytonosságának két alappillére van: az egyik környezetünk és a klíma óvása, a másik pedig civilizációnk alapja, az energetika. Az önök pártja gyakran csak az elsővel foglalkozik egy zöldideológiai konténerbe csomagolva.

Tisztelt Képviselő Úr! Hangsúlyozni szeretném, hogy a kormány nemet mond a zöldideológiára, de igent zöldügyekre, és tán a vízvisszatartás lehet egy olyan ügy, ahol közösen tudunk gondolkodni, még akkor is, ha a zöldideológia terén világok választanak el minket.

A víz kapcsán négy jó kérdést kell feltenni. Az egyik, hogy van-e több víz Magyarországon... - ami bejön, mint ami kimegy, illetve hogy viszonyul ezeknek az aránya egymáshoz, van-e mit visszatartani. Erre jó választ tudunk adni: 109 kiloköbméter (sic!) víz érkezik be, és 116 távozik. Ebből adódóan van teendője itt a vízügyi igazgatási szerveknek, azzal együtt, hogy nagy kihívásokkal is meg kell küzdeni, ezek pedig a homokhátság problémája és a Felső-Tisza problémája, amit ön is pontosan ismer, nevezetesen az, hogy a talajvíz olyan mértékig csökkent, amely azonnali beavatkozásért kiált.

A harmadik, hogy az árvíz idején reális-e a vízviszogatartás. Ezt képviselő úr is minden bizonnyal tudja, hogy havária esetén lehetetlen ilyen műszaki beavatkozásokat véghezvinni, maga a nyomás szétfeszíti a gátakat és a zsilipeket, és katasztrófához vezet a lakott területek elöntése által is. A jó kérdés az, hogy a levonuló fázisban mit tud tenni a vízügy, amit meg is tett.

És hogy milyen eszközök állnak rendelkezésre: a következő egy percemben ezt igyekszem részletezni önnek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásra Kanász-Nagy Máté képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen. Ha már említette a minisztérium feladatait, akkor itt valóban egyébként van egy nagyon komoly ellentmondás, amely ellentmondást nem tudják feloldani. Itt az az ellentmondás, hogy egyrészt szempont a környezetünk, természetünk védelme és megóvása, másrészt az ön minisztériumának feladata, hogy a növekvő magyar gazdaságot minél több energiával lássa el, minél több energiát állítsunk elő. Tudjuk, hogy a multik, a nagyüzemek, az akkumulátorüzemek kiszolgálásáról van itt szó, hogy többletenergia kell.

Minden, ami pluszenergia, ami többletenergia előállítása, illetve felhasználása, a környezetünk és természetünk ellen szól, még egyébként akkor is, ha ez zöldenergiával történne, ha egyáltalán ez történne. De nem ez történik, mert például gázerőműveket állítanak üzembe.

De visszakanyarodva a témánkhoz, én valóban várom az ön felsorolását, kifejezetten a természetes vízmegtartással kapcsolatban, mert láttunk öntözéssel, csatornaépítéssel vagy folyók duzzasztásával kapcsolatos lépéseket, megoldásokat, elgondolásokat, de ami valóban a tájból fakad, és a természetes vízmegtartást szolgálja, az ezzel kapcsolatos terveket, intézkedéseket, kérem, ismertesse. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Akkor néhány intézkedés.

2010 óta 150 milliárd forint értékben hét darab jelentős méretű tározót adtunk át, ez egyharmadnyi Balaton mértékű vizet képes fenntartani, ezenkívül '14-ben további 5 millió köbméter víz tárolására alkalmas nyolc darab tárolót.

Kiemelendő intézkedés, hogy a Felső-Tisza kapcsán megindítottuk a „Vizet a tájba!” programot, amelynek a teljes körű tervezése véget ért. Ez egy 480 milliárd forint összértékű program, amelyből az első szakasz 22 milliárd forint értékben meg is indul.

És végül talán a legjelentősebb probléma, ami évekig tartó munka volt, és az előkészítés végén állunk, ez a homokhátság kérdésköre, ez úgy 800 ezer ember életét befolyásolja. Itt is a tervezések, engedélyezések lezárultak. Ez egy 1673 milliárd forint beruházási költségű program, amelynek elindítása időszerű, és rávilágított arra a 2024-es esztendő is, hogy ez kulcsfontosságú. Remélem, ha zöldügyekben való együttműködésről beszélünk, akkor itt az önök szavazatát is magunk mögött tudhatjuk majd, mert ez egy komoly, kormányokon átívelő, 10-15 éves program lesz, mire ezt meg lehet valósítani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Láng Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek: „**Működőképes Budapest?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Latorcai Csaba miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérem önt, elfogadjá-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja. Láng Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2024. október 4-én megtartotta első, alakuló ülését a Fővárosi Közgyűlés. Karácsony Gergely, bár csak néhány szavazattal, de újra főpolgármesterként vezetheti a testületet. Nagyon sokakban kétely és aggodalom van Budapest következő öt évét illetően, hiszen Karácsonyra az elmúlt ciklusban a bizonytalanság, a kaotikus vezetői döntések, a gyanús gazdasági ügyletek és a nemzet fővárosának folyamatos csődközeli helyzete volt jellemző. Az alakuló ülés történései erősítették ezt az aggodalmat.

(15.10)

A 2019-24 közötti egységes, Gyurcsány Ferenc vezette baloldali többség kényelmét élvező főpolgármester most új helyzetben találta magát. Az elmúlt ciklus pökhendi, az ellenzékét semmibe vevő autokratikus politizálása helyett most valódi városvezetésre, kompromisszumos döntésekre, egyeztetésekre van szükség, leginkább pedig arra, hogy Karácsony Gergely végre az öncélú imidzsépítés helyett valóban a főváros mindennapi ügyeivel, problémáinak megoldásával és az élhető jelen és jövőkép megteremtésével foglalkozzon.

Ahogy azonban az várható volt, ez nagyon nehezen megy neki. A Fővárosi Közgyűlés alakuló ülése nem volt túl sikeres. Bár jogszabályi kötelezettség lenne, de a főpolgármester nem jelölt, így a Közgyűlés nem is választhatott főpolgármester-helyettest, a működést meghatározó szervezeti és működési szabályzat elfogadását pedig elnapolták. Úgy tűnik, mintha a főpolgármester tovább akarná erőltetni az eddig általa alkalmazott egyszemélyes döntéshozatalt, pedig a napnál is világosabb, hogy ez a fajta városvezetés nem folytatható tovább. A Közgyűlés munkájának a jogszabályok betartásával Budapest aktuális ügyeiről kell szólnia. A pénzügyeket átláthatóvá kell tenni, és meg kell kezdeni a tűzoltást a veszteséges költségvetésben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmondottak alapján kérdezem önt: ön szerint működőképes-e Budapest? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Latorcai Csaba miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Budapest - szerintem konszenzus van ebben a terebben, ritka, kevés olyan dolog, amiben konszenzus van - a világ egyik leggyönyörűbb városa, és komoly vezetést igényelne.

Sajnos, képviselő úr, nem tudom megnyugtatni a kérdésével kapcsolatban. Jelen pillanatban úgy tűnik, hogy Karácsony Gergely főpolgármester nem tudja Budapestet irányítani. Lehet, hogy nem is tudja, de egészen biztosan nem akarja. Az önkormányzati törvény világosan fogalmaz: egy önkormányzat alakuló ülésén meg kell választani a polgármester, jelen esetben a főpolgármester előterjesztésére az alpolgármestereket, tehát a főpolgármester-helyettest, és el kell fogadni a működés alapvető szabályait tartalmazó szmsz-t is. Ebből semmi nem valósult meg az önkormányzat alakuló ülésén.

Az a helyzet, hogy folytatódik az a fajta hazudozós, terelős tevékenység, ami Karácsony Gergelyre jellemző volt az elmúlt önkormányzati ciklusban, hiszen mindannyian emlékszünk arra, hogy nem mondott igazat számos Budapestet érintő kérdésben, akár a járatritkításról beszélünk, akár a Városháza-ügyben, akár a 3-as metró klimatizálását illetően, de emlékszünk még a körülötte kialakult adománygyűjtő botrányra.

Most is inkább terelt - vagy nevezzük inkább hazudozásnak -, ahelyett, hogy egyeztetett volna a Fővárosi Közgyűlésbe jutott pártokkal érdemben annak érdekében, hogy megteremtse, mert az ő személyes felelőssége Budapest kormányzása és annak megteremtése. Ennek sajnos nem tudott, nem akart eleget tenni. Nagyon bízom benne, hogy ez meg fog változni a következő időszakban, hiszen ha nem működik törvényesen a főváros, annak számos következménye van, akár csődbe is vezetheti a főpolgármester a fővárost, amitől isten mentsen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Viszonzásra Láng Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az aggodalom, amely sok vagy talán a legtöbb budapestiben megvan, úgy gondolom, hogy megalapozott, miközben abban egészen biztos vagyok, hogy az is egy konszenzus akár a Budapesten, akár az egész Magyarországon élők között, hogy Budapest a nemzet fővárosa, és Budapest megérdemli azt a demokratikus normák alapján való kiegyensúlyozott működést, amely 2019 előtt jellemző volt rá. Reméljük, hogy minél előbb visszamegy ebbe a mederbe Budapest főváros vezetése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A baloldal vezetése alatt Budapest közterületei szemmel láthatóan szemetesek lettek, elhanyagoltak lettek, és Karácsony Gergely szabad ötletelése káoszt okozott a közlekedésben, káoszt okozott a főváros egészében. Sajnos úgy tűnik, hogy a főváros a csőd szélére került. Ahogy a baloldal fogalmazott néhány hónappal ezelőtt, túlélőcsomagot szavaztak meg saját maguknak annak érdekében, hogy az általuk tönkretett főváros még ne menjen csődbe.

Tisztelt Képviselő Úr! Fölélte az önök által vezetett Fővárosi Önkormányzat a Tarlós István által átadott 2019-es megtakarításokat. *(Tordai Bence közbeszól.)* Az önkormányzat egyértelműen eladósodott, adósságmutatója több mint másfélszerese. Ahelyett, hogy az egók harca zajlana a fővárosban a baloldal részére, és hatalmi pozíciókon osztozkodnának, a főváros valódi vezetésére kellene fókuszálni. Budapest többet érdemel. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes Úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az európai uniós ügyekért felelős miniszternek: „**Mit tehet a Kormány a brüsszeli ámokfutással szemben?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelettel kérdezem önt, mivel a miniszter úr távolléte miatt válaszára Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes urat jogosította fel válaszára, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Hollik István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjek! „Tűlszabályozunk, és alulmaradtunk a befektetéssel. Két-három éven belül, ha a klasszikus menetrendünket követjük, kiesünk a

piacról. Az Európai Unió meghalhat.” Nem, kedves baloldali képviselőtársaim, ezt nem egy szélsőséges, nacionalista, euroszeptikus politikus mondta, hanem az önök egyik idolja, Emmanuel Macron.

Úgy látszik, hogy az elnöki ciklusának a végén megadatik az a luxus, hogy őszintén beszélhet, és miközben már ő is kongatja a vészharangokat, úgy tűnik, hogy Brüsszelben azt csinálják, mint amit Ferenc József is Szegeden, azt ismételtetik, hogy „Minden nagyon szép, minden nagyon jó, és mindennel meg vagyunk elégedve.” Lehet, hogy ők a tízmilliós állásukból a brüsszeli elefántcsonttoronyban mindennel megvannak elégedve, az európai emberek és az európai vállalkozások pedig annál kevésbé, és erre megvan minden okuk, hiszen megszűnt az európai emberek mindennapos biztonsága a brüsszeli bevándorláspolitikai miatt, ehhez képest Brüsszel tovább erőlteti azt.

Ma már mindenki világosan látja, hogy a szomszédunkban zajló háborút nem lehet lezárni az elhibázott brüsszeli szankciókkal, azok fordítva sülték el. Ennek ellenére Brüsszel tovább erőlteti a háborúpárti álláspontját, és azt is lehet látni, hogy a blokkosodás nem megoldás, az európai versenyképesség folyamatosan csökken.

Ehhez képest mit látunk a minap? Azt, hogy Brüsszel egyébként a washingtoni utasítást követve megszavazza a kínai elektromos autókra kivetendő védővámot, mindezt úgy, hogy az összes európai vállalat, európai autógyártó tiltakozott ez ellen. Úgyhogy azt gondolom, hogy jogos a kérdésem, államtitkár úr, mit tehet a kormány a brüsszeli ámokfutással szemben, mert az nem megoldja a problémákat, hanem csak mélyíti Európa válságát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ahogy képviselő úr mondta, rossz helyzetben van Brüsszel, rossz helyzetben van az Európai Unió, hiszen az elmúlt időszakban fellépő válságokra Brüsszel sorozatosan rossz válaszokat adott, akár a gazdasági válságra, akár a Covid-válságra, akár háború vonatkozásában, láthatjuk, hogy egyre inkább belerángatja Európát a háborúba. Eleinte sisakokkal kezdtük, most már nagy hatótávolságú fegyverek exportjáról van szó az ukrán-orosz háborúba, és a migrációs válságot is láthatóan Brüsszel félrekezelte, hiszen gyakorlatilag korlátlanul engedi be az illegális migránsokat. A migrációs paktum, amit sokáig sztároltak Brüsszelben, nem ad megfelelő választ, hiszen továbbra is mágnesként működik az illegális migránsok számára.

(15.20)

Láthatóan a versenyképesség is nagyon nagy mértékben romlott, hiszen lemaradtunk az Egyesült

Államokhoz képest, és Kína is megelőzött bennünket azért, mert Brüsszel nem az európai gazdaság érdekeit védi, hanem valamilyen más érdeket képvisel. Láthatuk a mezőgazdaság esetében, amikor a magyar gazdák érdekeivel szemben valamilyen idegen érdeket képviselt, vagy az európai gazdák érdekeivel szemben idegen érdekeket képviselt, és nem az európai mezőgazdaság, az európai gazdák érdekeit tartotta szem előtt.

Mi azt mondjuk, a magyar elnökség, hogy jó választaink vannak Európa számára. Mi európai alternatívát szeretnénk és nem alternatívát Európának. Az elnökségünk során olyan prioritásokat határoztunk meg, amelyek összhangban vannak az európai emberek érdekeivel, hiszen szeretnénk visszaállítani Európa versenyképességét. Szeretnénk azt, ha Európa megint meghatározó tényező lenne a világgazdaságban, és nem kullogna valahol hátul. Szeretnénk, ha mielőbb béke lenne a kontinensen, hiszen a háború árnyéka Brüsszelben gyakorlatilag ráborul minden témára. Szeretnénk, ha az európai cégek nem háromszor-négyeszer drágábban vennék az energiát, mint kínai vagy amerikai versenytársaik. Szeretnénk, ha Európa visszatalálna önmagához, és olyan kormányok kerüljenek hatalomra - láthatjuk ennek jeleit -, amelyek tényleg a nemzetállamok Európájában hisznek, és nem valamilyen külső érdek által vezérelt Európában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces válaszra Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr! Köszönöm a választát, államtitkár úr. Azt gondolom, világosan látszik, hogy ellentétben a baloldal vádjával nekünk nem az az érdekünk, hogy kivezzük Magyarországot az Európai Unióból, hanem az az érdekünk, hogy az Európai Unió végre ismét sikeres legyen, úgy, ahogy ez egyébként tapasztalható volt a második világháború után évtizedekig.

Vizont az is teljesen világos, hogy - egyébként végre elfogadva az európai emberek elégedetlenségét, a vállalkozók hangját - változtatni kell, és a változtatást pedig Brüsszelben kell elkezdeni. Egyetértek a magyar elnökség mottójával, Make Europe Great Again, viszont ehhez nem kivonulni kell Brüsszelből, hanem el kell foglalni, és el kell küldeni azokat a brüsszeli vezetőket, akik nyilvánvalóan alkalmatlanok a feladatuk végzéséhez. Ők nem megoldani fogják Európa problémáit, hanem csak mélyíteni fogják. Egy biztos, államtitkár úr, hogy a Fideszre és a KDNP-re Európa újra sikeressé tételében számíthatnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most egyperces válaszra miniszterhelyettes úrnak adok szót. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr!

Valóban, Európa rossz irányba halad, és a magyar kormány minden vonatkozásban megvédi a magyar emberek érdekeit, így a gazdaság, a versenyképesség vonatkozásában konkrét programjaink, konkrét javaslatok vannak. A migráció vonatkozásában pedig ma levelet írt Bóka János miniszter úr Ylva Johansson biztos asszonynak, és a Holland Királysághoz hasonlóan kilátásba helyezték, hogy szeretnék kimaradni az Európai Unió menekültügyi és migrációs szabályozásából.

Amennyiben szerződés módosításra kerülne sor a jövőben, akkor mi, a magyar kormány elindítjuk a megfelelő eljárásokat annak érdekében, hogy nemzeti hatáskörbe vonjuk a migráció kezelését, hiszen láthatjuk azt, hogy Brüsszel nem kezeli megfelelően, továbbra is szívesen látja az illegális migránsokat. Ha ezt nemzeti hatáskörben tudjuk tartani, akkor, ahogy eddig is, ezután is megvédjük a magyar határokat, megvédjük a magyar embereket az illegális migránsoktól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az azonnali kérdések órájának és egyben a napirendi pontjaink tárgyalásának is a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Dudás Róbert képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A Fidesz-KDNP-kormány immár 14 éve folyamatosan azt hirdeti, hogy ők üldözik a bűnt. 2010-ben Pintér Sándor belügyminiszter kijelentette, hogy két hét alatt rendet tesznek. Hát, azt gondolom, mindenki láthatja, hogy ebből az ígéretből nemhogy nem lett semmi, hanem romlott a helyzet. De nemcsak hogy romlott a helyzet, hanem az önök intézkedéseinek köszönhetően romlott a helyzet. Ezt nagyon fontos megemlíteni.

Mire is gondolok? Elengedik az embercsempészeket, ezerszámra olyan embereket engednek el, akik ellen elméletben küzdenek, gyakorlatban meg azt mondják, hogy menjetek, csináljátok tovább a tevékenységet, hozzátok át a migránsokat. Ez egyfajta táncra való felkérés volt, és ők meg is teszik, ezzel megbontva a rendet, megbontva a biztonságot, megbontva az emberek szubjektív biztonságérzetét. Minden kimutatás azt mutatja, hogy Magyarországon nőttek a bűnelkövetések számai, sőt újabb bűnelkövetések is jelentek meg.

Mit csinálnak most? Újsághírek szerint, hivatalos forrásokra hivatkozva, börtönöket zárnak be. Bezárják a győri és az egri börtönt. Tisztelt Kormánytagok, Kormánypartai Képviselő Hölgyek és Urak! Így sincs elég hely a börtönökben, és most még bezárnak ketőt. Egyrészt túlszűfoltak lesznek a börtönök, illetve nem lesz börtön a környéken. Ha Egert nézzük, nem lesz a környéken egy óra távolságon belül egyetlenegy

börtön sem. Ott van Balassagyarmat, ott van Vác, és ott van Tiszalök, mind-mind 100 kilométer feletti távolságra, egyedül Miskolc van 100 kilométer alatt, de nagyjából egy és negyed óra oda is az út.

Miért beszélünk távolságról és miért beszélünk a megtett útról? Azért, mert azt mondták, hogy egyetlen dolgozót sem fognak elbocsátani, hanem azoknak a dolgozóknak, akik az egri börtönben jelenleg foglalkoztatva vannak, felajánlanak más intézményekben munkát. Hogyan tudnak nekik felajánlani munkahelyet? Nyilvánvalóan fel tudnak, de hogy gondolják azt, hogy ők majd ezt el is tudják fogadni? 2,5-3 órát ingázzon valaki egy nap, vagy még ennél is többet kellene hogy ingázzon? Így ez a felkérés nagy valószínűség szerint elutasítással fog járni. Önök felteszik a kezüket, és azt mondják, hogy megtettek mindent, felajánlották a továbbfoglalkoztatás lehetőségét, csak nem fogadták el. Ez viszont finoman szólva sem korrekt lépés az önök részéről. Egyrészt a dolgozókkal szemben nem az, másrészt veszélyeztetik a közbiztonságot. Nem tesznek érte, nem rendbe teszik két hét alatt, mint azt Pintér Sándor ígérte, hanem folyamatosan veszélyeztetik.

Arra kérem önöket, hogy józan ésszel gondolják végig ezt a lépésüket, és változtassák meg a döntésüket. Változtassák meg a döntésüket a fogvatartottak megfelelő számú elhelyezése érdekében és a dolgozók érdekében, hogy megfelelő egzisztenciát tudjanak a jövőben is biztosítani a családjuknak. Erre lenne igény. Arra való hivatkozással szüntetik meg a börtönöket, hogy jelen állás szerint a felújításra, a korszerűsítésre nincs pénz. Erre kellene, hogy legyen forrás, és van is forrás. Visszább kellene venni és le kellene adni néhányat a látványberuházásokból, és akkor az ilyen fontos projektek is kaphatnának állami, adófizetői forrást. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Ház! Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kevés dologban tudunk megállapodni itt a Házon belül, de talán most már a kormánypartai képviselők sem... *(Feltűzi a mikrofonját.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Újraindul az ideje, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon kevés dologban tudunk megállapodni itt a Házon belül, de talán azt már kormánypartai képviselőtársaim sem vitatják, hogy egy demográfiai katasztrófa helyzetben vagyunk. Az írott magyar történelemben biztos, hogy nem született ennyire kevés gyermek Magyarországon, de talán meg lehet kezdeni azt az állítást is, hogy amióta magyar nemzet létezik, nem álltunk ilyen rosszul a megmaradás frontján.

Ettől a kormánytól nem lehet elvitatni azt, hogy beszélt erről a kérdéskörrel, viszont sajnálatos módon az következett be, hogy a sok retorika és a sok idecsatornázott költségvetési forrás mellett is az eredményekkel adósok maradtak ezek az esztendő is, és egymásfél évvel ezelőtt pedig egy brutális beszakadás következett be. Nem tudunk olyan évet találni, ahol ennyire kevés gyermek született volna Magyarországon, mint ebben az esztendőben.

Különösen idegesítőek egyébként azok az elemzések, rendre balliberális oldalakon megjelenő elemzések, amelyek egyfajta kárörvendő hanggal vagy kárörömmel fogadják ezt a tényt, és önmagában azért, mert a kormány kudarcot vallott ezen a területen, valamifajta örömet éreznek. Mindez gyomorforgató, gusztustalan, és el is kell ítélni, mert a legfontosabb nemzeti sorskérdésünk tekintetében senki nem lehet ellendrukker. Aki itt ellendrukker, az hazaáruló, és nincsen vele megegyezés semmiféle hasonló kérdésben.

A helyzet viszont az, hogy még most is lennének szimbolikus lehetőségek, hogy csillapítsuk a károkat és lassítsuk a zuhanást. Éppen ezért én üdvözöltem azt, amikor felmerült a családi adókedvezmény megduplázásának ötlete. Nyilván kicsit keserédes ilyenkor a szánk íze, hiszen 2014 környékén több korábbi és mostani jobbikos képviselőtársammal már benyújtottuk azt a javaslatot, amely a családtámogatások inflációkövetővé tételét célozta meg.

(15.30)

Mert most mintha egy újfajta áldást harangozna be a kormány, hogy majd dupla családi adókedvezmény lesz, de a helyzet az, hogy elfeledkezett arról, hogy a családi adókedvezmény bevezetése óta értékének több mint a felét elveszítette az infláció miatt. A kétgyermekeseknél volt egy egyszeri korrekció, de mind az egy-, mind a háromgyermekesek tekintetében folyamatosan zabálta az infláció évről évre annak a támogatásnak az értékét, ami egyébként helyes felfogású, jó megközelítésű, hozzám is az áll közelebb, hogy a dolgozó embert támogassuk abban, hogy a bruttó fizetésének minél nagyobb százalékát tudja hazavinni és a gyermekeire fordítani.

Éppen ezért nyújtottuk be nemegyszer a családi adókedvezmény megduplázásáról szóló javaslatunkat, de most úgy nyújtottuk ezt be, hogy ne csak megduplássuk, de tegyük inflációkövetővé ezt a támogatási formát, hacsak nem akarunk ugyanott kikötni minden évben, ahol most vagyunk, hogy rájövünk, hogy az infláció elvitte az értékét és ki kell pótolni. Mert legyenek őszinték, a családi adókedvezmény duplázása csak arra elég, hogy a már elvesztett, elinflálódott értéket visszaadják, tehát egy nullpontra kerülünk vele a magyar családok megközelítéséből, de még nem előrébb.

Ugyanez a helyzet a családi pótlékkal is, ami egy olyan szimbolikus vita, ami 2008 óta, a befagyasztása óta zajlik. A balliberális pártok általában azt mondják, hogy duplássuk meg a családi pótlékot és kész, ezzel elintéztnek tekintik. Szakadéknyi különbség van

köztük és a mi megoldásunk között. Mi is azt mondjuk, hogy meg kell duplázni, csak nem akárhogy: családi kártyán kell ezt megduplázni, amely eszközzel garantálni lehet, hogy csak a gyerekekre fogják elkölteni ezeket az összegeket. Tehát nincs félkarú rabló, nincs szerencsejáték, nincs élvezeti cikk; a családi kártyával kizárólag alapvető élelmiszert és gyermeknevelési cikkeket lehetne kifizetni, valamint olyan szolgáltatásokat, amelyek a gyerek jólétével, illetve jóllétével kapcsolatosak. De a családi pótlék kritikusaiknak is igazuk van abban, hogy meg kell duplázni ezt az összeget, hiszen óriási értékét elvesztette, több mint a felét, egyes kutatások szerint több mint 60 százalékát.

Összességében, ha meglépjük azt, hogy mind a családi adókedvezményt megduplássuk, mind pedig a családi pótlékot családi kártyán, tehát egy dupla duplázást hajtunk végre, akkor kerülnénk oda, hogy érezhető könnyebbséget éreznének havi szinten is az érintett családok. Nem megyek bele most a gyermeknevelési cikkek áfacsökkentésébe vagy áfanullázásába, mert az is egy nagyon komolyan érezhető terület lenne, de sem a családi pótlék, sem a családi adókedvezmény megduplázása nem okozna demográfiai áttörést. Ahhoz egyébként - a lakhatás világnapján kötelességem elmondani - az állami háttérű bérlakás-építési program vezethető el, ahol nemcsak a saját tulajdonú, hanem a bérelhető lakások tömeges építését is támogatná Magyarország; ez már a fordulat irányába mutathatna. De amíg ez nem következik be a szimbolikus térben, elvárjuk önöktől mind a családi adókedvezmény, mind a családi pótlék megduplázását - utóbbit családi kártyán, mert Magyarország leg súlyosabb katasztrófahelyzete a demográfiai katasztrófa helyzete. Itt ellendrukkernek lenni hazaárulás, segíteni megpróbálni viszont kutya kötelessége minden országgyűlési képviselőnek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Balassa Péter képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

BALASSA PÉTER (Jobbik): *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy a képviselőtársam előttem megszólalt...

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Egy mozgó mikrofont kérek szépen a képviselő úrnak. *(Balassa Péter elé kézi mikrofont helyeznek.)* Parancsoljon, képviselő úr!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Első alkalommal kapok egy ilyen mikrofont, úgyhogy köszönöm szépen. Hasonlóan, ahogy képviselőtársam, én is egy társadalmi, gazdasági problémáról plusz demográfiairól szeretnék beszélni, tényadatokkal alátámasztva, amit önök is ismernek, és mindenhol fellelhető adat. Miről is beszéllek?

Ha megnézzük, 2010-ben Magyarország lakossága 10 millió 14 ezer fő volt, 2023-ban ez az adat 9 millió 600 ezer fő. Hogy ennek mik a fő okai, ezt

szerintem önök is tudják, de azért néhány dolgot hadd emeljek ki!

Az első az elvándorlás, és itt is egy adatot hadd mondjak el önöknek: 2010-ben, amikor rekordszámú volt az elvándorlás Magyarországról, akkor 37-38 ezer ember ment ki az országból. A tavalyi évben, 2023-ban ez az akkori rekordot is megdöntötte: 40 ezer ember döntött úgy, hogy elhagyja Magyarországot.

A következő a születések számának az adatai, és ez is eléggé megdöbbentő. Ha 2023 júniusát hasonlítjuk össze 2024 júniusával, akkor 17 százalékkal csökkent a születések száma, ami egészen megdöbbentő adat. Még egyszer mondom, 17 százalékkal csökkent a születések száma.

A harmadik pedig a halálozási adatok. Tudjuk nagyon jól, és látható, bármelyik oldalon megtalálhatók ezek az adatok, hogy nagyjából évről évre egy kisvárosnyival kevesebben vagyunk.

De önök a köztévében, ami azért kimarad, vagy néha azért elmondják, hogy állítólag a magyarok kalandvágyból hagyják el az országot. Tisztelettel jelenteném, hogy nem, hanem a magasabb bérek, a nyugodt, kiszámítható jövő miatt, és nagyon sok fiatal úgy gondolja, egyre inkább látható az adatokból, hogy elhagyja az országot.

És még egy döbbenetes adat, amit önöknek itt szeretnék elmondani, hogy minden hatodik gyermek külföldön születik, ott fog óvodába, iskolába járni, és nagy valószínűséggel nem is fognak már hazatérni.

De hogy a bérekről beszéljünk, és egy kicsit a bérek összehasonlításáról is essék szó: az is látható, és ezt is a legújabb felmérés alátámasztja, hogy Magyarország Bulgáriával az utolsó előtti helyen kullog 9,1 eurós órabérrel. Az uniós átlag körülbelül 24-25 euró, a szomszédos Ausztriában ez körülbelül 27 euró.

Itt korábban volt egy felszólalás a magyar foglalkoztatásról, és hogy milyen jó számadatok vannak. Akkor elmondanám, hogy a munkanélküliségi rátával kapcsolatosan - ez is egy friss adat - 2024. március és június közötti vizsgált időszakban 4,4 százalékkal nőtt a munkanélküliek száma, ez 27 ezer főt jelent. Jelen pillanatban 220 ezer ember van munkanélküli státuszban.

De nézzük is meg, hogy az elmúlt években mi történt, amikor arról beszélnek önök, hogy a béreket fel kell zárkóztatni. Egy brutális mértékű inflációval terhelt magyar gazdaságban a magyar munkavállalók és a magyar emberek megéreztek azt, hogy a boltokban 30-40 százalékkal drágábban tudnak élelmiszert vásárolni, a gyermekneveléshez szükséges árukat is, de a bérek ugyanezt nem követték. Elértünk oda, hogy külföldön ugyanannyiért vásárolunk, mint itthon, Magyarországon, de a bérek tekintetében, ahogy már jeleztem, legalább dupla vagy háromszoros kereseti lehetőség van.

De nézzük egy kicsit az áfakulcsot, az áfa kérdését. Jelen pillanatban Magyarország a világon az első három helyhez tartozik, ahol 27 százalékos áfával terhelt minden. Ha megnézzük, a szomszédos Ausztriában ez az adat 20 százalékos általános forgalmi adót jelent.

De ahogy korábban képviselőtársam is beszélt már róla, én is szeretnék azért kitérni a 2008 óta változatlan családi pótlék összegére, ami egészen megdöbbentő és

számomra érthetetlen, hogy a magyar kormány miért nem nyúl a családi pótlék összegéhez. Mi azt mondjuk, és folyamatosan ezt kommunikáljuk, hogy minimum meg kell duplázni és inflációkövetővé kell tenni. Azt gondolom, méltatlan az, hogy 2008 óta a családi pótlék összege változatlan.

De még egy adatot szeretnék mondani, ez az ingatlanárakkal kapcsolatos, és ez is eléggé megdöbbentő adat. 2015 óta kilenc év telt el, az ingatlanárak 188 százalékkal drágultak, az albérletdíjak pedig 86 százalékkal drágultak, ami, ha megnézzük az elmúlt, mondjuk, közel egy évtizedet, akkor, azt gondolom, a magyar munkavállalóknak, a magyar embereknek nem volt olyan lehetősége, hogy robbanásszerű bérnövekedés lett volna.

Ezért azt gondolom, hogy ezek az adatok mind alátámasztják azt, hogy jelen pillanatban Magyarországon társadalmi, gazdasági, morális problémák vannak, és mihamarabb a magyar kormánynak lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a magyar emberek megélhetését elősegítse és könnyebbé tegye az életüket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Október 4-e, az állatok világnapja alkalmából a mai napon sikerült több díjazottat is díjban részesítenünk, akik az idei évben rengeteget tettek az állatvédelemért.

Négy évvel ezelőtt kezdtük el a munkánkat kormányzati szinten, hogy az állatvédelmet magasabb szintre emeljük. Én azt gondolom, hogy nagyon sok még a teendőnk, vannak részsikereink, sikereink, de természetesen még sok munka áll előttünk. Azt, hogy Magyarország egyébként egy állatszerető társadalom, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy körülbelül 3 millió állattartónk van. Mi azt szeretnénk elérni, hogy ne csak 3 millió állattartónk legyen, hanem 3 millió felelős állattartónk legyen.

A célunk az, hogy csapatmunkában végezzük az állatvédelmet. Nagyon sokrétű, és nagyon sok szereplő kell ahhoz, hogy sikeres legyen az állatvédelem. Ezért is, amikor országjárásra indultam, vármegyei szinten azt próbáltuk elérni, hogy működjenek együtt a civil szervezetek, az önkormányzatok, a kormányhivatalok, a jegyzők, hiszen akkor lesz sikeres az állatvédelem, ha ők együtt tudnak működni. És a mai napon, ahogy mondtam, díjazásban részesítettünk sok kiemelkedő állatvédőt.

(15.40)

Díjat kaptak: az év állatvédő állatorvosa. Ugye, azt is mindig el szoktuk mondani, hogy mi, civilek rengeteget próbálunk tenni az állatvédelemért, de mit sem érünk, ha nem lennének állatvédő állatorvosok.

A jogászokat is kitüntettük, hiszen nagyon fontos az, hogy a jogszabályi környezetet állandóan felülvizsgáljuk, és a megfelelő döntéseket meghozzuk.

Állatkerti szakembereket is kitüntettünk, hiszen az állatkertekre általában úgy tekintenek, mint turisztikai attrakcióra, de ott rengeteg állatvédelmi tevékenység is folyik.

A rendőrség, polgárőrség is rengeteg munkát végez ebben.

És kitüntettünk két civilt is, hiszen a civil szervezeteknek rengeteget köszönhetünk állatvédelem területén. Azt is elmondhatjuk egyébként, hogy 30 éven keresztül az állatvédelmet a civilek tartották életben, és nagyon fontos az, hogy elismerjük az ő munkájukat kormányzati szintről is. Ezért már kétszer 500 millió forintos keretösszegű pályázatot írtunk ki, amelyre az idén egyébként 283 pályázat érkezett be, abból 277 pályázat sikeres lett. Ebből is látszik egyébként, hogy egy olyan pályázatot sikerült kiírnunk, amit az állatvédő civil szervezetek igazán vártak is, és sikeres is lett ez a pályázat.

Azt is nagy eredménynek könyveljük el, hogy ebből a 277 nyertes pályázatból 237 társállatokkal foglalkozó civil szervezet, 40 pedig vadon élő állatokkal foglalkozó civil szervezet. Vadon élő állatokkal foglalkozó civil szervezetekre egyébként kevesebb a fókusz, de azért én is azt gondolom, hogy nagyon nagy munkát végeznek, ezért el kell ismerni az ő munkájukat is, mert ők is nap mint nap azért dolgoznak, hogy az állatvédelem jobb legyen.

És ha azt mondjuk, hogy a magyar társadalom egy állatszerető társadalom, akkor nagyon fontos az edukáció is. Most is zajlik az állatvédelmi témahét. Az idei évben a kéthetes állatvédelmi témahétre 315 ezer gyermek regisztrált. Ez azt jelenti, hogy több mint 2 ezer oktatási intézményben vagyunk ott az állatvédelmi témahéttel. Ebben vannak bölcsődék, iskolák és középiskolák is. Nagy-nagy köszönet a pedagógusoknak! Több mint 2 ezer pedagógus vett részt és vesz a mai nap is részt ebben a programban. És tényleg számos programot tudnék elmondani. Mi ehhez egy alapprogramot adunk, amit az iskolák saját innovációban tovább tudnak fejleszteni.

Én azt gondolom, nagyon igaz az, hogy a ma gyermeke a jövő állattartója. Reméljük, hogy egy olyan társadalom fog felnőni, amelynek az állatvédelem már alapfogalom. Ezért is indítottuk el az állatvédelmi témahetet, és ezért lehet sikeres.

Közös ügyünk az állatvédelem! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólásra Fazekas Sándor képviselőtársunk. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Magyarország életében 2024 egy különleges

esztendő, hiszen éppen 800 éve annak, hogy II. András király kiadta arany szabadságlevelét, rövid nevén a Diploma Andreanumot. Ez a dokumentum az európai önrendelkezés rendkívül korai és igen összetett példája, a XII. századi előzmények után teljes körű területi és gazdasági önrendelkezéssel, önkormányzattal ruházta fel az erdélyi szászokat, mindezzel lényegében megteremtve közösségeik zavartalan valdási, nyelvi és kulturális fejlődésének alapjait.

A történelmi Magyarországra első királyunk, Szent István megkoronázásától kezdve jellemző volt az országba érkező hospesek és az ország nemzetiségeinek tisztelete, a nyelvi, kulturális és vallási tolerancia. Ezt számtalan királytűkör, kiváltságlevél és törvény bizonyítja egészen az 1868. évi nemzetiségi egyenjogúságról szóló XLIV. törvénycikkig.

Az Andreanumnak ma különleges üzenete van: a nemzetek Európája, annak észszerű további bővítése elképzelhetetlen az őshonos nemzeti kisebbségek önrendelkezése nélkül. Erre számos pozitív példát is említhetünk Dél-Tiroltól Finnorszáig. Ugyanakkor ezen a téren rengeteg a tennivaló azért, hogy a nemzetek Európájában sehol se lehessen másodrendű helyzetben valamely őshonos kisebbség tagja, az Európai Uniónak ugyanis egyetlen olyan országa sincs, ahol ne élne legalább egy őshonos kisebbség. Mindez még aktuálisabbá teszi az Andreanum 1224-ben az önrendelkezésről megfogalmazott üzenetét.

Elismeréssel adózunk tehát az idén 800 esztendő arany szabadságlevelének, amely II. András által a Szászváros és Barót között élő erdélyi szászok részére kiadott privilégium. Az erdélyi szászoknak adományozott jogok összessége az európai önrendelkezés egyik legkorábbi példája, amely teljes körű területi és gazdasági autonómiával, szabad bíró- és papválasztással, adószedési joggal ruházta fel az erdélyi szász településeket.

És az Andreanum nem pusztán magyar, hanem európai történelmi vívmány is, nemcsak a magyarok, hanem minden európai polgár számára üzenete van közös európai múltunkról közös jövőnk érdekében, különös tekintettel arra, hogy a számbelileg kisebbségben lévő nemzeti közösségeink, mintegy 50 millió európai adófizető polgár szabadságjogainak megnyugtató biztosítása ma is megoldásra váró kérdés kontinensünkön.

Az Andreanum üzenete értelmében örökség is egyben: a nemzetek Európája elképzelhetetlen az őshonos európai nemzeti kisebbségek önrendelkezése nélkül, tekintve, hogy az erős közösségek erős államot eredményeznek, az erős államok pedig erős Európát. Az autonómia, az önkormányzatiság békét, biztonságot, stabilitást és jólétet jelent kontinensünkön.

A Nemzeti Összetartozás Bizottsága az előző ülészak folyamán felkérte a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumát, hogy a múlt nyáron megtartott plenáris ülésén egyik napirendje keretében foglalkozzon az Andreanum történelmi példájával, és hívja az európai döntéshozók figyelmét az e területen meglévő felelősségi és szabályozási hiányosságokra: a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma aggodalommal

figyeli a létében és jövőjében fenyegetett kárpátaljai magyarság sorsát. A magyar nemzetrészek szolidaritását fejezte ki a konfliktusban legsérülékenyebbnek bizonyuló nemzeti közösségekkel, így mindenekelőtt a rendkívüli kihívásokkal szembesülő kárpátaljai magyarsággal, amely az elhúzódó háborús helyzetben elszánt küzdelmet folytat elvett jogai visszaszerzéséért, identitásukat védő intézményeiért, a közösség megmaradásáért a szülőföldön. Magyarország minden helyzetben kiáll a szülőföldön való boldogulás feltételeinek biztosításáért, amit a nemzeti identitáshoz való jog egyetemes elismerése és érvényesülése segít elő.

Minderre figyelemmel fontos, hogy méltó módon emlékezzünk meg a 800 évvel ezelőtt kiadott Andreanumról, erről a kiemelkedő jogtörténeti jelentőségű, területi autonómiát létrehozó és a közösségi jogokat példamutatóan rögzítő, s így évszázadokon át az erdélyi szászok önazonosságát és megmaradását segítő okiratról, amely Európa örökségét gazdagítja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kara Ákos képviselő úr is, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a kormányzati családpolitika jelentős eredményeket hozott. A helyi önkormányzatok az elmúlt években jelentős segítséget kaptak a családokat segítő intézmények fejlesztéséhez. Országszerte fontos eredmények valósultak meg az óvodák, bölcsődék, orvosi rendelők és például a közösségi terek fejlesztésében. Így van ez abban a térségben is, amelyben országgyűlési képviselőként dolgozom. Tehát így van ez Győrben és térségünk kisebb települése is.

Korábban, 2010 előtt nem volt arra példa, hogy térségünkben egy időszak alatt ennyi fejlesztés valósuljon meg. Felsorolni ezeket a fejlesztéseket teljesen tételesen most ennek a felszólalásnak a keretei között nem lehet, hiszen kevés lenne rá az idő, de szeretnék kiemelni néhány példát, mielőtt a jövőről beszélek. 2012 után például Győrben felújított bölcsődét adtunk át; Veszprémvarsányban és Tényőn új építésű bölcsődét adtunk át; Romádon felújított orvosi rendelőt, mint ahogyan Győrben is felújított orvosi rendelőt adtunk át; és Győrságon is meg tudott újulni a háziorvosi rendelő.

2020 után például Kajárpécen az óvoda került felújításra, illetve Sokorópátkán mini bölcsőde létesülhetett, ami nagy segítség volt akkor a településen.

(15.50)

Gönyűn új egészségház készült el, Mindszentpusztán és Sikátoron pedig megújulhattak az orvosi rendelők.

2021-ben Écsen, Romádon, Tápszentmiklóson új építésű bölcsőde került megvalósításra és átadásra, Győrújbaráton bővült a bölcsőde, Győrben pedig szintén bölcsődei fejlesztések valósulhattak meg. Kajárpécen a védőnői rendelő újult meg, ez akkor a település életében egy óriási előrelépés volt.

2022-ben Nyalkán az óvodai csoportszoba bővült, illetve Nyúlön bölcsőde bővíthetett, valamint Péren új bölcsődét adtunk át, új bölcsődei fejlesztés valósulhatott meg kormányzati és helyi önkormányzati összefogással. Győrságon felújított óvoda került abban az évben átadásra, és ez azért is érdekes, mert látjuk előre, hogy a következő év második felében körülbelül 110 óvodás fog már ezen a vidéki településen ebbe az óvodába járni.

2023-ban és 2024-ben is folytatódtak ezek a fejlesztések. Csak röviden: Gönyűn például óvodai-bölcsődei fejlesztések, férőhelybővítések valósultak meg, illetve Pannonhalmán új bölcsőde valósulhatott meg, Bakonyszentlászlón az óvoda 50 éves évfordulójára is megújult a település kisgyermekéről gondoskodó intézménye, Győrben és Tarjánpusztán pedig orvosi rendelők kerültek felújítva átadásra.

2024-ben, tehát ebben az esztendőben is folytatódott a fejlesztés, felújítás, hiszen Ravazdon és Nagyszentjánoson új építésű bölcsőde kerülhetett átadásra. Tehát az elmúlt években mindegyik térségbeli településen történt olyan intézményi fejlesztés, ami a családok életét, az itt élő emberek mindennapjait segíti. Néhány napja például Veszprémvarsányban adtunk át egy felújított óvodát, ami a veszprémvarsányiaknak nagyon komoly segítséget jelent.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2008-2009-ben, a gazdasági válság idején a baloldali kormány megsarcolta a családokat, 2010-től azonban a Fidesz-KDNP-kormány folyamatosan arra figyelte, hogy a gazdaság teljesítőképességéhez mérten mindig bővítsen a családtámogatások körét. Néhány évvel ezelőtt például nagy lépés volt a családvédelmi akcióterv és azon belül a babaváró támogatás is. A kormány a szeptemberi iskolakezdekör rendszeresen összegzést készít, ebből látható, hogy az elmúlt években az országban 1400 milliárd forint értékben építettek és újítottak fel óvodákat és iskolákat.

Az Unióban Magyarország fordítja GDP-arányosan a legtöbb forrást a családokat segítő, családokat védő támogatásokra. A Fidesz-KDNP számára továbbra is az egyik legfontosabb cél, hogy a családokat támogatni tudjuk, így a jövőben további intézkedésekkel fogjuk segíteni a családokat: jövőre duplájára nő a gyermekek után járó családi adókedvezmény, és továbbra is az a célunk, hogy minden élet helyzetben segítsük a magyar családokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Nyitrai Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Napirend utáni felszólalásomban a sikeres és eredményes árvízi védekezésről kívánok beszélni. Az évszázad második legnagyobb árvizét nagyszámúrendileg egy héttel ezelőtt kísértük ki az országból. Bizony, a környező országokhoz hasonlóan nagyobb baj is történhetett volna, ha nem ment volna ilyen hatékonyan és olajozottan a védekezés hazánkban. Magyarországon nem vesztette senki sem életét az árvíz okán.

Tisztelt Országgyűlés! Azt látni kell, hogy jól döntöttünk, amikor a 2013-as árvíz után kiegészítettük a védelmi vonalakat. Egy évtized alatt sokat erősítettünk, sokat fejlődöttünk ezen a területen. A 2013-as árvíz után 435 milliárd forintot költöttünk árvízvédelmi fejlesztésekre, ebből 150 milliárd forintot fordítottunk a Duna menti védvonalak megerősítésére. Aztán jött az évszázad második legnagyobb árvize. Ebben a helyzetben példátlan szakértelemre és összefogásra volt szükség: a vízügyi szakemberek, az egyenruhások és az önkéntesek példásan helytálltak a gátakon.

Hihetetlen erejű összefogásról tettek tanúbizonyságot az önkéntes tűzoltóink, akik benzinmotoros szivattyúk üzemeltetésében, védművek kialakításában, vészóri feladatok ellátásában és azonnali beavatkozásokban vettek részt. A katasztrófavédelem minden önállóan védekező településre katasztrófavédelmi összekötőt rendelt ki, akik felmérték a települések erő- és eszközszükségleteit, emellett a katasztrófavédelem az igényeknek megfelelően homokzsákokat, benzinmotoros szivattyúkat, mobil gátakat, világító eszközöket, aggregátorokat, hosszabbítókat, valamint védőruhákat biztosított a települések részére. Összesen 11 vármegyében a tűzoltók rendkívüli, 24/24-es szolgálati rendre álltak át, így egy teljes szolgálati csoport csak az árvízi védekezésen dolgozott. Összesen csaknem 1550 tűzoltót tudott a katasztrófavédelem a gátakra vezényelni úgy, hogy közben Magyarország tűzvédelme is biztosított volt.

Tisztelt Országgyűlés! A védekezés első szakaszában polgárőreink is fizikai munkát végeztek, homokzsákokat töltöttek, később a gátak védelmében gátóri, jelzőőri és vagyónvédelmi feladatokat láttak el majd 5 ezer fővel, összesen 50 ezer szolgálati órában. Katonáink is folyamatosan a gátakon voltak, minden erővel és minden eszközzel segítették az árvízi védekezést. A vízügyesek szeptember 21-e óta 5500 kilométert tettek meg, amikor a rájuk kiosztott szakaszokat felügyelték. A harmadfokú árvízvédelmi készütséget összesen 403 kilométeren rendelték el. Az ország hatalmas munkát végzett. Jó volt látni, hogy a magyarok ismét összefogtak a bajban, mindenki kivette a részét a védekezésből, hála és köszönet érte.

A legutóbbi nagy dunai árvíz óta sok helyen megerősítettük a töltéseket, mobil gátakat, zsilipek és tározók épültek. Bár a védelmi rendszer jól vizsgázott, Magyarország Kormányának egyértelmű célja, hogy a következő években ez még tovább erősödjön. A 2013-as árvízi védekezéssel összevetve a magyar

állam hatékonyabb, szervezettebb és felkészültebb lett, az árvízi védekezés szervezeten és rendben történt, a bajt sikerült kivédeni.

Hála és köszönet illeti a rendőröket, a katonákat, az önkéntes létesítményi és önkormányzati tűzoltókat, a katasztrófavédelem munkatársait, a polgárőreinket, a vízügyeseinket és minden önkéntes munkáját, akik hősiességgel részt vettek a katasztrófa elhárításában. Köszönet illeti a segítő civileket, egyházakat, karitatív szervezeteket, cégeket és önkormányzatokat, valamint a pártokat és a pártok képviselőit is. Ismét láthattuk, hogy ha baj van, a magyarok példásan összefognak. Magyarország megcsinálta. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, ön a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! A felszólalásom címe „Utcáról lakásba”, mégpedig azért, mert aki követte az elmúlt hetekben a közéleti tevékenységemet, annak minden biztonnyal feltűnt, hogy az Utcáról Lakásba! Egyesület futó nagykövettem, az ő pólójukat viselem most is magamon. Azt vállaltam, hogy a jövő héten megrendezésre kerülő félmaratonra lefutok, és addig adományokat gyűjtök számukra. Egymillió forint a kitűzött cél, úgyhogy aki ebben segíteni tud, annak a felajánlásait az ULE nevében is hálásan köszönöm.

Sokan nyilván tisztában vannak vele, hogy mit csinál, mivel foglalkozik az Utcáról Lakásba! Egyesület, de talán nem baj, ha röviden összegzem. Ők abban hisznek, hogy mindenkinek kell egy hely, amit az otthonának nevezhet. Ők azt gondolják - és ebben mélyen egyet kell értenünk velük, minden jóérezésű embernek egyet kell ebben értenie velük -, hogy a biztonságos lakhatás az egyik alapfeltétele a méltóságos életnek. Az a céljuk - meglehetősen hatékonyak és sikeresek ennek a célnak a megvalósításában -, hogy hajléktalan embertársainkat szociális bérlakáshoz juttassák, mert azt gondolják, hogy a hajléktalanságból kivezető út nem azzal kezdődik, hogy majd a saját erejéből kikapaszkodik valaki, és nekünk mint közösségnek, nemzeti közösségnek vagy az államnak ennek képviselőjében hajléktalanszállókat kell csak üzemeltetnie, hanem abban kell segítenünk, hogy valódi otthonra találjanak hajléktalanként élő polgártársaink.

Ma Magyarországon a szociális rendszerben nincs kivezető út a hajléktalanságból, és annak, hogy valaki önerőből kikecmereg ebből a nagyon súlyos helyzetből, minimális az esélye.

(16.00)

Ma ugyanis Magyarországon lakhatási válság van, milliók élnek lakásszegénységben, milliók élnek

olyan lakásokban, házakban, amelyek nem egészségesek vagy túlszűfoltak, és ennek a lakásszegénységnek a legszélsőségesebb változata a hajléktalanság; érte ez alatt nemcsak az utcán élő embereket, hanem mindazokat, akiknek nincs biztos fedél a feje felett, nincs olyan otthonuk, ahol minden este nyugodtan hajthatnák álomra a fejüket.

Ennek számos oka van, és visszavehető akár a rendszerváltásig, amióta Magyarországon nincs lakáspolitikai, és gyakorlatilag eltűnt az a szociális bérlakásállomány közösségi, önkormányzati vagy állami tulajdonban álló, kedvező lakbérű lakásokat biztosítani képes állomány, amely korábban megelőzte a hajléktalanságot, és ebben nyilván az egymást követő kormányoknak nagyon súlyos felelőssége van, de kiemelt felelősség terheli az Orbán-kormányokat, hiszen ők azok, akik egy ideológiai alapról is azt mondták, hogy itt nem a ténylegesen szegény embereket kell támogatni, nem a lakásszegénységet kell felszámolni, hanem a közép- és felső osztályoknak kell támogatásokat adni a saját tulajdonú ingatlan megszerzéséhez.

Ennek az az eredménye, hogy miközben több tízezer ember él az utcákon, szállókon és mindenféle szíveségi lakáshasználatokban, ehhez képest ott van a másik oldalon 570 ezer üres lakás, Magyarországon, a lakásállomány 15 százaléka. Ezek jelentős részben befektetési céllal felvásárolt lakások. És az a helyzet, hogy ma Magyarországon nemcsak lakáspolitikai nincsen, de a szociális rendszert is szétverték. Nincs olyan háló, amely megfogná azokat, akik elvesztik az egyensúlyukat, akik megbillennek, akik megborulnak, és akik ennek következtében elveszíthetik a lakhatóságukat is.

Ma bármilyen személyes trauma, bármilyen családi válság vezethet hajléktalansághoz. Egy válás, egy munkahelyvesztés, egy devizahitel, egy súlyos betegség vagy bármi ehhez hasonló vezethet oda, hogy a végén az ember utcán találja magát. És ilyen emberek lehetnek tulajdonképpen bármilyenek, hiszen nem az ő hibájuk, hanem a rendszer hibája az, hogy hajléktalanná válnak. Ha tudjuk azt, hogy a hajléktalanságban élő emberek 20 százaléka állami gondozott volt, 40 százalék pedig meghaladta már a nyugdíjkorhatárt, akkor érezzük, hogy milyen felelősség van azon a társadalmon, amely időseket, árvákat vagy akár beteg embereket hagy az utcán élni.

Ezen kell változtatni, ezért kell egy felelős lakáspolitikai. Szépek az ilyen jótékonyági akciók, de valójában egy olyan lakhatáspolitikára van szükség, amely bérlakásokat épít, kollégiumokat épít, lakásügynökségeket állít fel, lakbérplafont vezet be, és valódi kiutat ajánl a hajléktalanságból. Ezt várjuk el a kormánytól, és amíg nem teszik ezt a dolgukat, addig pedig köszönet azoknak a civileknek, akik ezt az állami feladatot magukra vállalják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyancsak a Párbeszéd képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni

felszólalásra Berki Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselőség számomra azt jelenti, hogy embereket képviselek. Olyan embereket, akiket nem hallanak meg, akiknek az életmódja, a nehézségei nem jutnak el ezek közé a falak közé, és senki nem figyel rájuk.

Ma azokról a honfitársainkról szeretnék beszélni, akik nehéz anyagi körülmények között élnek, miközben ledolgozták az egész életüket. Közel egymillió honfitársunknak 180 ezer forint alatt van a nyugdíja. De ezen belül is van 200 ezer olyan öreg-ségi nyugdíjas honfitársunk, akiknek 100 ezer forint körül van a nyugdíja, alatta, egy kicsit felette; 100 ezer forint. Szerintem mindannyian értjük, hogy ez az összeg már kimondva is szomorú, és ebben nekünk felelősségünk van. Nem gondolom, hogy 100 ezer forintból ma Magyarországon bárki bármire képes, vagy éppen tudna biztosítani önmagának egy megélhetést. Ebben az a legnehezebb, hogy nagyon sokszor egy teljes ledolgozott élet áll egy nyugdíj mögött. Van, aki egy kicsit előbb megy, de akkor is nagy többségében, azt gondolom, hogy a nyugdíj nem egy adomány, nem egy adható dolog, nem egy kedvezmény vagy alamizsna, hanem egy megérdemelt, ledolgozott élet munkája.

Egy társadalom állapotát nagyon jól tükrözi az, hogy hogyan viszonyul az idős állampolgáraihoz, gondoskodik-e róluk, megköszöni-e nekik azokat az éveket, évtizedeket, amelyeket itt töltöttek ezen a földön, dolgoztak, tettek, családot neveltek. És ezt vajon hogyan köszöni meg nekik a mai társadalom, a mai politika, a mai döntéshozók? Szerintem ebben nagy felelősségünk van.

Elhiszem, hogy itt óriási összegről is beszélhetünk, de azt gondolom, 200 ezer ember életfenntartását rendezni, ez egy komoly felelősség és ránk váró munka. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy például egy stadion árából ezt rendezni lehetne. Van, aki abban hisz, hogy építeni kell valamit, élettelen dolgokat, monumentális tárgyakat, és akkor azokban marad meg az örökség. Én abban hiszek, hogy nekünk a feladatunk az emberek életének, emberek jólétének a megteremtése, támogatni őket akkor, amikor elkezdik a munkavállalást, az iskolában, a munkavállalás közben, amikor családot alapítanak, amikor dolgoznak, és támogatni őket akkor is, amikor lerakják az úgynevezett aktív életet. Igenis kötelességünk biztosítani számukra a megérdemelt pihenést. En ebben hiszek, az embereken hiszek.

Én abban hiszek, hogy akkor működünk jól, ha a magyar embereknek biztosítjuk teljes életet át a megfelelő körülményeket lehetőségeinkhez képest. Mondhatják azt, hogy van 13. havi nyugdíj. Igaz? Ez egy jó dolog. De az is igaz, hogy egy alacsony összegű nyugdíjnak a 13. havija is alacsony. Ez is igaz. Tehát jó dolog ez, de nem segít. Úgyhogy még egyszer, szerintem ki kell mondanunk, hogy ez egy ránk váró feladat.

Mivel van egy kis időm, még belemennék abba, hogy látjuk, tudjuk, halljuk, változni fog a nyugdíjrendszer. Itt szeretnék üzenni azon fiatal honfitársainknak, akik azt gondolják, hogy ez nem fontos dolog. Ahogy változik az életkorunk, úgy lesz egyre fontosabb, hogy mi lesz velünk később. Amikor még fiatalok vagyunk, vagy középkorúak vagyunk, akkor azt gondoljuk, hogy napról napra majd megoldunk mindent, erősek vagyunk, karakánok, kemények vagyunk. Mit árthat nekünk bárki? De ahogy idősödünk, ahogy betöltünk bizonyos életkorokat, úgy kezdjük el látni azt, hogy sokszor rajtunk kívül álló okok is befolyásolják azt, hogy mi lesz velünk az életben, az életünkben. És akár előfordulhat az, hogy valakinek 100 ezer forint lesz a nyugdíja.

De ha most ezt megváltoztatjuk, és azt elismertük, hogy szükség van egy minimálbérrre, akkor azt is elismerhetjük, hogy szükség van egy minimál nyugdíjra is. Azt gondolom, hogy az a legalapvetőbb dolog és a legelfogadhatóbb, ha a minimálbért és a minimál nyugdíjat legalább egy összegben határozzuk meg. Hogy tökéletes? Nem. Kevés a munkabér? Igen. Kevés a nyugdíj? Igen. De együtt kell itt élnünk, és mindannyiunknak egységesen ugyanannyi pénzre van szüksége ahhoz, hogy ma normális életet éljünk Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Muszáj, hogy Debrecen egyik legforgalmasabb bevezető útjának sorsáról beszéljek itt, a tisztelt Ház falai között. A 471-es számú útról beszélek. A debreceniek ezt csak Sámsoni útnak nevezik. Tudjuk róla azt, hogy pokoli itt a forgalom. Hatalmas kátyúkkal tarkított, keskeny nyomvályús út ez, ahol állandósultak a dugók, és talán ez az egyetlen olyan főút vonal, Debrecenben mindenféleképpen, ahol szintben keresztezi az ország legfontosabb vasútvonala ezt az utat, és ahol átlagban ötpercenként engedik le a sorompókat és dübörög el egy-egy jól megrakott szerelvény vagy személyvonat.

Nos, látva ezt a problémát, a Fidesz már 1998 óta ígéreti - minden választás előtt persze -, hogy rövidesen megoldódik városunk, Debrecen egyik legszörnyűbb közlekedési helyzete. Persze, az ígéret eddig ígéret maradt, majd mit ad isten, 25 év távlatában majd azt láttuk, hogy mégiscsak elkezdik a Sámsoni út felújítását.

(16.10)

Kapaszkodjanak meg, összesen 1850 méternyi útról beszélünk most, nincs 2 kilométer. Mondom, ezt jegyezzék meg, mert ez fontos lesz a sztori végén. A felújításban viszont nincsen benne a szintbeli vasúti kereszteződés megszüntetése, sőt a vasúti kereszteződés előtti, nagyjából ezerméteres útszakasznak a

felújítása sincsen benne, tehát ott megmarad a kátyús, keskeny nyomvályús út, és marad az ötperce lezárt sorompó és a dübörögő vonatok, merthogy ennek a tervezésére sincsen pénz - nyilvánvaló módon ellopták. Az alig 2 kilométeres szakasz viszont legalább aranyáron kerül megépítésre tokkal-vonóval, és - most szintén kapaszkodjanak meg! - ez az összeg nettó 7,3 milliárd forintba kerül majd számunkra, adófizető polgárok számára. Bár ismerve az önök, a Fidesz és a kormány bevett gyakorlatát és a varázslatos pótmunka iránti elkötelezettségét, tudjuk, hogy lényegesen drágább is lehet ez még, akár a duplája vagy a háromszorosa is.

Na de örüljünk annak, ami van, szokták mondani, és így teszünk mi is, debreceniek, és ámulva figyelgetjük a felújítás minden szakaszát, hiszen ott zajlik a szemünk előtt. Látjuk azt, hogy az elmúlt hónapokban, években a közművek cseréjénél minden cég, a víz-, a csatorna-, a gáz-, az elektromos művek, a kommunikáció egymástól függetlenül, térben és időben elválasztva is felvonultak, feltúrták az út valamelyik részét, lefektette mindenki a maga kis csövecskéjét, majd visszatevette az árkokat, és ideiglenesen le is aszfaltozta, hiszen ezen az úton továbbra is, most is dübörög a forgalom. Majd jött a következő cég, az azt követő cég és mindegyik másik is, ők is megásták - sokszor szinte ugyanott - a maguk kis gödröcskéjét, árkocskáját. Lefektették, amit oda gondoltak, majd visszateették, aszfaltozták az újabb és újabb árkokat. Valahogy senkinek nem jutott eszébe a közös közműalagút mint lehetőség, ez elkerülte a tervezők, a kivitelezők és persze a megrendelő állam figyelmét is.

Meglepő módon az idő telt, a pénz kopott, az itt araszoló debreceniek, az itt közlekedők és az itt élők idegrendszerével együtt. A közművesek levonultak, és pár hónapja megkezdődhetett maga az útépités is, újabb hatalmas munkagépek, tudják, újabb félpályás útlezárások, még több araszolás és még több dühöngés. Majd a legnagyobb meglepetésünkre - mondjuk, hozzá kell tenni, hogy ez egy logikus és várható következménye az agyatlan tervezésnek és munkálattoknak -, ahogy az úttükör kezdett kialakulni, egyre több helyen jelentek meg az eddig lefektetett, egy évig árkolt, kiásott, betemetett, lefektetett közművek, amiket persze újraaszfaltoztak akkor. Senki nem érti, miért is nem előbb az úttükört ásták ki, majd a már kialakított úttükör szélére rakták le ezeket egy lépésben, és miért kellett mindezt egy évig árkolni, fektetni, temetni, aszfaltozni, ha úgyis feldőzerolják majd az egészet.

Nos, nagyjából most itt tartunk. Sok helyen már kész az aszfalt, de ennek örüljünk, mert ezek most már jótékony módon eltakarják az eddig végzett bánászások, vélhetően az eddig feleslegesen kidobott százmillió munkák hiábavalóságát. És azt is látjuk különben mi, debreceniek, akik ott járunk nap mint nap, hogy a leaszfaltozott bicikliútnak, ami az út szélén van, például nincsen szegélye, így az, tudjuk nagyon jól, semeddig sem fog tartani.

Tehát még egyszer: nagyjából másfél évnél tartunk most, de lesz ez két év is, 1850 méternyi út kezdeti

áron nettó 7,3 milliárdért, úgy, hogy a város legforgalmasabb bevezető útján akár évtizedekig is megmarad a szintbeli sorompós vasúti kereszteződés az ötpercente eldübörgő vonatokkal. Köszönjük szépen Orbán Viktornak, ez ma Orbán Magyarország, ez a Fidesz állatorvosi lova Debrecenben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyancsak a DK képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Hegedüs Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Forgalomba helyezése: 2021. október 26. Lezárása: 2024. február 17. Élt két és fél évet, jelenleg hibernálva. Diagnózis: burkolatrepedés, -süllyedés. Tudják, hogy miről van szó? Tudják, hogy mi ez? Ez egy NER-reccs; repedés nemcsak az aszfalton, hanem a Fidesz rendszerén is.

A Fidesz által megépített, aranyárban lévő autópályáról van szó. Az M30-as Miskolcot Tornyosnémetivel összekötő szakaszáról van szó, amelynek a Miskolc és Szikszó közötti részét teljes szélességében le kellett zárni. Olyan ez, mint a mai magyar egészségügy: hosszú várólista, számtalan beavatkozás, és talán megmarad a páciens. Sok-sok vizsgálatra kell számítani ennek az M30-as nevű betegnek, részletes talajtani vizsgálatokra, geodéziai, nagy mélységű talajfúrásra, vízszintfigyelésre, rétegvíz-elvezetésre, altalajmozgás-figyelésre, és folytathatnám. De hol van még a teljes gyógyulás?!

Pedig milyen fényesen indult ennek az autópályának az élete, amikor 2002-ben elsőként gurulhatunk végig rajta Emődig, majd 2003-ban Nyékládházáig, Tiszaújvárosig, 2004-ben pedig - a Gyurcsány-kormánynak köszönhetően - Miskolcig, Felsőzsolcáig. Végül elkészült a teljes hossz a szlovák határig. Am nem sokáig örülhettek neki a közlekedők, balesetveszélyessé vált. Ha maradok az egészségügyből átvett hasonlatnál, akkor a jelenlegi hibernálás után az újraélesztés időpontja 10-11 hónap múlva várható, ha várható.

Ki a felelős? Az Építési és Közlekedési Minisztérium hallgat, mint hal a vízben. Persze magyarázkodni, a hibát másra terelni, na, az megy, de a tény az tény: a magyar közlekedők átkozódnak - teljes joggal -, a kamionos forgalom miatt a kerülő útvonalon élők pedig fulladoznak. Világos, hogy azokkal a diktatori parancsra cselekvő, gondolkodás nélkül bármit végrehajtó képviselőkkel, kormánytagokkal, pénz- és pozícióéhes tanácsadókkal, a Fideszből hasznot húzó vállalkozókkal nehéz is értékes és hibátlan munkát végezni.

Az emberekkel, az emberekért - nos, ez az a szlogen, mely csak üres lózung önöknek. Ahol a Hatvanpuszta és a hozzá hasonló birtokbirodalmak, kastélyok, mutyival szerzett óriási magánvagyonok létrejöttét támogató kormány van hatalmon, ott jóra, jobb sorsra, valódi segítségre a magyar ember nem számíthat.

Miskolc 2024-es éve igazán peches év volt. Nézzük sorban! A közelébe akkumulátorselejtet feldolgozó beruházást tervezett az Orbán-kormány, melyhez asszisztáltak Miskolc fideszes országgyűlési képviselői. A diósgyőri várunk még mindig nem látogatható, egy torzó, pedig fideszes kormánybiztosa volt, aki most jelenleg országgyűlési képviselő. Az Y-híd milliárdos, átgondolatlanul odapottyantott turbó körforgalma helyett mennyi belterületi utat, járdát lehetett volna leaszfaltozni, ha a fideszes képviselő, mondjuk, konzultál az ott élőkkel, a lakossággal.

Elkeserítő információ volt, hogy Lázár János építési és közlekedési miniszter bejelentette, az eddig ingyenes autópálya-szakaszok is fizetőssé válnak. Így járt Miskolc is, pedig Csöbör Katalin ígéretet tett rá, hogy ingyenes marad. És a legfrissebb seb Miskolc testén a leégett barlangfürdő. Ígéret már itt is elhangzott bőven.

Tisztelt miskolci fideszes országgyűlési képviselők, ne a saját gazdagodásukért, ne a Fidesz hatalmon tartásáért, hanem a magyar emberekért dolgozzanak! Ezzel a felszólalással a miskolciak nevében is figyelmeztetni szeretném önöket: teljesítsék a kötelességüket! Van egy használhatatlan autópálya-szakasz Borsod-Abaúj-Zemplénben. Tegyük végre használhatóvá! Csöbör Katalin szavaival élve: a menő város megérdemelne egy menő autópályát is. Legyen így! Már alig várjuk. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps a DK és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Herczeg Tamás képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Békéscsaba történelmi léptékű fejlődését köszönheti a „Modern városok” programnak. A közlekedési hálózat, az új iparterületek, a Sportok Háza, az energetikai, a turisztikai és a kulturális fejlesztések a megyeszékhely új arculatát rajzolják ki.

Ha abból a szempontból közelítjük meg a csabai nagy programot, hogy milyen módon érinti a helyben és a vonzáskörzetben lakókat, úgy csoportosíthatjuk a fejlesztéseket, hogy egyrészt a város megközelíthetőségét szolgálják, másrészt segítik a gazdasági élénkülést, harmadrészt pedig az emberek nem anyagiakkal mérhető jóllétének, a közérzetének, az életminőségének a javítását szolgálják.

(16.20)

Ez utóbbi körbe tartozik a Munkácsy-negyed létrehozása, mely több nagy ívű, sok helyen egymásba kapcsolódó projektet tartalmaz, és így egyszerre jelent kulturális, turisztikai és városrehabilitációs programot.

Az alapkövetétel 2020 augusztusában történt; azóta mintegy 4 milliárd forintból - nemzeti forrásból, a magyar adófizetők forintjaiból - újult meg Békéscsaba

belvárosának egy jelentős része. A különböző fejlesztések érintik a Munkácsy Múzeumot, ahol az állandó kiállítás, az „Utazás TÉRben és IDŐben” Békéscsaba az évezredek idővonalán című tárlat mutatja be a város történetét.

Része a kulturális negyednek a megyei könyvtár és a Csabagyöngye Kulturális Központ is, mely intézmények mellett, között a környezet hangulatához igazodó utcabútorok lettek elhelyezve. És itt találjuk a csabai Hírességek sétányát, ahol burkolatkövekbe vésett nevek emlékeztetnek a város nagyjaira. A könyvtárnál interaktív információs totemoszlopok segítségével is kaphatnak információkat a kulturális negyedről az érdeklődők.

Megtörtént az elhanyagolt, korábban rendkívül rossz állapotú Ursziny-Beliczey-kúria felújítása; ott létrejött a Gyermek Háza, és ott kapott új otthont a Napsugár Bábszínház, mely felszereltségében, technikai megoldásaiban jelenleg a legmodernebb bábszínház Magyarországon.

Munkácsy Mihály gyermekkorának meghatározó helyszíne volt az egykori Ómaszta-kúria, a mai Munkácsy-emlékház, amelynek épülete és a mellette lévő kis arborétum teljesen újjávarázsolódott. Az emlékházban, ami olyan, mint egy kis ékszerdoboz, modern technikával, új, interaktív foglalkoztatóterekkel találkozhat a látogató, és az „Élet egy kisnemesi kúriában” című kiállítást nézheti meg többek között. A kiállítás izgalmas látnivaló, hiszen felidéz Munkácsy gyermekkorát, a korabeli polgári kultúra tárgyait, értékeit, szokásait. Az épületben helyet kapott a Munkácsy Cukrászda & Csabai Kolbászda is, ahol a vendégek egy jó kávé mellett megkóstolhatják a festőről elnevezett tortát, és vásárolhatnak az igazi csemegéből, a hungarikum csabai kolbászból.

Az épületek után szeretnék rátérni egy következő, szintén lényeges csomagra, hiszen három híd megújítása, illetve újjáépítése is fontos eleme volt a nagy projektnek. A Kórház utcai, Sztraka Ernőről elnevezett híd visszakapta eredeti arculatát. A hídfő- és a hídvilágítás mellett megújultak a betonelemek, a korlátok, az útburkolat, szélesebbek lettek a járdák. A Munkácsy hidat új, mégis patinás kovácsoltvas korlát díszíti, míg a legjelentősebb hídépítés egy régi, az Élővíz-csatorna fölött lévő gyaloghíd elbontását és egy teljesen új, gyalogos- és kerékpárforgalomra egyaránt alkalmas átkelő megépítését jelentette.

Gyönyörű lett az új, Réti Pál nevét viselő hidunk, és az is fontos, hogy most már biztonságosan tudja a nagy gyalogos- és kerékpárforgalmat elvezetni a város két része között.

Munkácsy Mihály örökségét viszik tovább és a megyeszékhely köztereit ékesítik azok a szobrok, azok a köztéri szobrok, amelyek környezetének többsége találkozási helyül, közösségi térként is szolgál. Őt új békéscsabai vagy békéscsabai kötődésű művész által készített szoborral gazdagodtunk. Ezek a szobrok Boros Péter, Széri-Varga Géza, Prisztavok Tibor és Miklya Gábor tehetségét dicsérik.

Tisztelt Ház! Az emlékház mellett, az Ómaszta-parkban a „Délután a parkban” című festmény inspirálta alkotás került elhelyezésre, a Munkácsy Múzeum

főbejárata mellett egy bronzból készült szobor, és sorolhatom a továbbiakat. Mi, békéscsabaiak büszkék vagyunk arra, hogy Csaba Munkácsy városa, hogy az asztalosinasból lett festőfejedelem a gyermekkorától itt élt, innen indult világhódító útjára, és Csabára mindig szeretettel gondolva lett világhírű festőművész. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Momentum képviselőcsoportjából Lőcsei Lajos képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Heves városa példát mutat az egész ország számára, és innen is szeretném megköszönni, legyen az első szavaim egyike a köszönöm: köszönöm a Hevesen élőknek, a környező településeken élőknek, hogy kiálltak, összefogtak, és megakadályozták azt, hogy Heves városában egy akkumulátorgyártáshoz szükséges vegyi üzem, gyártó cég telepedjen meg. Hatalmas siker! Hatalmas siker ez mindannyiunknak, hiszen sikerült megvédeni, megvédenünk a jövőnket, sikerült megvédenünk a gyermekeink jövőjét.

De hogyan is indult ez a vegyi üzem? Választások előtt a helyi polgármester, a helyi Döbrögi, a helyi helytartó akarva, teljesen szánt szándékkal félrevette a helyi lakosságot, és eltagadta, letagadta azt, hogy ő Heves városába egy vegyi üzemet készülni telepíteni. Köszönhetően a helyi civileknek, a Sikeres Hevesért Mozgalomnak és a helyi politikai erőknél, hogy különböző csatornákon eljutott az információ hozzánk, és mi megpróbáltuk felvilágosítani a helyieket, az ott élőket, de sajnos akkor még nem volt konkrét bizonyíték a kezünkben.

Adatigénnyeléssel éltem a helyi fideszes polgármesterhez, de az adatigénylésemre teljes mértékben hazug válaszokat adott, és az adatigénylésem kapcsán is tagadta azt, hogy vegyi üzem készül Heves városában. Tagadta, hiszen Sós-kút példáját követve gondolhatott arra, hogy ha kiderül az, hogy mi épül Heves városában, akkor több mint valószínű, hogy most nem ő ülne a polgármesteri székben. Majd amikor választás után megnyerte az önkormányzati választást, akkor egypár hét múlva egy Facebook-bejegyzésben jelentette be, hogy igen, ő egy vegyi üzemet, egy veszélyes vegyi üzemet készülni Heves városába telepíteni.

Ezt követően nem volt más lehetőségünk, mint a teljes társadalmi összefogás, hogy megakadályozzuk azt, hogy egy mezővárosba egy ilyen üzem települjön. Abban a mezővárosban, Heves városában, ahol nagyon sokan mezőgazdasági irányú foglalkozásokból élnek, és mindannyian tudják - önök is tudják, képviselőtársak -, hogy a hevesi dinnye az ország egyik leghíresebb márkája, és ezt veszélyeztette volna a helyi helytartó.

Elindítottunk egy helyi petíciót; alternatív népszavazást kezdtünk el; elkezdtünk demonstrálni a civilekkel, és sikerült meghátráltatni a helyi Döbrögiket, a helyi helytartókat. Népszavazást kezdeményeztünk. Nagy öröm volt ez számunkra, hogy végre - élve

a demokratizmus adta lehetőségünkkel - népszavazáson mondjuk ki azt, hogy Heves város nem kér a vegyi üzemből.

A helyi helytartó, látva az összefogást, látva azt, hogy a hevesiek nem akarják ezt az üzemet a kertjük végébe, elvette tőlük a lehetőséget, és visszavonta a helyi népszavazást. Tudta nagyon jól, hogy ha népszavazásra kerül a sor, akkor el fog vérezni, és a helyiek akarata fog érvényesülni. Ez is egy nagy öröm számunkra, hogy egyrészt ezt is sikerült elérnünk, és az elmúlt napokban jelentette be a helyi önkormányzat, hogy eláll a vegyi üzemtől, felbontja az előszerződést, és nem épül Heves városában vegyi üzem.

Hatalmas siker, kis lépés Heves városának, de nagy lépés, én úgy gondolom, az országnak. Heves város példát mutatott, hogy igenis van értelme az összefogásnak, van értelme a kiállásnak, van értelme a nyomásgyakorlásnak, mert igenis el lehet érni eredményeket, és meg lehet hátráltatni a felülről jövő, erővel jövő akaratot egy ilyen vegyi üzemmel kapcsolatban. Nagyon örülnénk, ha a kormánypárti képviselők és a magyar kormány inkább mezőgazdasági irányú befektetéseket hoznának Heves városába, nem pedig egy mérgező vegyi üzemet.

Képviselőtársaim! Nem engedhetjük meg, hogy veszélyeztessék a nemzeti kincseinket. Meg kell véde-

nünk a termőföldjeinket, meg kell védenünk az édesvizeinket. És szeretném a figyelmüket felhívni a tekintetben, hogy vegyék figyelembe a helyiek akaratát, a helyiek döntését. Nem fogjuk engedni, hogy Heves városában vagy akár Heves megyében egy olyan vegyi üzem, vagy egy olyan, az akkumulátorgyártáshoz szükséges üzem létesüljön, ami veszélyezteti a jelenünket és veszélyezteti a jövőnket. Kérem, ezt vegyék figyelembe. Köszönöm.

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalásokat befejeztük.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak következő ülésére várhatóan 2024. október 21-én kerül sor.

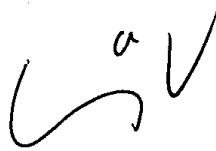
Most megköszönöm valamennyiük munkáját, és az **ülést bezárom**. Köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját, és köszönöm mindenkinek, aki figyelemmel kísérte munkánkat.

(Az ülés 16 óra 31 perckor ért véget.)

Berki Sándor s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)